

Gaderummet - Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Socialpsykologisk fristed for udstødte unge
info@gaderummet.dk
www.nygaderum.dk

Tlf. 3537 4735
3581 5555
Fax. 3537 4736

Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

22. maj 2007

Elektronisk udgave:
www.gaderummet.dk/20070522sm.htm

Gaderummet. Anmodning om frigivelse af midler og genindsættelse af det udelte arbejde for udstødte unge.

Københavns Kommune har opsagt aftalen med Gaderummet-Regnbuen af 23. december 2005. Baggrunden angives som værende manglende samarbejde om en tilsynsrapport fra sommeren 2006, og efterfølgende at angribe psykiatrien.

Kommunens vurdering ses ikke af Gaderummet som værende i overensstemmelse med de faktiske forhold. Det er vores opfattelse, at forvaltningen har givet mangelfulde og fejlagtige oplysninger til Socialministeriet. Eksempelvis har forvaltningen den ukorrekte opfattelse, som formidles i Tilsynsrapporten 2006, at Gaderummet "anbefaler de unge, at holde op med at tage medicin uden at det er drøftet med en psykiater". If. aftalen, jf. brev fra Socialministeriet, 1. februar 2005, j.nr. 911713-0368, s.5 om "Godkendelsens ophør", skal der forud ændringer af arbejdet gå drøftelser mellem kommunen, Socialministeriet og bestyrelsen, hvilket ikke har fundet sted. Tilsynet har med sine fordringer ønsket at ændre Gaderummets udelte arbejde, der foregår gennem "den åbne dør", til et bestemt arbejde for nogen unge og på bestemt måde. Dette har sat Gaderummet i en umulig situation. Ved at følge tilsynets krav, ville vi grundlæggende skulle ændre på den praksis, vi er godkendt til; Ved at søge dialog med Tilsynet om udviklingen af arbejdet, er vi endt i den nuværende situation! Gaderummets tilståede økonomi er minimal overfor vores opgaver, og kun i kraft af meget privat støtte, herunder naturaliestøtte af enhver art fra enkeltpersoner og grupper, haves en arbejdende midte for huset. Støtten er givet, hvis den ikke er søgt således, ud fra det udelte arbejde, at alle er velkomne i huset, men at der specielt skal være plads til de unge, der ikke har andre steder eller er smidt ud derfra. Dem uden nogen. Dem som andre ikke kan lide!

Vi skal derfor bede om at kommunens ophævelse af aftalen kendes ugyldig, og at midlerne frigives, så brugere, boere og personale ikke tages som gidsler i en situation, hvor de har skabt et sted og arbejder ud fra et legitimt grundlag, men som ugyldiggøres fra et andet nyt grundlag. Et grundlag hvor unge er forkerte, og ikke længere kan komme her som dem de er.

Vi mener ikke det er anstændig politik fra kommunens side, at bede os om at rive vores eget velfungerende arbejde ned, når det løser sine opgaver som det er sat til, og løser dem indenfor sit godkendelsesgrundlag. Midlerne er meget små. Vi har ikke meget råderum i forvejen, alligevel kommer menneskene triveligt videre. Se også videoen fra kommunens informationsmøde d.14.maj 2007, bilag 6, og interviewet med Alina Dzakowska fra Gaderummet om psykiatri og fattigdom, bilag 7.

Velfungerende – men Tilsynsmyndighed ønsker anden organisation.

Huset Gaderummet har igennem hele processen været velfungerende, trods forhindringer, og er det stadig. Det har ikke forandret sig fra sit godkendelsesgrundlag, søger stadig med "den åbne dør" på udelt måde at løse sine opgaver sammen med husets brugergruppe.

Når Københavns Kommune ved sit Tilsyn ønsker at ændre Gaderummet til en anden institutionstype, frem for at pege på hvor vi kan styrke det nuværende arbejde, så stilles en konflikt op, som Gaderummet ikke kan løse.

Efterfølgende

Efterfølgende med start medio december 2006 og frem har Gaderummets bestyrelsesformand – sammen med bestyrelsesmedlem advokat Laue Traberg Smidt – så gået enegang mod Gaderummet, vendt alt om, skabt strid og kiv. Vi finder ikke, at de har nogen juridisk eller moralsk dækning for deres handlinger. Og begge er efterfølgende blevet ekskluderet af et enigt Gaderum.

Forvaltningen er blevet informeret herom trin for trin, herunder om mistillidsvotumet fra den samlede medarbejdergruppe. Men har undladt at tage det ind i sin sagsbehandling, og alligevel valgt at opfatte Ole Henriksen og Laue Traberg som tegnende bestyrelsen i Gaderummet-Regnbuen. Det er forstemmende at se hvad forvaltningen har stillet lokaler og bistand til for Laue Traberg Smidt og Ole Henriksen, se referat af møde d.16.maj 2007 v/Maya Thisted.

Det passerede fra Ole Henriksen og Laue Traberg Smidts side har tydelig karakter af en illegitim "overtagelsesforretning" af en selvejende institution, men det er enten ikke blevet agtet fra forvaltningens side og/eller det har passet ind i forvaltningens egen plan om at ændre Gaderummet ud over dets oprindelige godkendelsesgrundlag.

Løsningsforslag

At Gaderummet-Regnbuen indplaceres i en særlig ordning, jf. Socialministeriets tidligere udmelding, at "pædagogiske metoder kan godkendes hvis de er fagligt forsvarlige, selv om de afviger fra de metoder, som anvendes i tilsvarende amtskommunale tilbud", således at vi får mulighed for en reel dialogproces med kommunen om udviklingen af arbejdet såvel for husets brugere som for kommunen.

Det er denne dialogposition og dét at være samarbejdspartner i udgangspunktet, der for udstødte unge gør Gaderummet til deres sidste eller til det første sted, på vej ind i samfundet igen. Forhindres dette i Gaderummet, tabes hele gruppen, for den er allerede tidligere stødt ud af alle andre typer institutioner på landkortet – uden held med deres integration og dermed deres forandring ud af marginaliteten.

Med venlig hilsen

Husmødet

Kalle Birck-Madsen

Daglig leder Gaderummet-Regnbuen

Bilagliste næste side

Bilag 1: Gaderummet. Brev til Københavns Kommune, og Socialudvalget, 6.maj 2007

Bilag 2: Gaderummets svar på tilsynsrapporten. Medarbejdergruppen og daglig leder har hver især svaret, lige som Ole Henriksen har det.

2006-12-07 Følgrebrev til tilbagemelding til tilsynet, v Ole Henriksen, formand

2006-12-06 Kommentar til tilsynsrapport, v Ole Henriksen

2006-12-06 Tilsynsrapporten. På vegne af den samlede medarbejdergruppe

2006-12-06 Tilbagemelding på Tilsynsrapport, v daglig leder Kalle Birck-Madsen.

Det skal bemærkes, at der ingen uoverensstemmelse er mellem Ole Henriksens svar og andre svar fra Gaderummet. Al mulig misinformation fra Ole Henriksens side produceres senere, efter at Ole Henriksen har rodet sig ud i inhabilitet, og ikke vil medvirke til ophævelse heraf.

Bilag 3. Mistillidsvotum fra den samlede medarbejdergruppe, inkl. Ole Henriksens skrivelse til Gaderummet

2007-01-22 En samlet medarbejdergruppe: Mistillidsvotum til Ole Henriksen

2007-01-21 Ole Henriksen om medarbejdergruppen

Bilag 4: Gaderummets proces på bestyrelses- og generalforsamlingsniveau 28.januar til 28.februar 2007 med Ole Henriksens inhabilitet, intimidering og løgn, hans eksklusion fra Gaderummet, samt eksklusionen af Laue Traberg Smidt.

2007-02-28. Gaderummet. Generalforsamlingsudtalelse, Slutdokument

2007-02-05 Pressemeddelelse. Efter stormen kom afklarende ro

2007-01-28 Bestyrelsesmødebeslutning 28.januar 2007.

Bilag 5. Mailkorrespondancen fra Laue Traberg Smidts side, herunder Laues producerede oplysninger om revisorproblemer.

2007-03-07 Korrespondance Laue Traberg SMidt til Maya Thisted

2007-02-23 Korrespondance Laue T Smidt til undisclosed-recipients og svar vedr. revisorer

2007-02-21 til 23-02-2007. Korrespondance Laue T Smidt om møde med Maya

2007-01-27 til 01-28. Korrespondance Laue Traberg Smidt til Maya Thisted

Bilag 6. Videoptagelse af kommunens informationsmøde med gaderummets unge

Bilag 7. KaosTV. Video om Gaderummet. Interview med Alina Djakowska om psykiatri og fattigdom.

Bilag 8. Ubesvaret mail til Aftenshowet og Deadline, 1.maj 2007

Bilag 9. Gaderummet. Knud Foldschack til Københavns Kommune, 23.marts 2007, Socialforvaltningen

Bilag 10. Referat af møde for bestyrelsen på forvaltningen, d.16.maj 2007 v/Maya Thisted

Gaderummet - Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Socialpsykologisk fristed for udstødte unge
info@gaderummet.dk
www.gaderummet.dk

Tlf. 3537 4735
3581 5555
Fax. 3537 4736

Til Københavns Kommune Forvaltningen og Socialudvalget

6. maj 2007

Fra et enigt Gaderum

Gaderummet: En sammenhæng der virker. Solidaritet og ingen del og hersk.

I maj 2005 kunne Gaderummet flytte til lovlige lokaler i Rådmandsgade 60. Forud gik næsten 10 års frivilligt gadeplansarbejde og 20 års gratis psykologisk rådgivning for mindre-bemidlede i krise og nød.

Renovering af hus for indefrosne driftsmidler

Lokalerne var blevet renoveret for midler til drift, som var tilstået Gaderummet af Socialministeriet i årene før, men som ikke var kommet til udbetaling på grund af de ikke-lovlige lokaler. Midlerne rakte ikke til en renovering af hele Rådmandsgade 60, men kun dele af det, men fint nok. Der kunne bygges videre af brugere, boere, gæster og personale. Og det blev der gjort.

Indretning af hus for ingen midler

En detalje som midler til indretning af huset – til maling, til kontorindretning, til opbygning af aktivitetsrum osv. - var der ikke tænkt på. Men også dette lykkedes det huset at komme igennem, og igen ved frivillig hjælp.

Københavns Kommunes bidrag: nul kroner

Alle midler igennem tiderne er kommet fra Socialministeriet. Københavns Kommunes økonomiske bidrag har været **nul kroner**.

Et minimalt budget, ingen frie midler, og alligevel kom der et hus ud af det.

Samtidig skulle huset leve af driftsmidler, hvis størrelse var besluttet af kommunen tilbage i 2002, og som åbenlyst var for minimal til det tredobbelte arbejde – bosted, værested og psykologisk/social rådgivning i en 24-timers løkke – men alligevel lykkedes det med gode resultater at komme igennem det første år, og nu også det andet år.

Kommunen kunne lige så godt have bebrejdet os, at Gaderummet var blevet for tynd og udsultet, og derfor måtte lukke. Men det kunne man ikke, da vi fungerer flot.

Et underligt initieret tilsyn fra Københavns Kommune

Efter det første år, sommeren 2006, var Gaderummet kommet langt med sit nye hus. Så kom Tilsynet fra Københavns Kommune, med indgangsreplikken "Louise Frevert fra Dansk Folkeparti har spurgt til Gaderummet, derfor kommer vi så hurtigt". Tilsynet havde – deres eg-

ne ord på stedet, da de gik igen, også anden gang - ingen påbud at gøre, og ingen kritik at formulere. Huset fungerede også godt, så selvfølgelig.

Gamle plageånder i Københavns Kommune sættes på Gaderummet

Så gik der – hvorfor nu så lang tid? – 3 måneder, og Tilsynet kom nu med en tilsynsrapport, der ud over at beskrive et velfungerende hus med tilfredse brugere, boere og personale, havde 6 påbud og 2 anmærkningen. Tilsynsrapporten var underskrevet af Carsten Stæhr Nielsen, som Gaderummet klagede over i 2001 for dårlig sagsbehandling, og som efterfølgende dengang blev taget af vores sag, hvorefter sagen hurtigt kom videre. Også dengang ville man lave et andet projekt end Gaderummet for Socialministeriets midler, jf. notatet: ”Plottet om Gaderummet, 24.oktober 2001”. En lignende problemstilling er oppe og vende igen i 2004, hvor kommunen igen forsøger at løbe med pengene til Gaderummet fra Socialministeriet. Først da Socialministeriet i en skrivelse præciserede, at midlerne var til Gaderummet, kom Gaderummets sag videre i kommunen.

Vores klage angik dengang også Gaderummets kontorchef i kommunen, Anders Kirchhoff, som vi mente fulgte op med dårlig sagsbehandling. Vi fik ny kontorchef – og det gik rigtig godt, Gaderummet kom i land i det nye hus. I 2006 blev Anders Kirchhoff så igen vores kontorchef i kommunen, og ja: det hele forfra igen: I skal lave jer om igen igen igen.

Gaderummets svar på Tilsynsrapporten i december 2006

Gaderummet svarede meget grundig på Tilsynets rapport. Men intet har kunnet diskuteres, endelige afklares. Der er så efterfølgende produceret 3 svar mere, men ingen har været til debat. End ikke faktuelle fejl og nedværdigende udtryk har kunnet åbne en diskussion fra Københavns Kommunes side.

Et planlagt plot eller sprang kæden for Ole Henriksen og Laue Traberg Smidt

I december 2006 gik bestyrelsesformanden for Gaderummet, Ole Henriksen, så enegang. Han rodede sig ud i inhabilitet, intrigeren og løgn, og han kører nu sin vendetta sammen med andre, der også er kendt for at have et lemfældigt forhold til sandheden, når den ikke passer i deres kram. Samtidig kan bevidste løgne fra denne gruppering iagttages igen og igen. Både Ole Henriksen og Laue Traberg Smidt er efterfølgende ekskluderet af Gaderummets bestyrelse.

Det skaber selvfølgelig mudder, når nogen starter en krig op, hvis perspektiv er egen vinding, og så endda af en fællesejendom andre har bygget op. Sagen med Ole Henriksen og Laue Traberg Smidt er belyst meget grundigt overfor kommunen, herunder det ubestridelige i bestyrelsesformandens inhabilitet, men kommunen lægger det døve øre til.

Tilsynsrapportens urigtige informationer

I snart et halvt år har vi skulle leve med Tilsynets urigtige oplysninger om ting i huset, herunder fortællingen om to beboere, der som ”stærkt/alvorligt psykisk syge af husets ledelse er frataget deres lægeordnede medicin”. Da man fra kommunens side ikke ville diskutere noget, heller ikke dette, så lå det jo lige for at ophæve det usande til sandhed, fra kommunen selv, og for politikere, der ikke kendte baggrunden – og det skete også. Thor Grønlykke fra

Socialdemokraterne hoppede lige i fælden i TV-Lorry. Hvem der så end har bestilt brevet fra psykiater Henrik Rindom, om mangelfuldt samarbejde, så er det et brev der udtaler det fundamentalt andet, end hvad Henrik Rindom samtidig udtrykte i Gaderummet. Siden er Tilsynets urigtige oplysninger bare blevet brugt til en stadig større pressehetz mod Gaderummet. For mennesker med en politisk bevidsthed, kan man her studere fænomenet: at sparke nedad!

Oplysning

Vi har allerede i januar 2007 til vores kontor i kommunen bedt om, at det passerede rænkespil, eller nye rævekage, blev belyst. Ingen svar tilbage. Og kommunen har i stedet valgt at køre hårdt frem – og lukke os i stedet. Det mener vi ikke, at der er hverken juridisk eller moralsk legitimitet til.

Gaderummet har med sine få underskudsmidler udviklet Rådmandsgade 60 til et velfungerende hus. Det har kunnet lade sig gøre, fordi arbejdet lykkedes for dets mennesker fra gaden, og fordi det skulle lykkes, da der ikke var andre alternativer. Det er blevet klart at der skulle flere midler til huset, skulle det ikke begynde at gå ned ad bakke, med fremkomsten af vold, tyveri, junk mm. Det er endnu ikke kommet så langt, men når midlerne kun rækker til en kontrolbestræbelse overfor gadeunge, og slet ikke til den psykologisk og sociale rådgivning, så kommer huset selvfølgelig på et tidspunkt til en korsvej. Enten lukkes al rådgivning – og Gaderummet må rette sig ind efter at være bosted og værested. Det kan lokalerne ikke bære, og det er menneskene heller ikke tjent med, da denne model ikke fungerer for dem. Der er for få låse og for lidt massivt jern og stål til at bure de gadeunge inde, når nu man ikke vil vide af dem som hele personligheder.

Mod lysere tider

Fordi det nyttede – og det kan studeres ved at studere Gaderummets mennesker, på vej ind, på vej igennem og på vej ud – har det været muligt at holde energien og projekterne oppe. Der er blevet arbejdet videre med husets nye forskningsprojekt, der fungerer sammen med husets unge, og selvfølgelig – har alle tænkt – det er kun et spørgsmål om tid, før det lykkes os at få argumenteret en større grundøkonomi igennem. Det må på et tidspunkt blive tydeligt for andre, at ingen steder med så mange mennesker og så få ressourcer, kan klare sig med godt resultat i længden. Ja. Alle har håbet på at den tid kom snart, hvor Gaderummet fik en økonomi, der bare var lidt i overensstemmelse med de faktiske arbejdsopgaver, og ikke en økonomi, hvor der stod ”nyttig idiot” på ryggen af os. Nu står der så i stedet ”fyret” på alle boere, brugere, gæster og ansattes skuldre.

Ren udnyttelse

Kommunen har i 2 år nu brugt unge og gamle i og omkring Gaderummet som bare billig arbejdskraft, hvor formålet nærmest har været, at det sikkert ville gå skidt – eller de ansatte gav op overfor de umulige betingelser – for så kunne man ændre stedet til sit eget kommunale sted, og så ville der komme midler der svarer til andre kommunale tilbud.

Men det gik ikke sådan. Gaderummet overgav sig ikke til sine manglende midler, men løste det endnu engang. Så må man jo digte – og den rolle fik Tilsynet så åbenbart. Hvad der ikke lykkedes sådan hen ad vejen, kunne man jo prøve at få til at lykkes med et politisk og psykiatrisk plot om ”stærkt psykisk syge, hvis lægeordnede medicin tilbageholdes”.

Kommunens ødelæggelse af private fonde til Gaderummet

Gaderummet har klaret sig, sit underskud, ikke på grundlag af ekstra støtte fra Københavns Kommune, men gennem private fonde og frivillige bidrag.

Når Tilsynet slår en falsk problemstilling op, som man ikke vil rette op på, men som tværtimod af visse politikere bruges til et pressestunt, så er det at Gaderummet muligheder for at fastholde og udvide den private støtte fra fonde, at denne ødelægges. Derved kaster kommunen grus i at frivilligt arbejde kan vokse, endsige nytte.

Hvis Københavns Kommune så gerne vil lave et godt tilbud til unge, så gør det dog, men gør det ud fra jer selv. Men hvorfor træde på Gaderummet? Det er da den sikreste vej til at et nyt projekt ikke kan blive levedygtig, for det har ingen egen identitet, kun en stjålen.

Legalisering uden opgiven af rummeligheden

Vi skal til sidst citere fra pressemeddelelsen fra 5.februar 2007.

”Huset er med sin godkendelsesaftale af 23.december 2005 lovliggjort. Det skete på baggrund af den forefundne praksis, som denne fagligt er bygget op gennem årene. Tilsynet for Københavns Kommune har så ønsket, et år efter vores flytning og lovliggørelse, at stille de yderligere krav, at vi gennemfører en anden pædagogisk praksis, der skulle bringe os på linie med generelle normer for institutioner i Københavns Kommune – og dette trods vi netop er opstået for at nå de unge, der ellers smutter igennem eller mistrives i disse sædvanlige rammer med en fastholdelse eller forværring af deres problemer til følge.

Problemet kan ikke løses, holder kommunen fast i Tilsynets krav. Man kan anstændigvis ikke bede Gaderummet om at rive sit eget arbejde og opbyggede faglige kultur ned, når det løser disse problemer.

Kravet om at gøre pædagogikken til en dominerende herre-knægtakse, vil betyde, at først skal halvdelen af personalet fyres, så skal halvdelen af husets brugere forment adgang, så skal al glas/ruder udskiftes til panserglas, så skal entreen pakkes ind i en jernsluse og have 24 timers vagt med nødknap til politiet, så skal

Dette vil føre til en uløselig fordobling af problemet og opgaverne, i stedet for at bidrage til en løsning af dem.

Det er vigtigt at være opmærksomt på, at midlerne som Gaderummet eksisterer i kraft af, kommer fra Socialministeriet. Københavns Kom-

mune administrerer og fører tilsyn. De Socialministerielle midler indgår i et generelt løft på området på landsbasis, og de er bundet hertil. Konverteres Gaderummet til en pædagogisk sted, som kommunens andre tilbud, så vil anvendelsesområdet også blive forvrænget.

Sammenholdt med at Socialministeriets orientering om at ”pædagogiske metoder kan godkendes, hvis de er fagligt forsvarlige, selv om de afviger fra de metoder, som anvendes i tilsvarende amtskommunale tilbud”, er der den tilstrækkelig plads i lovgivningen til, at Gaderummetts arbejde kan fortsætte gennem indre udvikling. Det er ligeledes værd at huske, at såvel Socialministeren som Socialborgmesteren ved den officielle åbningsreception d.17.maj 2005 udtrykte deres ønske om, at Gaderummet fortsætter sit arbejde som hidtil, nu i lovlige lokaler, og at der fortsat i Gaderummet vil være højt til loftet. Jf. videoen fra receptionen [her](#).

Løsningen er, at vores faglige praksis udbygges, og at den gives ressourcer til at gribe tidligere ind, og at der er ressourcer til at handle videre, når der interveres. Så vil Tilsynets påbud finde sin naturlige plads. Se også oplæget ”Økonomi 2006 og faglige udfordringer”.

Sluttelig: Gaderummet er allerede for lille. Dog er kælderens ikke helt udnyttet pga. manglende midler og faglig arbejdskraft, og grundet behovet for opbevaring af mange unges ting/hjem. Disse ting vil, sammen med nogle administrative ting, med fordel kunne flyttes til andre lokaler.

Så vil der gå lidt tid, før Gaderummet som et helt hus, en mangfoldig menneskelig livssammenhæng, for alvor mangler aktivitetsplads for bo-, være og rådgivning.

Husmødet
Gaderummet-Regnbuen
6.maj 2007

Gaderummet - Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Socialpsykologisk fristed for udstødte unge
Info@gaderummet.dk
www.gaderummet.dk

Tlf. 3537 4735
3581 5555
Fax. 3537 4736

Københavns Kommune
Tilsynsenheden
Bernstorffsgade 17, 4. sal
København K

2006-12-07

Følgrebrev vedr. tilbagemelding på tilsynsrapport.

Vi skal hermed fremsende Gaderummet-Regnbuens bemærkninger på det nyligt tilsendte udkast til Tilsynsrapport.

Vedlagt:

1. **Kommentar til Tilsynsrapport: Sagsnummer 319632, Dokument nr. 191047.** forfattet af Bestyrelsesformand for Gaderummet-Regnbuen, mag. art. Ole Henriksen
2. **Tilsynsrapporten set ud fra et medarbejderperspektiv,** forfattet af den samlede medarbejdergruppe.
3. **Gaderummets tilsyn, Tilsynsrapport af 8. november 2006, omhandlende tilsyn 2. juni 2006 og 15. august 2006,** forfattet af Daglig Leder af Gaderummet-Regnbuen, cand. psych. Kalle Birck-Madsen.

Med venlig hilsen

Ole Henriksen

Gaderummet - Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Socialpsykologisk fristed for udstødte unge
info@gaderummet.dk
www.gaderummet.dk

Tlf. 3537 4735
3581 5555
Fax. 3537 4736

Københavns Kommune
Tilsynsenheden
Bernstorffsgade 17, 4.sl
København K

Den 6. december 2006

Kommentar til tilsynsrapport: Sagsnummer 319632, Dokument nr. 1921047.

Materiale til brug for kommentaren.

1. Dagsorden for ordinært møde onsdag d. 29. oktober 2003, FAU 569/2003 j.nr. 569/2003. Upagineret side vedrørende tilsyn.
2. Aftale om socialpsykiatrisk tilsyn.
3. Aftale om sundhedsfagligt tilsyn
4. Orientering om bekendtgørelse om godkendelse af og tilsyn med private opholdssteder og private botilbud.
5. Misbrugs/behandlingspolitik for Gaderummet-Regnbuen
6. Årsrapport vedrørende Embedslægeinstitutionens tilsyn med boenhederne i handicap- og psykiatriområdet i Københavns kommune 2005.
7. Københavns Kommunes godkendelse af Gaderummet som socialpsykologisk tilbud for udstødte unge, herunder godkendelse af Gaderummet som privat botilbud, jfr. Servicelovens § 94a. J.nr. 289391.

I forsøget på en afklaring af tilsynsrapportens tilblivelse samt brug af fortrykt manual, anmodede jeg om, at rapporten blev underskrevet af de personer som udførte tilsynet, herunder fremkom der et postulat om at regler krævede, at evt. påbud blev fremlagt underskrevet af en direktør og en kontorchef. Foranlediget heraf anmodede jeg om at få indblik i netop disse regler af hensyn til retssikkerheden. Svaret herpå er ” at du tidligere er blevet orienteret om lovgrundlaget for tilsynets virksomhed i ovennævnte

brev", ikke ét ord om de konkrete regler, der henvises til vedrørende svaret på min anmodning om en foreløbig underskrift til trods for at man netop henviser til at sådanne eksisterer. Jeg går derfor ud fra at B.R. ikke har udarbejdet særlige regler, men følger Socialministeriets orientering om bekendtgørelse (jf. 4), og i den står der intet om særlige forskrifter vedr. underskrift i forbindelse med påbud.

I aftalen om socialpsykiatrisk tilsyn står "til støtte for gennemgangen benytter tilsynet en fortrykt manual", det er formentlig denne fortrykte manual, som tilsynsrapporten er skrevet ind i. Ved gennemgangen i Gaderummet blev der flere gange sagt at tilsynet ikke havde nogen påbud, senest d. 15. august 2006. Tilsynsrapporten skulle derfor være nem at færdiggøre og fremsende. Det tog dog over tre måneder at færdiggøre udkastet. Dette sidste kan skyldes, at der iflg. dagsordenen (jf. 1) siden med "Det forstærkede tilsyn" skal gennemføres vurderinger, som ikke umiddelbart kan henføres til det fortrykte tilsynsskema. Vedtagelsen er sket i 2003 og orienteringen (jf. 4) er udarbejdet i slutningen af 2004, hvor der ikke på nogen vis er omtalt et skærpet tilsyn, dvs. at B.R. "må" have udarbejdet et sådant nyt sæt regler, disse regler har jeg udbedt mig resultatløst.

Kommentarer til selve rapporten.

Ad. 1. Side 2 mulige emner. Et tilsyn skal dreje sig om det konkrete sted og ikke om noget ikke-eksisterende, hvorfor jeg ikke forstår hvad den "såkaldte historiebeskrivelse" skal gøre godt for, det kan kun være et tilsyn af det som er godkendt iflg. godkendelses- skrivelsen. Iflg. Orientering (jf.4) ad godkendelsen. Godkendelsen skal meddeles skriftligt, og opholdsstedets pædagogiske metode og målsætning skal fremgå af godkendelsen. Denne skriftlige godkendelse er afsendt d. 23. december 2005 med j.nr. 289391 (jf.7) og bygger på vedtagelserne i FAU, som bygger på konsulentkompagniets redegørelse, hvoraf Gaderummet-Regnbuens arbejdsmetode og målsætning fremgår. Denne kan ikke ændres uden at "Københavns Kommune skal underrettes", "herunder ændringer af de pædagogiske principper". Dette betyder at tilsynet også skal respektere disse pædagogiske principper.

Ad. 2. De nye lokaler i Rådmandsgade 60 er opbygget efter forskrift for lovliggørelse til brug for Gaderummet-Regnbuens målsætning. Tilsynet skal således være opmærksomt herpå ligesom man skal være opmærksom på, at der er godkendt en misbrugs-politik (jf. 5) som Gaderummet-Regnbuen følger.

Ad 3. side 4. "Tilsynet talte med mange af de unge, hvoraf en var 17 år gammel". At tale med en person er ikke det samme som at konstatere, at personen er en beboer. Pågældende 17.årige har overtalt sin fader og fået lov til at benytte sig af – og læse lektier i Gaderummet-Regnbuen, da der ikke var plads hertil hjemme. Pågældende

var også inde i en kriminel løbebane. Pågældende fik ikke sin 9.ende klasse, men via lektielæsningen fik han sin 10.ende klasse med flotte karakterer, og er nu i gang med en uddannelse som pladesmed med lærekontrakt.

Ad. 4. "Enkelte var dog, efter vores vurdering, svært psykisk syge". I godkendelsen er beskrevet, at selv psykotiske har ophold i Gaderummet-Regnbuen, og dette er som skrevet godkendt af FAU.

Gaderummet-Regnbuen overholder det af FAU vedtagne omkring unge under 18 år og om unge med psykiske lidelser.

Ad. 5. Side 6: Gaderummet-Regnbuen befinder sig i permanent ombygning, idet stedet hele tiden indretter sig på brugernes behov og ønsker, hvilket giver sig udtrykt i form af at de to tekøkkener ikke anvendes som tekøkkener, men indrettes til overnatning. De unge som kommer til Gaderummet-Regnbuen har et liv præget af kaos, dette slår igennem overalt i Gaderummet-Regnbuen, selv om der flere gange i ugen ryddes op i f.eks. gården, så medbringer de unge, hvad de finder brugbart, dog ikke tyvegods (brugbart kan f.eks. være noget, der kan omsættes til penge). Dette viser sig i møblementet og computerne, og viser de unges parathed til klare sig med, hvad de kan finde.

Ad. 6. Ud fra dette kompleks arbejder Gaderummet-Regnbuen netop med at styrke den unges selvtillid og evne til at bo i egen bolig. I det at styrke selvtilliden indgår, at der er enkelte der medbringer f.eks. hunde (på tidspunktet af tilsynene var der i alt tre hunde, fordelt på to boere).

Samlet er Gaderummet-Regnbuen i stadig forandring og kan derfor aldrig blive færdiggjort. Der er kun ét køkken som bruges.

Ad. 7. side 9. Netop Gadesygeplejersken anbefales i Embedslægernes årsrapport (jf. 6), og ses derved at være fulgt.

Angående påbudene må det være mig tilladt igen at henvise til FAU's godkendelse og anmode Tilsynet om ikke at optræde som politikere, men som politikernes loyale embedspersoner, der udfører det som pålægges dem.

Ad. 8. side 12. I Serviceloven betragtes enhver over 18 år som selvstændigt individ. Gaderummet-Regnbuen kan ikke med serviceloven samt Grundlovens tekst om privatlivets fred pånøde den unge at tage kontakt til sine pårørende. Hvis den unge på den ene eller anden måde antyder for os, at der er ønske om at kontakte sine pårørende, sker det helt naturligt i samarbejde med den unge.

Ad. 9. Side 14. "Tilsynet vurderer, at personalet har brug for viden om medicin og administration heraf. Man skulle tro at, en sådan vurdering ligeledes var at finde i

Embedslægernes årsberetning (jvnf.6), men den findes ikke, og det skyldes, at Gaderummet-Regnbuens ikke administrerer medicin, og heller ikke må have medicin uden navn liggende.

Ad. 10. side 15. FAU har godtaget Gaderummet-Regnbuens misbrugspolitik (jf.5), og den følges strikt i Gaderummet-Regnbuen. Der tolereres intet MISBRUG. Den unge lærer at bremse sit hashbrug, men hvis den unge er hashmisbruger ved ankomsten til Gaderummet, tager det lidt tid at neddrole m brugen af hash til et niveau, hvor den unge kan indgå i almindelig dagligdag med andre unge.

Ad. 11. side 17. Gaderummet-Regnbuens godkendelse betyder også, at FAU har accepteret at anvendelsen af ”socialfagligt og pædagogisk uddannet personale” ikke finder sted. Angående tilbud er det meget svært at vide, hvilke steder der har hvilke tilbud, da den siddende regering foretager så mange ændringer og så hurtigt, at kommunens sagsbehandlere har svært ved at følge med, endnu sværere er det for medarbejdere udenfor den kommunale struktur og allersværest har brugerne det.

Alt i alt må jeg karakterisere udkastet til en tilsynsrapport som uanvendelig, de tilsynsførendes udtalelser om noget ikke eksisterende og et evt. påbud må følge godkendelsen. Som i øvrigt stemmer overens med Socialministeriets orientering (jf.4) om at ”pædagogiske metoder kan godkendes, hvis de er fagligt forsvarlige, selv om de afviger fra de metoder, som anvendes i tilsvarende amtskommunale tilbud”.

Ole Henriksen, mag.art.
Formand Gaderummet-Regnbuen

Gaderummet - Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Socialpsykologisk fristed for udstødte unge
info@gaderummet.dk
www.gaderummet.dk

Tlf. 3537 4735
3581 5555
Fax. 3537 4736

6. december 2006

Tilsynsrapporten set ud fra et medarbejderperspektiv

Indledende vil vi begynde med vores indtryk af tilsynsbesøgene, som flere af os har deltaget i. Vi oplevede besøgene som en konstruktiv udveksling mellem medarbejdere og tilsynsførerne, der kunne være udgangspunkt for et godt fremtidigt samarbejde. De tilsynsførerne havde noget at byde på i administrative spørgsmål. I forlængelse heraf oplevede vi også, at tilsynsførerne var åbne for og nysgerrige på den faglighed, der ligger til grund for et alternativt og vellykket arbejde med marginaliserede unge. Vi modtog derfor med stor overraskelse tilsynsrapporten, som i den grad forholdte sig kritisk til grundlæggende forudsætninger for dette vellykkede arbejde.

Under første punkt i tilsynsrapporten "**særligt fokus for tilsynsbesøget**" er kommunens arbejde med Gaderummet historisk beskrevet i korte træk. Det vigtigt her at understrege, at dette historiske rids ikke fra vores perspektiv, kan opfattes som Gaderummets historie, men er et udtryk for kommunens historie med og syn på Gaderummet, som "det misforståede stedbarn", der gang på gang faldt udenfor de traditionelle institutionelle rammer.

Under andet punkt i tilsynsrapporten "**tilbuddets målgruppe, målsætning og brugersammensætning**" beskrives de tilsynsførernes kontakt til en 17-årig i Gaderummet. Gaderummet har indvilliget i, at der ikke kan bo unge under 18 år i Gaderummet. Når Gaderummet alligevel støder på unge under 18 år, anerkender Gaderummet uden undtagelse, at der er nogle ansvarlige for disse unge, og der etableres derfor et samarbejde med aktuel hjemkommune og/eller forældre. Det er ikke altid lige let at få de ansvarshavende i tale, men det lykkes som regel at få et samarbejde op at stå. Det problematiske består i, at vi i dette tidsrum ikke kan huse den unge, hvis den unge frasiger sig de etablerede tilbud for unge under 18 år.

Aktuelt er der en ung på 17 år og en ung på 16 år tilknyttet Gaderummet. Det skal understreges at ingen af dem bor i Gaderummet.

Den 17-årige var, da han kom til Gaderummet, ude i kriminalitet, og hans skolegang hang i en tynd tråd. Han fik med Gaderummets støtte færdiggjort sin folkeskole og er nu påbegyndt en læreplads. Hans far, som Gaderummet har kontakt til, er i perioder indlagt på hospital, hvilket har været belastende for den 17-årige. Han har i disse perioder fundet støtte i Gaderummet, men har base i faderens lejlighed.

Den 16-årige havde gennem længere tid hutlet sig gennem tilværelsen, da han kom til Gaderummet. Han har haft løbende kontakt til døgnkontakten, men har ikke ønsket at bo der. Gaderummet har arbejdet ihærdigt på, at få et samarbejde i gang med hans hjemkommune. Det synes nu at lykkes, så den unge har udsigt til at få en bolig samt en økonomi. Gaderummet har endvidere haft løbende kontakt til den unges mor, samt støttet op om den unges valg af en lokal skole, som den 16-årige har formået at bide sig fast i, trods de vanskelige kår, som han lever under. Gaderummet har ligeledes et samarbejde med skolen. Den unge har gennem denne periode boet hos bekendte, men lånt lidt penge af Gaderummet, så han ikke var nødsaget til, at forsørge sig på ulovlig vis eller sulte ihjel.

For de to aktuelle unge under 18 år ser fremtiden betydelig lysere ud end deres udgangspunkt, da de kom til Gaderummet. Men alligevel kunne vi fra Gaderummets side ønske, at der i særlige tilfælde

kunne gives dispensation til unge under 18 år, så de mens Gaderummet arbejder på deres sag ikke er henvist til gaden, når de fravælger de etablerede institutioner, som er målrettet deres aldersgruppe. Det skal dog tilføjes, at Gaderummet er sig bevidst om, at de unge under 18 år ikke er stedets målgruppe, og det er vel at mærke ikke mange sager vi har, hvor den unge er under 18 år.

Udover de få sager vi har med unge under 18 år, er stedet besøgt af andre børn og unge under 18 år. Særligt i sommermånederne, hvor gården er i brug, har mange af de gamle brugere, der har etableret en familie deres børn med. Ligeledes kan personalet have deres børn med, som for en stor del også deltager i særlige arrangementer i Gaderummet.

Desuden er stedet også besøgt af klassekammerater, søskende osv., der som en naturlig ting besøger beboerne. Nogle af beboerne har ikke været tilknyttet uddannelsessystemet i en længere periode, når de kommer til Gaderummet. De kan i nogle tilfælde få dispensation, til at påbegynde en almindelig 10 klasse på en folkeskole, selvom de er fyldt 18 år. Det betyder selvfølgelig, at de er ældre end de klassekammerater, som de kommer til at gå i skole med.

Ligeledes er Gaderummet året rundt meget besøgt af studerende, der enten kommer for et kort besøg eller vælger at lægge et større projekt i Gaderummet. Det kan være filmstuderende, pædagogstuderende, antropologistuderende osv. Men vi har også en stor gruppe af folkeskoleelever, der enten som små grupper eller hele klasser kommer for at besøge stedet. Denne gruppe er ligeledes under 18 år.

Konkluderende bor der ingen unge under 18 år i Gaderummet. Men Gaderummet har i perioder enkelte sager, hvor den unge er under 18 år. Her er der uden undtagelse kontakt til og samarbejde med relevante myndigheder og/eller forældre.

Gaderummet er besøgt af børn og unge året rundt enten som et led i deres uddannelse, eller pga. en naturlig tilknytning til stedet f.eks. som et vigtigt netværk for de unge beboere. Et netværk de unge fra Gaderummets side i særdeleshed støttes i at fastholde eller udbygge. Det være sig familie såvel som nye klassekammerater.

Under samme punkt i tilsynsrapporten beskrives, at tilsynet talte med enkelte, der var svært psykisk syge. Der hvor Gaderummet adskiller sig markant fra de fleste andre tilbud, som de unge har mødt gennem deres liv, er at de ikke først skal kvalificere sig til hjælp. De skal så at sige ikke leve op til bestemte standarder indenfor et normativt spektrum for at modtage hjælp i Gaderummet. Den åbne dør er helt central for Gaderummets praksis, dvs. at man bliver mødt og inviteret til at deltage i et fællesskab ligegyldigt, hvilke ressourcer man har og hvilke problemer, man står i. Man bliver heller ikke diskvalificeret i dette fællesskab, hvis man har en psykiatrisk diagnose.

På nuværende tidspunkt er der flere personer tilknyttet Gaderummet med en psykiatrisk diagnose, nogle er medicinfri og ikke tilknyttet psykiatrien, nogle er tilknyttet psykiatrien og ligeledes medicinfri, mens andre er tilknyttet psykiatrien og på medicin. Sidstnævnte er enten indlagte på åben afdeling eller tilknyttet distriktskykiatrien, dvs. ingen af dem bor i Gaderummet.

Som med stedets andre unge er udgangspunktet for samarbejdet med de unge med en psykiatrisk diagnose, at det er den unge, der opsætter præmisserne for dette samarbejde. Vi handler så at sige ikke hen over hovedet på den unge i den gode sags tjeneste. Der stilles krav til den unge om, at han/hun forholder sig, men det er ikke Gaderummets ønske eller intention at manipulere de unge med en psykiatrisk diagnose ind i psykiatrien, som de ofte har mange erfaringer med. At vi har valgt ikke ureflekteret at gå psykiatriens ærinde, men ofte har valgt at agere, som den unges advo-

kat, har til tider givet et problematisk samarbejde med psykiatrien. Men i de tilfælde, hvor psykiatrien har accepteret Gaderummets rolle, har samarbejdet været vellykket og konstruktivt.

Gaderummet har, som tilsynet selv nævner, pt. tilknyttet Henrik Rindom H:S som psykiatrisk konsulent. Dette samarbejde er fortsat under udvikling og står med udfordringer, da det i sin natur er to meget forskellige verdener, der mødes. Vi har kunnet drage fordel af dette samarbejde særligt i tilfælde af udtræningsager, hvor den unge har stået med massive misbrugsproblemer og ønsker at blive stoffri. Det er Gaderummets ønske og håb, at vi på sigt også kan inddrage Rindom i akutte tilfælde, hvor vi står med psykotiske unge, der kan have gavn af en midlertidig medicinsk behandling.

Under tredje punkt i tilsynsrapporten ”**tilbuddets fysiske rammer**” beskrives det, at Gaderummet har svært ved at få færdiggjort de håndværksmæssige projekter. Hvis man ser på den opgave Gaderummet siden overtagelsen har løftet, er det bemærkelsesværdigt, hvor langt, man uden synderlige personalemæssige og økonomiske ressourcer, er kommet i etableringen af et nyt Gaderum. Det er altså hovedsagelig de unge selv, der har løftet denne opgave. Der er altid ønsker om projekter i Gaderummet fra brugere, beboerne såvel som personalets side.

Men at Gaderummet skulle fremstå som et fysisk færdigt projekt er hverken muligt eller ønskværdigt. At Gaderummet fremstår som ufærdigt gør netop, at man som bruger kan byde ind på og udvikle sit sted. Der arbejdes kontinuerligt i Gaderummet på de fysiske rammer. Mens nogle foretrækker at male en gang hvid, foretrækker andre at dekorere en trappeopgang med graffiti. Selvom beslutningerne ofte tages i fællesskab i Gaderummet, er beslutningen i sådanne henseender ofte op til den, der vil lægge kræfterne i arbejdet.

Gaderummets projekter vokser ud af en daglig praksis, som ikke tager højde for eller prioriterer efter, om der er maling på væggene eller ej.

At Gaderummet er brugernes afspejles også i brugen de fysiske rammer, der er ingen overmagt på stedet, der definerer brugen af de fysiske rammer. Dette medfører i praksis, at de aktuelle funktioner for et givent sted i Gaderummet er til konstant forhandling ud fra Gaderummets og de enkelte unges interesser og behov. Det betyder at et rum kan rumme et utal af aktiviteter, som enten kan eksistere side om side eller komme i konflikt med hinanden. En sådan konflikt mellem konkurrerende eller modsatrettede interesser tages altid op til åben forhandling i Gaderummet.

Fysisk afspejler Gaderummet til en hver tid den daglige praksis. For udenforstående virker gården, som et uoverskueligt rod. Men for den, der har en daglige gang i Gaderummet, er det tydeligt, at der er en udskiftning i dette rod, der ikke bestemmes ud fra overordnede krav om ”ryddelighed” eller ”ordenlighed”, som hverken afspejler de unges liv eller Gaderummets praksis. Dvs. at gården som andre steder i Gaderummet er et udtryk for, hvad der aktuelt rører sig på stedet. Da Gaderummet i en periode havde en medarbejder, der lavede cykler blev en stor del af gården brugt som cykelværksted. På et tidspunkt havde nogle af beboerne biler, som de forsøgte at reparere, her var gården præget af dette projekt. Denne aktivitet krævede meget af gårdens plads, hvilket gav konflikter i forhold til gårdens andre aktiviteter, så som boldspil. Med tiden blev problemet løst på fællesmøder, hvor de forskellige interesser blev fremlagt og diskuteret. I sommerperioden bruges gården som et åbent rum, hvor aktiviteter, møbler og mennesker rykker ud i det fri.

Når det er sagt skal det tilføjes, at der ikke er en funktionel logik i alt Gaderummets rod. Gaderummet overlever, ligesom de fleste af de unge, på at klunse. Hvad der for nogle kan opfattes som gammelt skrammel er for andre uundværlige genstande, her kan nævnes Gaderummets stolthed – de

klunsede computere. Gaderummet er fortsat de unges sted, det er ikke Gaderummets opgave at definere, hvad der for de unge er værdifuldt eller gammelt bras.

På samme måde kan husets sovepladser beskrives. Hvor folk sover eller indretter sig, er til fortsat forhandling på husets møder. En forhandling, der ligeledes, afspejler den aktuelle situation, de aktuelle beboere og de aktuelle konflikter i Gaderummet. Muligheden for at omdefinere rummenes funktion er essentielt for Gaderummets udvikling og konflikthåndtering. Nogle rum har allerede haft et utal af funktioner, her kan nævnes amokrummet, som har fungeret som stillested, hyggekrog, udtråningssted, pigekammer mm. På samme måde som Gaderummets andre lokaler defineres de små tekøkkener også ud fra de aktuelle behov og interesser.

Konkluderende må det siges, at Gaderummet ikke lader sig styre af overordnede principper som orden og overskuelighed, men er på alle områder brugernes sted. Når ting flyttes rundt eller smides ud er det grundet i funktioner og eventuelle konflikter mellem disse. Hvordan huset bruges, bestemmes, i fællesskab, først og fremmest ud fra, hvilken situation Gaderummet og de enkelte beboere står i.

Under fjerde punkt i tilsynsrapporten ”**tilrettelæggelse af den samlede indsats overfor brugeren**” beskrives at den unge kan opleve modsatrettede behandlingsformer fra henholdsvis psykiatrien og Gaderummets side, hvilket opfattes problematisk. Dette mener vi er en systemlogik, som Gaderummet ikke kan tilslutte sig. At man kan stille sig kritisk overfor hinandens behandlingsformer, i stedet for at være hinandens forlængede arm, kan være udgangspunkt for udvikling. De unge med tilknytning til psykiatrien, som vi møder i Gaderummet, føler sig ofte misforstået og kørt ud på et sidespor af velmenende behandlingslogikker. At de i Gaderummet kan finde et alternativt tilbud, hvor de ikke mødes med en allerede fastlagt dagsorden om medicinsk behandling, kan ofte være den forskel, der gør at de ikke ender i intetheden uden nogen kontakt til systemet.

Som allerede beskrevet er noget af det særlige ved Gaderummet netop, at man ikke skal kvalificere sig til hjælp, dvs. at man heller ikke skal være i medicinsk behandling, hvis man ikke ønsker det, selvom det vurderes hensigtsmæssigt af psykiatrien.

De unge vi ser, der trapper sig ud af en medicin, som de ikke ønsker og til tider føler sig invalideret af, opfordrer vi i stort set alle tilfælde at delagtiggøre psykiatrien i. De unge har ofte gået i længere tid med en skjult dagsorden overfor omverdenen, hvor de har foregivet at være på en medicin, de op til mange måneder ikke har taget. Det Gaderummet kan gøre muligt i disse situationer er først og fremmest at skabe et rum, hvor man kan sige hemmeligheder højt, så det på sigt kan gøres åbent for den unges omgivelser herunder andre behandlingsregi. Hvis de unge på Gaderummets opfordring som oftest indvilliger i at inddrage psykiatrien i sit medicinstop, tilbyder Gaderummet ofte den unge i at deltage i sådan et møde som støtte.

Det er Gaderummets erfaring, at de unge ofte forfølger egne interesser og ønsker, ligegyldigt hvad Gaderummet, psykiatrien eller andre skulle mene om den sag. Hvis den unge ikke har et rum, hvor disse interesser kan gøres åbne ender den unge enten med at frasige sig hjælp eller fortsat med at leve med lukkede dagsordner, hvor de forfølger deres egne interesser i det skjulte. Sidstnævnte er i behandlingsregi særdeles uhensigtsmæssigt, da det bliver en håbløs opgave at hjælpe og støtte den unge, som føler sig nødsaget til at være strategisk i sine informationer på væsentlige områder.

Tilsynet beskriver endvidere under dette punkt, at der er vanskeligheder i kontakten og samarbejdet med socialforvaltningen og andre myndigheder. Gaderummet har konflikter med socialforvaltning-

gen, som følge af vores udgangspunkt at arbejde på brugerens præmisser, der ikke altid er i overensstemmelse med socialforvaltningens dagsorden. F.eks. støder brugerne ind i problemer, hvis de kommer fra en omegnskommune men opholder sig i Københavns kommune. De har, når de kommer til Gaderummet ofte gået i mange måneder uden nogen form for økonomi, fordi de er blevet henvist mellem kommunerne, grundet deres manglende folkeregisteradresse - for til sidst at opgive. Endvidere møder vi til tider en unuanceret forståelse af mennesker i en marginal position, men de fleste sagsbehandlere finder med tiden ud af, at hjemløshed ikke blot er en sparret husleje.

Det skal dog understreges, at samarbejdet med socialforvaltningen opleves generelt som godt og konstruktivt af Gaderummets medarbejdere. Samarbejdet mellem sagsbehandlere, den enkelte bruger og Gaderummets personale er ofte både berigende og udredende i det, at der for nogle unge genskabes en kontakt, som der ikke tidligere har fungeret eller løses en konflikt, der er gået i hårdknude. Medarbejdere i Gaderummet fungerer i nogle situationer som den oversættende instans mellem den unge og socialcentrene, hvilket begge parter profiterer af.

Det er vores indtryk, at sagsbehandlerne generelt ser Gaderummet indsats som en stor hjælp i deres arbejde. Dels fordi vi har et kendskab til brugerne, de ikke har nogen mulighed for selv at skabe. Et kendskab der er nødvendigt i udfærdigelsen af ressourceprofiler, indstillinger til bolig eller psykiatrisk bofællesskab osv. Og dels fordi vi har en god kontakt til brugerne, hvilket mange sagsbehandlere værdsætter, da Gaderummet herved kan gå ind og oversætte eller agere konfliktmægler.

Konkluderende anerkender Gaderummet de unges ret til at fravælge eller vælge en behandlingsform. Gaderummet skaber herved et rum, hvor den unge ikke mødes af en allerede fastlagt dagsorden, men selv sætter præmisserne. Gaderummet kan støtte den unge i at gøre sin dagsorden åben på sigt. Men også i denne sammenhæng vil det være den unge, der sætter præmisserne.

Det er Gaderummets indtryk at samarbejdet til socialforvaltningerne generelt fungerer godt og er udbytterigt for alle parter, hvor Gaderummet med vores kendskab og kontakt til brugerne kan være med til at udrede sager, løse konflikter og fungerer som oversætter i den videre kontakt.

Under femte punkt i tilsynsrapporten "**brugernes trivsel og dagligdag i tilbuddet**" fremhæves kontakten mellem medarbejdere og brugere som god og tillidsfuld. I vores nyligt færdiggjorte forskningsprojekt "Indre lænke", som bygger på omfattende interview med brugere af Gaderummet, giver de interviewede udtryk for, at de i Gaderummet har fundet et sted, hvor de blev mødt og accepteret, som de nu engang er. Mange af de unge kommer til Gaderummet med en imponerende institutionskarriere, der har medført, at velmenende pædagoger og psykologer hænger dem langt ud af halsen. Det bliver tydeligt, hvis man læser projektet eller taler med brugerne i Gaderummet, er, at de unge ofte for første gang føler, at de selv kan sætte præmisserne for deres liv, hvilket skaber grundlaget for samarbejdet med den unge. Når de unge selv sætter præmisserne, betyder det at de ikke mødes med skjulte og fastlagte dagsordner, hvilket netop er forudsætningen for etableringen af samarbejde.

Under sjette punkt i tilsynsrapporten "**brugerindflydelsen i tilbuddet**" belyses den udbredte grad af brugerindflydelse i Gaderummet. Der bliver talt meget om brugerindflydelse i mange institutioner i dag. I nogle institutioner udmønter brugerindflydelsen sig i, at brugerne tages med på råd, når farven på de nye gardiner skal bestemmes. Mens brugerne i andre institutioner har en reel indflydelse på væsentlige områder. Gaderummet tilhører sidstnævnte og går også et skridt videre, her har brugerne indflydelse på alle områder.

Når man kommer til Gaderummet, bliver man af fællesskabet tilbudt deltagelse på alle niveauer. I begyndelsen er denne deltagelse ofte perifer, men med tiden vokser denne deltagelse i fællesskabet og hermed også ansvaret for fællesskabet såvel som de enkelte individer, der deltager i det. Gaderummet er brugernes sted, de hægtes ikke af i beslutningsprocesserne. Det er et projekt som altid stræber mod at ville noget mere, men hvor det samtidig er afgørende ikke at være ekskluderende eller marginaliserende.

Denne form for medbestemmelse i Gaderummet, hvor alle kan blive hørt tager tid og er en uendelig proces, der kontinuerligt gentages igen og igen, i takt med nye unge, nye hunde osv. Når det rent faktisk lykkes, at få løst konflikterne, få hundene opdraget og tjanselisterne taget efter mange diskussioner skyldes det, det fælles ansvar for det kollektiv, som Gaderummet er.

Under syvende punkt i tilsynsrapporten ”**inddragelse af pårørende i tilbuddet**” giver tilsynet det råd, at der arbejdes mere målrettet på at inddrage de pårørende til gavn for de unge. Gaderummet kan ud fra dette råd formode, at vi på dette område ikke har været tilstrækkelig oplysende om Gaderummets arbejde, og vi derfor ønsker at knytte en kort kommentar hertil.

At inddrage de unges pårørende er for Gaderummet i sig selv ikke et mål og vil ikke ske uden den unges accept.

Nogle unge har allerede kontakt til deres pårørende, når de kommer til Gaderummet. Her har Gaderummet ofte også en eller anden form for kontakt til forældrene, som af den ene eller anden grund ikke føler sig i stand til at hjælpe den unge tilstrækkeligt, men bidrager fra sidelinien med det de nu kan.

Andre af de unge har, når de kommer til Gaderummet ingen eller sporadisk kontakt til deres pårørende. Grundene hertil kan være mange, men faktum er at de unge i takt med, at de begynder at handle på deres betingelser ofte får genetableret kontakten med familien igen. Gaderummet er ofte indirekte eller direkte involveret i etableringen af denne kontakt. Støtten til en allerede eksisterende kontakt eller etableringen af en kontakt kan tage mange former. Nogle forældre som f.eks. kommer for at besøge deres børn fra Jylland har brug for en seng, hvortil Gaderummets gæsteværelse kan bruges. I andre situationer skabes der i Gaderummet et rum for dialog. Det kan tage form af, at Gaderummet går ind og agerer konfliktmægler, hvor relationen er gået i en for parterne uløselig hårdknude, eller at pårørende inviteres med ind i et terapeutisk forløb. Sidstnævnte er meget udbredt i Gaderummet og alle parter har ofte positivt udbytte af denne sammenhæng. Andre gange er Gaderummet bare den gratis telefon og det faste nummer, der skal til for at kontakten etableres.

Generelt ønsker de fleste brugere en eller anden form for kontakt til deres forældre. Gaderummet går her ind og støtter op om etableringen og fastholdelsen af kontakten til det, for den unge, vigtige netværk. Et eventuelt samarbejde med forældre sker altid på den unges præmisser. Vi laver i Gaderummet ingen skjulte alliancer med forældre, hvilket medfører at kontakten rent faktisk oftest lykkes.

Konkluderende er inddragelse af pårørende i Gaderummets arbejde ikke et mål i sig selv. Men inddragelse af de pårørende er ofte et udbredt ønske fra de unges side og ofte udbytterigt for alle parter. Faktum er at mange unge, mens de er i Gaderummet får etableret eller udviklet deres relation til deres pårørende ofte direkte eller indirekte med Gaderummets støtte.

Under tiende punkt i tilsynsrapporten ”**alkohol og stofmisbrug**” vurderer tilsynet at hashrygningen på stedet har taget overhånd, så de unge bliver inaktive. Tilsynet giver desuden påbud om at hash-

misbruget skal ophøre og medarbejderne gribe ind, hvis de ser, at de unge ryger. Modsat anerkender tilsynet, at der i Gaderummet vil være et vist omfang af unge, der ryger hash.

Gaderummets faglige begrundelse for misbrugspolitikken på stedet er både velbegrundet og veldokumenteret. Vi kan opfordre tilsynet til at læse kapitlet om brug og misbrug i forskningsprojektet "Indre lænke". Projektet giver en nuanceret forståelse den funktionelle betydning af de unges brug og misbrug, samt en faglig redegørelse for Gaderummets tiltag på området.

Kort fortalt kan man sige, at den unge heller ikke i sin hashrygning diskvalificeres af Gaderummet, hvilket blandt andet er grundlaget for, at stedet kan rumme den marginale målgruppe, hvor alkohol samt brug og misbrug er en del af de konkrete livsbetingelser/omstændigheder. Det er Gaderummets overbevisning, at man kun kan hjælpe mennesker ved at møde dem der hvor de er, hvilket altså bl.a. betyder, at man må møde mennesker i deres givne brug og misbrug. Nøgleordene her er som på alle andre områder åbenhed og respekt.

I Gaderummet ses den unges liv ikke ud fra en isoleret problemforståelse begrundet ud fra personen alene, men også ud fra den livssammenhæng og de handlemuligheder og umuligheder som den unge lever under. En forandring gøres mulig, når den unges livssammenhæng ændres. En behandlingsindsats vil i Gaderummet derfor været rettet imod, at hjælpe den enkelte til at påbegynde en forandringsproces, i retning af at udvide nogle særlige muligheder i den enkeltes konkrete forhold, således at det subjektive råderum kan udvides – specielt imod de udviklingsområder og dimensioner der i særlig grad er problematiske.

Dvs. at vi i Gaderummet ikke behandler det misbrug, den unge kan have gode grunde til have, men arbejder sammen med den unge hen mod en styrkelse af den unges personlige handleevne, således at rådigheden over egne livsforhold kan udvides, og det subjektive befindende forbedres.

I Gaderummet ansues en sådan forandringsproces ud fra et helhedssyn, hvilket vil sige, at man ikke bare nøjes med at beskæftige sig med de psykologiske aspekter af misbruget. Man forsøger derimod at rette indsatsen imod alle de forskellige, relevante problemområder, som begrænser og fastholder den enkelte. Indsatsen vil således i mange tilfælde også være rettet imod, de sociale, økonomiske, beskæftigelsesmæssige, bolig-mæssige o. lign. aspekter af vedkommendes livssituation.

Under elvte punkt i tilsynsrapporten "**personalet i tilbuddet**" beskrives personalesammensætningen. Som tilsynet skriver, er der ansat to psykologer, hvoraf den ene er leder. Der er endvidere fastansat en cand.phil. med særlig kompetence indenfor psykiatrien og fængselsvæsnet, samt en cand. mag. i psykologi og socialvidenskab. Den læreruddannede som tilsynet referer til er muligvis en cand.psych., der pt. er i Gaderummet i løntilskudsjob, da hun også har en læreruddannelse bag sig. Som tilsynet beskriver, er der endvidere tilknyttet en gruppe studentermedhjælper fra henholdsvis sociologi og psykologi.

Tilsynet fremhæver under dette punkt, personalets engagement og trivsel. Gaderummet er for alle medarbejdere, uden undtagelse, ikke kun et arbejde, men også en form for livsstil, hvor man rent faktisk gør en forskel. Når man hos personalet finder dette engagement på trods af meget stort arbejdspress og en beskedne løn, skyldes det flere faktorer.

For det første, at man arbejder i et kollektiv, hvor man kollektivt løfter opgaven. Ikke forstået som et personalemæssigt kollektiv, men et kollektiv bestående af alle individer i praksisfællesskabet. Det betyder, at Gaderummet trods et forholdsvis lille antal ansatte, har mange ressourcer at trække på.

For det andet at man kan arbejde ud fra brugernes præmisser. Man skal ikke arbejde ud fra ydre fastlagte dagsordner, hvor brugeren hægtes af på vejen, hvilket gør at vores arbejde rent faktisk kan lykkes.

Man arbejder ud fra en grundlæggende respekt for de unge, som handlende subjekter, som man ikke skal kontrollere eller normalisere - man skal ikke definere det gode liv på vegne af de unge, men støtte de unge i udvidet selvbestemmelse. Når man ikke går på arbejde for at kontrollere unge rødder og rødder, kan samarbejdet med dem rent faktisk lykkes og man kan føle sig tryk under processen.

For det tredje er der et højt fagligt niveau på stedet, hvor arbejdet ikke er overladt til tilfældigheder. Udviklingen af teori og metode er højt prioriteret i Gaderummet. Den faglige udvikling er indlejret i Gaderummets daglige praksis, hvor der kontinuerligt på alle niveauer reflekteres over vores praksis. Samtidig prioriteres studiekredse, supervision, forskningsprojekter, som skaber rammer for en fælles faglig refleksion, højt i Gaderummet. Information, læring og deltagelse er noget, der er tilgængelig for en hver.

For det fjerde betyder Gaderummets åbenhed at personale såvel som brugere kan deltage på forskellig måde og dermed bidrage med forskellige ressourcer. Når Gaderummets personalegruppe bidrager ud fra deres givne ressourcer, betyder det, at vi ikke skal kunne det samme, men kan bidrage med noget forskelligt. Studentermedhjælper og praktikanter har ikke nødvendigvis samme viden som det fastansatte personale. Men de bidrager med en dynamik og en kontinuerlig faglig udvikling af stedet, der er uundværlig. Man skal i Gaderummet som ny ikke varetage de samme opgaver som en gammel, men muligheden for øget deltagelse, hvor viden er gjort tilgængelig, ligger altid som en mulighed om man er bruger eller personale.

Afslutningsvis vil vi igen opfordre tilsynet til at læse vores forskningsprojekt "Indre lænke", da det fagligt dokumenterer nogle af de ting gaderummet kan samt nogle af de udfordringer Gaderummet står med

På vegne af den samlede medarbejdergruppe

Fatima Lindegaard Petersen, cand.psych.

GADERUMMETS TILSYN, TILSYNSRAPPORT AF 8.NOVEMBER.2006, OMHANDLENDE TILSYN 2.JUNI 2006 OG 15.AUGUST 2006.

Tilsynet for Københavns Kommune har sendt deres tilsynsrapport om Gaderummet til kommentering. Jeg skal for min part, som daglig leder, formidle det ståsted, som Tilsynet skal tilsyne, og som det beskriver, historiserer, og gør fordringer til i form af 6 påbud til arbejdet med "Udstødte unge".

Institution og påbud	1
Indledning	2
Ståstedet for arbejdet: Brugerstyret socialpsykologisk arbejde	2
Den åbne dør som brugerstyringens "sine qua non"	3
Den kollektive aktivist	3
Fællesområdet som folkestue	4
Fællesområdet som dørtærsklen	4
Huset som et selvforpligtende frivillighedsforhold	4
Ulige lettere	5
Bund besværligt men livsbekræftigende	5
Målgrupper og institutionsudformning	6
Tilsynets "afviklingsmanual" for Gaderummet	7
Unge under 18 år	8
Betænelighederne ved Gaderummet ud fra den gamle magistrats forestillingsverden ...	8
Stærkt alvorligt psykisk syge	9
Samarbejdet med behandlingspsykiatrien	9
Om selve tilgangen til social og psykologisk arbejde med unge- problemer	10
Loppegalleriet	12
"Nogle unge med psykiske lidelser bliver støttet i ikke at tage medicin. Det er Gaderummets opfattelse at det har hjulpet nogle af de unge at være uden medicin"	13
Husfilosoffen	16
Sluttelig	17

Institution og påbud

Tager jeg Tilsynets påbud først, så er det påbud der allerede afregnes i Gaderummet, ud fra godkendelsesskrivelse af 23.december 2005 med akter, hvorfor deres fremføring virker malplaceret. I deres samlede kontekst omhandler det stiftelsen af en anden institution, end det godkendte Gaderum. Det omhandler indførelsen af den "pædagogiske pegefindex" som generel norm på udvalgte områder. Der er ingen grund hertil, da Gaderummets socialpsykologiske arbejde fuldt ud tilgodeser et bedre virke med resultater.

Det drejer sig om:

Tilsynets påbud

1. At der ikke opholder sig unge under 18 år i lokalerne

2. *At det sikres at unge med svære psykiatriske lidelser kommer i psykiatrisk behandling og ansvaret deles med H:S*
3. *At unge ikke overnatter i andre rum, end dem der er indrettet hertil, og at unge der bor i køkkener, tilbydes andre rum*
4. *At Gaderummet tager initiativ til at forbedre samarbejdet med behandlingspsykiatrien og at Gaderummet ikke anbefaler de unge, at holde op med at tage medicin uden at det er drøftet med en psykiater. Det skal sikres at unge der har behov herfor, kommer i psykiatrisk behandling.*
5. *At Gaderummet sætter sig ind i og arbejder efter Sundhedsstyrelsens vejledning om medicin administration.*
6. *Hashmisbruget skal ophøre og medarbejderne skal gribe ind, hvis de ser de unge ryge.*

Henstillinger

7. *At gården skal fremtræde ryddelig, og der skal laves en plan for, hvorledes de håndværksmæssige projekter færdiggøres.*
8. *At der arbejdes mere målrettet med de pårørende til gavn for de unge. Dvs. at Gaderummet skal hjælpe de unge med at få kontakt til de pårørende hvis de kan hjælpe de unge til et netværk eller til bedre at forstå, hvorfor de ikke har kontakt.*

Indledning

Opgaver og krav foretages af husets kollektive subjekt i relation til det enkelte individ, den konkrete personlighed, og/eller den enkeltes subkollektivgruppe. Det sker i alle tilfælde, hvor den enkeltes adfærd mistrives ved misbrug af stoffer, eller ved særlige adfærdsformer, der fører til mistrivsel.

Ståstedet for arbejdet: Brugerstyret socialpsykologisk arbejde

Det foretages med udgangspunkt i den åbne dør og på fællesområdet, det sorte område i huset, hvor alle er velkomne, upåagtet adfærd og udtryksmåde. Det kan også siges, at her træder husets kollektive subjekt i karakter. Området er den helt døgnåbne dør ud til gaden i den ene ende, og fællesmødebordet og køkkenet i den anden ende, med udgang til gården, og hvor der er adgang til resten af huset. Det er der så også alligevel gennem den ulåste port og trappen til første sal, men det kan låses, spærres af, hvad af og til sker.

Området danner en art åben folkestue, for unge og ældre fra gaden, hvor man, hvis man er ung og i nød, kan blive der. Det er samtidig fællestue for husets boere, aktivister, gæster og arbejdende, som har deres virke i andre dele af huset, ud fra de positioner som de gennem ageren med huset indtager.

Når det fælles er placeret i det åbne areal til gaden – og funktionelt tænkt som gadens forlængelse ind i Gaderummet – bliver området på en særlig måde samtidig et fælles ansvarsområde for hver enkelt at se til, lige meget hvilken position man indtager i huset: at fællesområdet varetager sin funktion som at være en brugelig entré for indgang og brug af huset. Det realiserer sig til stadighed gennem praktisk videregivelse af gamles erfaringer til nye, om huset og sig. Hver enkelt tænker i sin historiefortælling til den nye ud fra sig selv, men reflekterer uundgåeligt samtidig det fællesskab, der er udenom og som det, som del af,

er begrundet i forhold til. I dette spændingsfelt udspilles et væld af forholdsproblemstillinger, -konflikter og etisk-moralske overvejelser over, hvordan jeg som mig skal forholde mig, hvad at gøre, hvad er praksis, hvad sker der her? Et kollektivt subjekt opdrager og uddanner ikke via forskrifter og påbud, men gennem reetableringen af virksomhedens læreformer på næste udviklingszone, hvor betingelserne for gamle men problematiske adfærds- og misbrugsformer er ophævet som dominerende, i kraft af progres i subjektets samlede liv.

Den åbne dør som brugerstyringens "sine qua non"

Den "åbne dør" er en brugerstyret åben dør. I den grad brugerstyringen falder væk, falder den åbne dør også væk. Det kan også siges på den måde, at i samme grad at fællesmødebordet udtaler principielle påbud, påbud der kan skrives ned på en seddel, der kan sættes op – fx ingen hashrygning, ingen alkohol, ingen slagsmål, ingen junk – jo mere decimeres den åbne dør også. Det kan spørges om den "åbne dør" overhovedet tåler regler og påbud?

Da den åbne dør blev etableret med Gaderummets start 13.august 1996, hvor magten blev givet til de gadeunge af rådgivningen, med en fælles samarbejdsaftale om fælles arbejde, har meget forskelligt været til stede. Mange konflikter har udspillet sig i arbejdet for løsninger, der også var fællesløsninger, og som havde det større i sig, altså livets voksen ud af Gaderummet for den enkelte.

To forhold unddrog sig grebene om den fælles midte, tænkt som en arbejdende virksomhed, psykisk og socialt. Hælervarer/tyvekoster, som det ene, for det kan ikke almengøres at tage fra andre, og så være samfund. Medicinmisbrug/junk, som det andet, gør personligheden uberegnelig, da denne, styret til og fra anden side, har deponeret sin myndighed uden for sig som ikke-samfund. Hvad den ene forhindrer af social integration udenfor, ødelægger den anden indadtil.

Den kollektive aktivist

Der handles her af den enkelte i Gaderummet, så problemet bliver en dør-problemstilling. Det gør det i disse tilfælde muligt for den anden at vælge huset til, og sine hidtidige levepræmisser fra, eller bevidst at vælge os fra, da der ikke er så meget at forhandle om, mere kun hvordan det afvikles fra nu af.

Fra tid til anden søger enkelte eller distinkte grupper af unge at indføre forskellige regler for forskellige ting som rygeadfærd, pornokigning, musikstilhøjde og musikstil, spil, fjernsyn osv., men altid har det ført til mere af samme – og til kun konflikter. Når man lever sammen, og ikke har andre steder, kan man ikke gå og hakke på hinanden, moralisere eller belære over hvad den anden gør, så må man selv prøve at komme med nyt, eller gå foran, uden at den anden skal arbejde for én eller skubbe én foran sig i sin egen tjeneste. Som fikspunkt er regler og normer udviklingsløse, og virker både udgrænsende og hæmmende på udviklingsrum, hvor personligheden er genstand for virksomhed. Gennem regler og normer støder man på hinanden, og dermed på den praksis, der bærer dem, og herigennem, i deres an- og tilknytning den konkrete praksis med deres begrundelse og betydningsforhold, kan områder for regler og normer eksploderes, udvides eller indskrænkes. "I norm" kan man

ikke udvikle sig, da man som enkelttilfælde altid er en stadig udtagelse herfra, fordi en norm er en generalisering af nogle fællestræk, der optræder vilkårligt ved siden af hinanden på en given tid. Regler og normer tjener en bestemt praksis, lige som denne praksis kan være forårsaget af dem. Regler og normer der selvstændiggør sig, bliver til værdier, der fra oven af kalder orden til orden. Derved spærres allerede i udgangspunktet og i indfaldsvinklen, i mødet med det givne fænomen af et menneske, for fremkomsten af det væsentligste ved mennesket: Dets subjektivitet! Den selvbevægende kraft der gør individet til personlighed i kraft af sin socialitet, men som også i fravær kan være forhimlet i andres løsning på mit problem eller begravet i at være sig sit eget fraværende problem.

Fællesområdet som folkestue

I en folkestue klapper man ikke folk over fingrene for deres adfærd eller sædvane. Det gør vi heller ikke, selv om der kommer mennesker forbi, der har myndighed. Omvendt udstiller huset heller ikke af princip sit skidne vasketøj. Vi laver bare ikke om på os gennem blikket fra oven, fra neden eller udefra, men blot gennem akten, at nu er man her!

Vi laver så alligevel om på hinanden, når det angår hårde stoffer og hælervarer. Unges ryge- og alkoholvaner bliver også klappet, når det bliver misbrug, hvilket gælder alt muligt andet ligeså. Det handler om at finde en løsning på problemet, der ikke ekskluderer den unge, men inkluderer i nyt, der ophæver hidtidige begrænsninger.

Kan der så ikke opnås enighed, så henvises den unge til døren, til gaden. Hvis man har været god til at slå på tæven, så henvises man til næste fællesmøde, men den åbne dør er jo stadig åben fysik. Det ved personen jo også godt, og kommer man ved spisetid, kan karantænen altid ophæves. Ligesom med tyveri: når man kender huset, ved man hvordan, og alligevel sker tyveri så sjældent, trods at det er en ressourcefattig gruppe, der ikke har noget i forvejen. Det omhandler, at de forskellige hussubjekter og aktiviteter i sovesale, kælder og første sal samvirker om den fælles opgave at tage sig af Gaderummet "dernelde", "derovre", "deroppe" eller "derude". Derfor fungerer rummet.

Skal der lægges den dimension ned i rummet, altså Gaderummet, at det på forhånd skal sanktionere en bestemt adfærd, så er det ikke længere et Gaderum, så er det en tom institution som de unge i forvejen kommer fra og som de er gået fra.

Fællesområdet som dørtærsklen

Fællesområdet, med fællesmødebordet, og ikke dørtærsklen, er blevet det bestemmende. Der påhviler derfor de enkelte krav om ansvarlighed, myndighed og selvbestemmelse. Det gælder ikke kun de aktuelle brugere, men også i relation til den ydre omverden, der har stødt dem ud. Huset værner om sine udstødte så godt som muligt med de ressourcer der er tilgængelige, således at den, for dem, ydre omverden om huset, kan blive til deres fremtidige samfundsmæssige verden.

Huset som et selvforpligtende frivillighedsforhold

Lige som den åbne dør, hviler husets øvrige rutiner på frivillige ordninger og regler, med de regler, regelsæt, normer og tilgange, der internt i huset skabes og genskabes ud fra lokalernes stadige opbygning, renovering og ombygning. Disse forordninger – som bæres af de mennesker der etablerer dem – er til stadighed part i og af husets

fællesmødeforordninger, ligesom områder selv er del af den større cirkularitet i opgaveløsninger på husniveau.

Forordninger må til stadighed fornyes, eventuelt forfines, reetableres på ny, så de tjener lokalebruget og dets funktion, og ikke modarbejder det. Ligeledes at de tjener de menneskelige individers udvikling her igennem, som jo er menneskelige verdener i menneskelige sammenhænge.

Fællesområdet er nok afgrænset i sig selv, men dørene til resten af huset er åbne, på nær er kontorer og arkiver låst af. At huset er åbent uden forskrifter for adfærd gør hvert skridt til en udviklingsaffære. Det drejer sig om at få den grundlæggende udviklingsopgave arbejdet ud, så arbejdet hermed frisætter mere end anstrengelsen ved at blive i det gamle.

Ulige lettere

Det vil være ulige lettere at begynde at låse døre pr rutine rundt i huset, så at sige sidste mand/kvinde slukker og lukker efter sig. Og at gøre regler og normer klare for overskridelse af entrédøren, og for adfærden indenfor. Det skaber bare ikke rum for alle problemer. Og det har den vane, at de udvikler sig og på længere sigt gør det hele mere konfliktfyldt, men kun i et ydre forhold til arbejdet og til konfliktgrundlaget, og dermed kun løsninger gennem yderligere indordning eller frastødning, ikke gennem indre udvikling, hvor alle kommer med.

Bund besværligt men livsbekræftigende

Der skal det radikale anderledes til: den åbne dør, gaderummet. I det gamle Gaderum fyldte fællestuen med det åbne kontor, hvor alt skulle foregå, herunder hvor også alt stort som småt skulle afregnes mht. adfærd, det meste af Gaderummet. Soveområdet og to kontorer gav luft og plads til andet stille og til det terapeutiske arbejde. I det nye Gaderum er det sorte område med direkte adgang fra gaden blevet til Gaderummets omdrejningspunkt, forstået således at der er flere distinkte subjekter i huset, hver med deres eget rum, der arbejder sammen om at få det til at fungere.

Det er resultatet af, hvad der oprindeligt blev etableret gennem den konkret åben dør for ”de uopnåelige unge, de fravalgte unge, de fejlbehandlede unge, de stadig nødstedte unge”, og som bud på deres menneskeliggørelse. Huset fungerer i kraft af at alle gives mulighed for at trække på samme hammel, uden at skulle gå op i den, men samtidig gives individuelle muligheder for at forfølge egne særlige interesser og behov.

At sætte betingelser ned i den fælles arbejdsmitte, for hvordan individer gebærder sig med deres udtryk og levemåde, for at få lov at være der, dét er at kræve dét af udstødte unge og ældre, som de ikke kan honorere. Hvis de kunne det, var de ikke i deres marginalitet, men i selvbestemte lokaliteter, hvor de sammen med andre sætter deres egen dagsorden. At kræve det – med tyveri og junk som undtagelse og som beskyttelse – vil være at spille dem ud mod hinanden, som hinandens eksekutorer og ofre, og som medskyldig i egen undertrykkelse. Gaderummets lange historie med den åbne dør viser, at kun på området af hælervarer/tyvekoster og medicinmisbrug/junk, hvis eksistens også lægger alt øde for synlig og håndgribelig praksis, kan der dannes norm, der ikke disintegrerer de enkeltes fællesskaber.

Gaderummet skabte ikke sine unge, de unge skabte Gaderummet, og da dette op igennem slutningen af 90-erne ikke kunne negligeres, blev det gennem en årelang kompleks proces oparbejdet til ”Den selvejende institution Gaderummet-Regnbuen” med samarbejdsarbejdsaftale med Københavns Kommune og finansieret af Socialministeriet, og med samtidig flytning til lovlige lokaler i Rådmandsgade 60 i maj 2005. Slutpapiret her er den kommunale godkendelsesskrivelse af 23.december 2005, med alle de dokumenter det bygger på.

Målgrupper og institutionsudformning

I aftalerne om Gaderummet-Regnbuen står, at målgrupper, organisation, drift og pædagogiske principper, skal fastholdes gennem virket. Da det er målgruppen, der har skabt virket, kan det kun fastholdes ved at fastholde ikke at lægge andre snit ned i organismen, end det der er genklang med, ellers ødelægger man organismen, hvis den er til for dem. Gaderummets projekt ”Indre Lænke” tydeliggør de mekanismer, der er genklang i fra brugerside, og præsenterer dem i en faglig arbejdssammenhæng. Der er tale om et skift i fagligt fokus, fra den enkelte udstødte til hvordan udstødelse hele tiden reproduceres med de enkelte udstødte som bærere. Og hvad der bryder hermed. Når Tilsynet skriver - ”Der må ikke indtages hårde stoffer (heroin, kokain, speed) på stedet. Alle er meget opmærksomme på, om der findes hårde stoffer i huset” – så må man spørge sig selv, om Tilsynet overhovedet har fået øje på Gaderummet og dets formulerede misbrugspolitik. Det er samme slags argumentation, som Gaderummet til stadighed kæmper med overfor nye unge, der er sprøde, har svært ved grænser og har et accelererende misbrug. ”Nåh. Jeg troede jeg godt måtte tage dem (fx pillerne) udenfor huset, bare jeg ikke gjorde det herinde” eller ”Nåh. Jeg troede at jeg godt måtte have dem (fx pillerne) på mig, bare jeg ikke tog dem herinde”. Nej. Man kan ikke sidde i det sorte område og lade sin koger brænde af, og så ud og ha’ en ny. Det handler ikke bare om en ren stue af princip, som pæn yderside, eller som ens offentlighed, og så have sin inderside som sit eget private område, eventuelt i form af et privat værelse, og den hermed forbundne ret til privatlivets sysler. Nye brugere af Gaderummet med stofproblemer har tit denne instrumentelle holdning til stoffer, hvilket skaber store problemer for dem, og i anden omgang for Gaderummet. Som boer i Gaderummet accepteres ingen hårde stoffer overhovedet, så længe man er boer, heller ikke udenfor huset eller på selvdefinerede private områder i huset, hvilket i markant grad overholdes, og hvor de enkelte unge i boggruppen selv er husarbejdere på, at nye unge i huset hjælpes på vej. Gaderummets boere er altså clean for hårde stoffer, hvilket de kan takke stedets samlede stofpolitik for. Det er store krav til boere, men de honorerer dem i samarbejde med huset. Hvad angår værestedsgæster, så har Gaderummet ikke samme mulighed for at arbejde med at kræve at de ikke anvender de hårde stoffer, men pga. husets samlede stofpolitik ligner det meget at man bruger huset til at gøre sig fri af stoffers dominans, og at komme videre fra det tidspunkt, hvor man kan, upåagtet at man måske stadig har problemer, men dog er i stand til at lave noget, indlære og dermed udvikle sig, hvilket i anden omgang ophæver betingelserne for at stofmisbrug stiller sig i vejen for forandring.

Tilsynets forhold til hårde stoffer, herunder at bortvise al hashrygning som misbrug, vil medføre, at der til stadighed vil være hårde stoffer i Gaderummet i et omfang, der vil være

helt ude af kontrol – som det er alle andre steder – da det gør brugergruppen til en uberegnelig masse, der skal frygtes. Det er at svigte sine unge, sine brugere, når man fokuserer på det umiddelbare og synlige, og kun vil have med dem at gøre, når de så at sige er rettet ind allerede, fx gået ud og røget. De lærer at indrette sig efter en overflade, hvor det synlige tæller, hvilket i anden omgang forhindrer dem i at lede efter de udviklingsdrivkræfter, der kan hjælpe dem videre. De skjulte dagsordner forbliver skjulte i forsøget på at efterleve overfladens regler, og står dermed i modsætning til udvikling, der kræver tilgang og kontrakt med det, man skal lære i en åben relation til den anden

Tilsynet skriver sine påbud ind i en institution, som de ikke øjner, trods at institutionen blev godkendt netop efter rammeoverskridende arbejdsmidler, tilgange og resultater. Ikke fordi man ønsker synlig fattigdom og mennesker i flok med psykiske forstyrrelser, adfærdsforstyrrelser mm. udstillet i flok – som jo er til alles skue i det sorte fællesmødeområde ud til gaden – men fordi organiseringen af arbejdet og hjælpen til de unge, skrev historie.

Når Tilsynet konstaterer en stor arbejdsglæde og engagement hos medarbejderne og en tilsvarende stor glæde hos brugerne for Gaderummets virke, så er det uforklarligt, at Tilsynet ikke studser over, hvad det egentligt er, de vil afvikle: det frie metodevalg i videnskabeligt regi, den frie tale, den generationsprægede (de flere generationer), den filosofiske tale, den kreative adfærd, gården som husets 5.te rum; Og pædagoger skal tage over.

Det betyder afviklingen af brugerstyringen og dermed af det frivilligt forpligtende ansvarsforhold over for huset. Det er en anden institution, som Tilsynet skal gøre sine påbud til end netop Gaderummet, der i sin styreform, hus-indretning og handlerutiner har måttet rette sig ind efter, at pædagoger, psykologer, skolelærere, psykiatere mfl. ikke er tålt, men alligevel også havde ret til at være der. Et ekko af at de unge ikke vil differentieres efter yderligere ydre normer, end allerede mødt.

Tilsynets "afviklingsmanual" for Gaderummet

Lokalemæssigt ligger alting for alle i huset lige ved siden af hinanden. Smart. Modsat andre institutioner er lokaleforholdene viklet funktionelt ind i hinandens områder, så ikke modsigelsen bruger-personale danner norm, men derimod arbejdet med læreprocesser. Hvad der ikke er smart er Tilsynets tilsynsrapport, der er en "afviklingsmanual" for Gaderummet. Frem for brugerstyringens og det kollektive ansvars videreudvikling, skal der nu ageres i Gaderummet, hvor noget ikke må siges, noget bestemt ikke må udtrykkes, noget bestemt skal sanktioneres som ikke-tolereret, og rette sig ind efter noget ubestemt andet. Huset blev oprindeligt indrettet efter en blød filosofi, hvor de unge skal "have magten", og ikke indrette sig efter den. Det vil kræve millioninvesteringer, hvis vægge, døre og tilgangsforhold skal ændres efter fængselsvæsenets og psykiatriens forbilleder, og så er kælderens endda endnu ikke færdigrenoveret, da de oprindelige midler ikke rakte hertil.

Det vil være lettere at lave Tilsynets gaderum et nyt og andet sted, men det behøver man ikke; Nærmest alle steder er allerede skabt således, og de skyer målgruppebrugere fra dem, eller brugerne mistrives gennem deres placering; og samtidig plages institutionerne af hærværk, tyveri, vold og junk. Nej tak. Mange gaderumsbrugere husker med panik disse

institutioner fra tidligere, og slås stadig med sårene. For andre er det de psykiatriske midler der huskes. Det synes ikke at nytte at genindføre mere ydre kontrol.

Unge under 18 år

Børn og unge kan komme. Huset er funktionelt udformet som et blødt sted. Det er ikke et sted for børn og unge, men deres tilstedeværelse er legitim, lige som hunde, katte, kaniner, tamrotter, you name it, er det. Og i dag kan man kun flytte ind, hvis man er blevet 18 år.

Grænsen for overnatning/indflytning blev lagt fast i 2003, efter en intrige spundet mellem Døgntakten og Forvaltningen. Der påstås en voldtægt af en 14-årig pige i Gaderummet. I sin indberetning fra Døgntakten udelades, at voldtægten er opfundet og heller ikke er foregået i Gaderummet og/eller dette udelades i forvaltningens informeren det politiske udvalg. Under alle omstændigheder gjorde forvaltningen ikke arbejdet godt nok, før de handlede med Gaderummet som syndebuk. Da dette bliver klart, lukkes sagen straks, men her havde det politiske niveau allerede måttet skride til handling – ingen røg uden en brand – og de handlede ved at fastsætte en grænse for overnatning/indflytning til 18 år. Gaderummets ønske om at blive rensat, forsvandt i tavshed – og i forvaltningens røde ører! Samme del af forvaltningen har tidligere været inde i Gaderummets sag, hvor Gaderummets midler fra Socialministeriet søgtes konverteret til kommunens egne penge, og til et eget kommunalt projekt, der skulle arbejde på samme område som Gaderummet, men ikke på samme måde.

Betænelighederne ved Gaderummet ud fra den gamle magistrats forestillingsverden

De betæneligheder, som Tilsynet beskriver i sin historiefortælling om Gaderummet – at unges holdes væk fra psykiatrisk behandling, fastholdes i inaktivitet osv. – er alle betæneligheder, der er formuleret af den gamle magistrat i kommunen, den magistrat der blev sat af sagen, da Gaderummet klagede til det politiske niveau over ufaglig sagsbehandling v/ Unna Madsen, Anders Kirchhoff, Carsten Stæhr Nielsen Grethe Munk mfl.; betæneligheder som forvaltningen forsynede FAU med, uden at de nogen sinde selv havde været i Gaderummet.

Først da en ny socialborgmester tog over, og Gaderummet blev evalueret på sine faktiske og forefundne præmisser, som er ført videre frem til i dag, gav det politisk niveau tilsagn om en permanent etablering. Det skærpede tilsyn kommer ikke ind, fordi vi skal være som andre institutioner i Københavns kommune, men fordi der var så meget strid om det dengang, hvor samme del af forvaltningen ville have Gaderummets penge konverteret til deres eget projekt i kommunen. Det bedste forsvar var angreb på Gaderummet – må man åbenbart ha' tænkt dengang!

Fra dette subjekt i forvaltningen lød til stadighed den samme kritik af Gaderummet på områderne stoffer, kaos, manglende psykiatri og udvikling, at vi ikke kunne noget, fordi vi ikke var som de andre. Platformen for kritikken henter Tilsynet fra forvaltningens eget kritikgrundlag af Gaderummet, fra før nogen i kommunen havde været ude i Gaderummet, og fra før det politiske niveau genåbner Gaderummets sag i foråret 2002. Tilsynets beskrivelse af forhistorie og kritikpunkter, "betæneligheder", er ganske identisk med

forvaltningens egen, og adskiller sig på ingen måde fra den oprindelige socialborgmesters Winnie Larsen-Jensens afvisning af Gaderummet eller fra en etnologafrapportering. Etnologernes indfaldsvinkel der også har Tilsynets fra-oven-af-og-ned-holdning resulterede i en afrapportering af tilstandene i Gaderummet uden at de unge var repræsenteret i det, for de forlod lokalerne i protest mod etnologernes fordomsfuldhed, hvorfor etnologerne havde lidt svært ved at studere dem. Etnologerne løb senere fra en fremlæggelse af deres resultater overfor ungegruppen. Det vil desværre nok gå på samme måde med Tilsynet: at de unge vil forlade lokalerne, når de entrerer, for tilliden er voldsomt misbrugt.

Det har taget år at overvinde de unges modstand mod nogen myndighed, efter at etnologerne og forvaltningen mente, man kunne behandle unge mennesker med morale og nedlæthed overfor deres fattigdom. Effekten af Tilsynets rapport må huset allerede leve med, i form af tab af motivation og glæde, hen imod det sædvanlige og gamle: ”du er ingenting”. Tilsynet kan skrive deres ord, men vi står med de mennesker, der konkret bliver slået af disse ord, og kan starte forfra med deres samfundsmæssige integration. Menneskene er en integreret del af stedet, og er ikke en flok eller masse, der skubbes rundt af andre mennesker, der har planer med dem. Planerne udvikles derimod i fællesskab, og dette er drivende for arbejdet, ikke et herre-knægt-forhold, solgt som pædagogik.

Stærkt alvorligt psykisk syge

Tilsynet refererer samtale med to unge, hvor enkelte dog var ”svært psykisk syge”. En andet sted omtaler Tilsynet en ”alvorlig psykisk syg”. Når Tilsynet mener at kunne skrive sådan om Gaderummets unge, så stiller man også op til videre handlen. Der er behov for, at Tilsynet identificerer den/de pågældende personer, samt fremlægger deres faglige vurderingsgrundlag, så der kan handles på det, og således at de unge der vedvarende har tanker om ”Er det mig, de mener?” kan få lidt hvile, og den pågældende unge en revurdering af indsatsen. Det må tages herfra sammen med den pågældende.

Det har taget år at komme videre end de unges automatiske afvisning af systemet, og med Tilsynets sidste runde, kan vi starte forfra. Når de unge ryger Tilsynet op i hovedet, ja så er det måske ikke et misbrug, men en afprøvning af, om de er pålidelige, til at stole på! Ja og det var de så ikke. Socialborgmester Bo Asmus Kjeldgaard blev også røget op i hovedet, men han var så fornuftig, at han holdt fast i, hvorfor han var i Gaderummet – og det var ikke for at falde over en provokativ hændelse, hvor glorie, love og regler kan puds.

Samarbejdet med behandlingspsykiatrien

Tilsynet påbyder Gaderummet at forbedre samarbejdet med behandlingspsykiatrien. Aktuelt og gennem lang tid har der ikke været konflikter forbundet med unges ind og udgang af psykiatrien, skadestue, åben eller lukket afdeling, dog med undtagelse af en bestemt person. Denne person var først svingdørsklient i psykiatrien frem til 2003, så udtappet af medicin og medicinfri i 9 måneder gennem Gaderummet og samtidig flyttet tilbage i egen lejlighed. For første gang får hun kontakt til sin lille pige, og de er begge med Gaderummet på ferieophold på Bornholm; Så en brandert og et overfald nytårsaften og derefter på skadestue, og – nok fordi allerede kendt af psykiatrien, eller de ikke har afsluttet sagen – overført til psykiatrien fra somatisk skadestue, og herefter på afdeling O. tvangstilbageholdelse, tvangsmedicinering, klage fra personen selv, klage fra Gaderummet, og alligevel indenfor

for få dage og uger indstilles personen til elektrochok, der efterfølgende effektueres. Siden har hun været på afdeling o. on-off, bare mere afkræftet end før.

Både Gaderummet og personens selv med advokat har søgt aktindsigt, men akter nægtes udleveret. Der klages til Patientklagenævnet og klagen ligger nu på 2.det år og venter på besvarelse. Det kunne være rigtig fint, hvis samarbejdet med Rigshospitalets afdeling O. blev etableret igen. Sidst jeg var til møde derovre angående ovennævnte person, jeg husker ikke hvornår, blev jeg afvist i skranken, trods jeg havde en aftale.

Der er den forskel i samarbejdet med Rigshospitalets afdeling O., at det fungerede meget fint op til 2002 og i 2003 rigtig fint. Undertegnede havde møde med daværende ledende psykiatriske overlæge Henrik Lublin om hvad Gaderummet var, og om flere enkeltsager, hvor der var overlap mellem Gaderummet og psykiatrien imellem, og hvor han tit stod med at skulle foranstalte drastiske tiltag, hvis én patient var rømmet og ikke kunne findes, og hvor de selv havde opbrugt deres muligheder for at finde patient frivilligt.

Gaderummet havde tit sine stier at gå efter, og finde personen, og der er skabt mangen en fredelig løsning, modsat stort politiopbud mod en psykisk syg, opsat på forsiden af efterdagens Ekstra Blad.

I 2004 erfarede Gaderummet så, med ovennævnte tvangstilbageholdte person, at nu var dialogen ophørt. Siden har afdeling O. kun haft ikke-kontakt til Gaderummet, og vi kan konstatere et lederskifte på afdelingen.

Der ligger en opgave for Gaderummet, indrømmet, at skulle løfte overfor et bedre forhold til behandlingspsykiatrien, og den skal også blive løftet. Den er umiddelbar flertydig. I årene 2003-2004 havde Gaderummet konflikter ift. Bispebjerg Hospital, omhandlende unge indlagt og medicineret mod deres vilje; Dette indebærer de konflikter der altid er forbundet hermed, når det er unge med et netværk uden for det psykiatriske system. Om der er sket forandringer i ledelsen og i behandlingsmetoder på Bispebjerg Hospital, er jeg ikke kapabel til at udsige noget om, men flere sager de sidste år i forhold til Bispebjerg har været fine processer, hvor det er lykkedes i den sidste ende på god måde.

Aktuelt er flere unge knyttet til Psykiatrisk Hospital Glostrup, hvor Kriminalforsorgen også er inde over. Det er vores indtryk, at Kriminalforsorgen oplever samme arbejdsvanskeligheder som Gaderummet med psykiatrien.

Det er sager der trækker tårer.

Om selve tilgangen til social og psykologisk arbejde med unge- problemer

Når unge møder Gaderummet, som de ofte kender til gennem andre fra gaden, er det med vanlig mistro. De møder rummet som de møder andre steder, og dermed opfattes det som et spørgsmål om tid inden man bliver smidt ud – men det bliver man så typisk ikke alligevel. Du skal ikke først kreere din historie, for at være her, men noget af en personlighedsudfordring i sig selv, for hvad er man så!

Man er vel enten en personlighed med interesse for marginaliseringsprocesser i samfundet eller allerede er ramt af det.

Når systemer for mennesker spiller fallit, og det sker, for ellers ville der ikke være råmateriale til Gaderummets stadige fortsættelse. Aktual-politisk synes det ikke som om at

et sted som Gaderummet vil få mindre at tage sig af fremover, nu hvor effekten af starthjælp, kontanthjælpsloftet mm. er begyndt at vise sig på pårørende side, der er begyndende helt slidt op. Deres anstrengelser har alligevel ikke båret frugt, for deres kære børn er alligevel blevet sat ud, på gaden eller til det der er værre, og selv kan de snart ikke længere klare den.

Tilsynet skriver, at "den pædagogiske metode tager udgangspunkt i kritisk psykologi og arbejdet med gruppen som besluttende organ". Det er altså lidt omvendt. Vi prøver, søger, at tage udgangspunkt i den konkrete person, det liv der leves, det liv der er på vej eller måske har behov for at befordre. Det er genstanden. At få et greb om genstanden i form af en pædagogisk metode er noget andet. Gaderummet er etableret som socialpsykologisk arbejde, og her er genstanden "personligheden på sin vej". Det bliver en ramme, hvorunder personligheden kan komme til sin ret, skulle den være trådt for fode, eller have vigtige budskaber at bringe. Teoretisk tager Gaderummet, for de der kender det eller de som kender noget, udgangspunkt i den Kritiske Psykologi, men ikke praktisk. Ingen skal rette sig ind efter nogen teori. Kritisk Psykologi er for Gaderummet den fællesnævner, at tænke historisk om sin virksomhed, begrunde sine ting, befordre udvikling, ikke stykvis, men begrundet i det næste mulige udviklingstrin, der lader gamle problemer blive opløst gennem det nye. Det har på intet tidspunkt været meningen eller hensigten, fra det politiske niveau i Borgerrepræsentationen eller i Socialministeriet, at Gaderummet med sine nye lokaler skulle rette sig ind efter hidtidige ordninger, men at Gaderummet indgik i det selvfølgelig kommunale tilsyn, når lokalerne kunne lovliggøres. Og dette med en særordning. Overhovedet at forhandle med en kriminel, som Gaderummet var, der boede ulovligt, dét kræver en særordning.

Den nærmere udfoldelse af denne "særordning", bliver så det næste kommende problem, for særlige problemer kræver særlige løsninger.

I det gamle Gaderum var der en 5.sal, hvor de fleste sov i små aflukker. Nu er der bygget sovesale, for de lidt gamle unge i Gaderummet; ganske det samme men i et afgrænset rum med 6-10 andre. Det synes at fungere rigtig godt. Og der er også kommet 3 værelser til oppe på første salen, for unge der særligt skal passe skole og arbejde.

Både unge på første salen og unge i sovesalene deltager i det daglige viderebyg, om det er kælder, tøjdepotet, gangene, og hvad der skal laves om. Det er en del af deres daglige færden, gøren og laden i huset, at de støder på ting og opgaver, som opfattes som den naturlige ting at ordne, for det lille får det store til at fungere. Der bliver pippet med hver sin stemme, og opgaven er dets videregivelse.

Tilsynet skriver: Gaderummet har svært "ved at få færdiggjort de håndværksmæssige projekter, herunder maling af gangarealer", samt at det er "vanskelligt for Gaderummet at få handleplanerne til at hænge sammen med den handleplan, der skal ligge i kommunen". Gaderummet er fuldstændig klar på ikke at anvende unge, der kommer til Gaderummet som gratis arbejdskraft på diverse opgaver, der altid lige er rar at skulle få løst. Ikke "Arbeit macht frei". Det kan også alment begrundes, at ikke arbejdet er første behov, men kun i samme grad som det fører til en udvidelse af ens handlerum.

Der arbejdes ganske kontinuerligt med maling og opbygning af Gaderummet. Det er små skridt, da midlerne er små, og opbygningen dyr. Der er præcise planer for, hvordan bygge det manglende. Problemet er mere at samme projekter er oppe på fællesmøder igen og igen, og hvor det afgørende er, at der mangler bestemte midler for at komme videre. Hér bremses unge i huset af husets manglende økonomi. Fx er der aktuelt mange prof musikere tilstede, men de er så meget individualistiske grundet deres livsomstændigheder gennem mange år, derfor er det ganske svært at skabe det band, som alle gerne vil have. Forsøgene er utallige, og de fortsætter. Det er der ved at blive gjort noget ved.

Hvorfor udtaler Tilsynet ikke noget om manglen på ressourcer, til at gennemføre det gode liv. Papirerne overbragt til Tilsynet ved sidste besøg fortæller om svære vilkår for en fælles fremtidig arbejdsmidte, hvis ikke husets beboere hjælpes til en bedre økonomi – hvor vi uden denne tvinges ind i herbergformer, der ikke nytter for unge, hvad alle ved. Hvorfor påbud der splitter en ungegruppe, og delegerer magt til personalet. Personalet har jo magten i forvejen. Trods alle ord om brugestyling, har personalet den fysiske nøgle til rummet.

Loppegalleriet

Det vil være et loppegalleri at skulle sørge for påbudet om, at ”der ikke overnattes i andre rum, end dem er indrettet hertil”, og at ”unge der bor i køkkenerne, tilbydes andre rum” – om end det er et tilstræbt mål. Det er heller ikke som Tilsynet skriver at: ” De unge sover sammen på sovesale, for at de kan oparbejde en tryghedsfølelse og nærhed, og de kan arbejde med de konflikter der opstår”. Og endelig, Tilsynets ord: ”Der er en høj grad af brugerindflydelse i Gaderummet”.

Der er ikke en høj grad af brugerstyring, der er en grundlæggende brugestyling. Uden ungegruppens medvirken og passen på Gaderummet, kan personalet ikke noget. De unge sover ikke sammen på sovesale, for at de kan oparbejde noget som helst, men fordi de ikke har andre steder at være. Og der bygges på livet løs, af de sjæle der ikke har fundet deres mere stationære lokalitet, for videre færd. Der bliver lavet meget musik i disse ”rumkryds” mellem mennesker i Gaderummet – og en enkelt sørgmodig skæring ligger allerede på Gaderummets nye hjemmeside.

Køkkener er – som funktionssteder i alle større sammenhænge – også midlertidige sovepladser, om man vil det eller ej, og hvad der bygges op er også temporært, det er ikke nagelfast. Bygninger, og tit små slotte, rejser sig i hjørnerne, og alle frygter – men! Så flyttes der videre gennem konflikter og fællesmødebordets formidling, en anden overtager hytten, eventuelt ved at gøre den til ingenting. Det er sådan en cirkulation over tid, for uden, intet havde ændret sig. Køkkenerne er hus-steder for midlertidige sociale sovepladser, og sågar bohjørner for en langtidsgæst, for pausen inden man kommer med igen, kan være afgørende for hele livet.

I den sammenhæng hører husets ”psykose”, som han tit omtales, måske hjemme. Det er han snart ikke længere, i hvert fald ikke på den gamle måde. Men ingen har hidtil kunnet producere det afgørende enzym, før at han selv skabte sig det ved at indtage en sovesofa i et køkken, hvor han kunne være i fred, men hvor han måtte fravælge alkohol for at blive i køkkenet. Han har ellers boet mange steder i huset, smidt ud af sovesale og fjernsynsstue mv., og han har klaret hvad som helst – fx stribevis af langvarige psykiatriske

tvangsbehandlinger - men endnu uden at finde helt tilbage til hvor han kom fra, og hvad han skal videre med. Det er talemåde i huset at omtale, at for et år siden havde han ikke noget sprog, det har han i dag, ganske mere for hver dag. Den gave som det har været for Gaderummet at få flere rum at operere med, det nagelfaste og det flydende - indenfor Brandmyndighedernes krav selvfølgelig, hvad altid sikres - har været en god ting for ham, og han har vist styrken ved de åbne døres politik på dette område.

I fjernsynsstuen blev der et stykke tid efter indflytningen sidste år bygget et par senge, for at kunne rumme en bestemt ung, som ingen andre steder ville have, heller ikke boerne i Gaderummet. Det gik ud over det fjernsynsmæssige, men nu er sengene ved at være slidt ned, så nu kommer rummets funktion igen på spil, og alt imens er den unge, der er blevet lidt ældre, for længst blevet produktiv aktør i den bogruppe, som oprindeligt havde givet hende op. Hun er også en produktiv aktør på husniveau, selv om hun i sin bolig kan beskrives som "Kvinden fra Rolds Vilde Skov".

Hvis man - som Tilsynet - skal beskrive Gaderummets møblement og computere, så synes jeg det må være på sin plads at påskynde, at det overhovedet er der, og at det fungerer upåklageligt. Genbrug, klunset, fået, genbrugt til yderste klips, det er sådan vi overlever, fordi vi skal.

Gården, det 5.te rum, er sit eget eksperimentarium værdig. Vind og vejr, materialer og deres slidstyrke, deres brug, og også deres endelige, for så længere de kan bruges til noget inden vind og vejr - og andre nupper det - jo mere fælles gavn. Gaderummet har ikke et storskraldsområde eller skur. Så storskrald står, hvor det står mindst i vejen for gårdens brug, kønt eller ej, det er kun huset der skal se på det, og vi er del af det.

"Nogle unge med psykiske lidelser bliver støttet i ikke at tage medicin. Det er Gaderummets opfattelse at det har hjulpet nogle af de unge at være uden medicin"

Det er ikke Gaderummets opfattelse, at "det har hjulpet nogle af de unge at være uden medicin", fordi de "bliver støttet i ikke at tage medicin", som Tilsynet vil citeres for. Nej. Det er også ren cirkulær tale. Der er derimod tale om, at snesevis af unge gennem alle årene er trappet ned og ud af medicin, fordi de ikke kunne komme længere af den vej, og hvor medicinen var ved at spise deres sidste rester af selvbestemmelse. Unge der hænger tyndt i deres sociale betingelser, og hvis eneste behandling har været medicin, selvom de unge har ønsket andet, og hvor effekten har været det forudsigelige drop-ud af uddannelse, arbejde mm. De har i Gaderummet modtaget en anden behandling, der har gjort dem i stand til at udvikle deres liv i social, psykisk og somatisk forstand.

Mange unge har, inden de havner i Gaderummet, forgæves været rundt og søge psykolog eller en behandler af lignende art, men har ikke fundet noget - eller ikke haft råd - og hvor lægen, og herefter henvisningen til psykiater, til sidst tog over med en ren medicinsk behandling. Mange får det ikke bedre heraf, de må sygemeldes, hvorfor de igen og igen konsulterer læge og psykiater, og dosis og præparat forandres igen igen. Typisk har dette kørt et par år, før Gaderummet involveres - når lejlighed, venner, sidste rester af socialitet grundlæggende er truet - og så ved at én eller anden kommer slæbende med en person, der

intet mere kan selv – og som alle vil indlægge, men som ikke selv vil det – og kan Gaderummet tage over, så gøres det.

Ovenstående relaterer sig primært til unge sat i medicinsk behandling for depression, og det gives for at hjælpe dem med ikke at droppe ud af skole, universitetet, arbejde eller andet. Men til gengæld ser det ud til, at den unge i de fleste tilfælde alligevel dropper ud efter 2-4 måneder, hvor første sygemelding bliver nødvendig, eller efter 1-1½ år hvor alt opgives. De kan, når alt opgives, ikke længere honorere bare simple dagligdags forhold, de erfarer at de ikke længere kan trække på deres inderste ressourcer – der er ligesom filter på – hvilket over tid betyder, at de kreativt brænder ud og efterhånden kun kan lave rutinearbejde, og det begynder det så også at knibe med, da angsten igen begynder at dukke op med endnu større styrke, da man ikke føler man lever overhovedet eller det går den rigtige vej.

Der er ikke tale om at Gaderummet tilskynder til ikke at tage medicin, eller omvendt. Det er ren cirkulær tale. Der er så også den tale, der er på tale ved indestængte følelser. Det handler ikke om reframing (:omformulering/forskydning af problemer), men om deres løsning. Det handler ikke i første omgang om medicin eller ej; det handler om personen i sit socialt-samfundsmæssige liv, og hvordan dettes udvikling støttes på personens præmisser. Mange unge havner i Gaderummet, får psykologisk støtte, og de fortsætter på medicin. Gaderummet er hverken "Kirsten Giftkniv" eller "Skilsmisseadvokat" her, lige som for eksempel løsningen af samlivsproblemer heller ikke kan løses med en sådan lateralitet. Hvad det ender med må komme fra sagen selv, ikke fra en holdning til det ene eller det andet, herunder medicinen, der ikke har med sagen og sagens udvikling at gøre. I en sådan sammenhæng, når der er arbejdet for dets udvikling, støder man på spørgsmålet, om medicin kan fremme processen eller hæmme den. Da de fleste af de unge i bakspejlet ikke skulle have været på medicin, da det var andre, in casu psykosociale forhold, der var problemet - så betyder det også at de fleste unge trapper sig ud uden problemer af nogen art. Og det går alle godt, og er typisk muligt – hvis ellers man ikke er for gammel, oppe i årene, og hvis mængden og længden af tvungen medicinsk behandling ikke er flere årtier gammel. Processen, hvor man "uden problemer af nogen art" bliver medicinfri, er en meget krævende og omfattende proces, idet problemers hidtil manglende løsning, og deres smertelige indhold, har haft store sociale, psykologiske og kropslige konsekvenser over tid – et bestemt liv har initieret sig, eventuelt selvstændiggjort sig - hvorfor personen skal lære at udvikle et nyt liv, ud fra egne interesser, lyst og behov.

Det er ikke rart at forestille sig disse unges liv, hvis ikke der havde været et Gaderum for dem. Og for dem der ikke finder noget, fordi de ikke finder os, eller dem vi simpelt hen ikke har tid til dem. De vil i alt overvejende grad ende med at blive placeret i et psykiatrisk bofællesskab i løbet af en årrække. Helt forkert.

Gaderummet gæstes også af unge, der har været sat i anti-psykotisk behandling, men som ikke længere modtager den. Disse unge er anderledes stillet end ovenstående gruppe. Det er tit de mere udadvendte, de mere socialt-konfliktende unge, der har denne fortid. Her er det over tid spørgsmålet om at få åbnet for de følelser, sanser og sansekerneforhold, der som forskubbede eller uudviklede betinger, at den unge ikke kan komme på højde med sig selv, og dermed med det større liv. Meget arbejde er her socialt arbejde, for at gi'

grupperfaringer og sociale færdigheder, men ender tit i kropsarbejde, sport eller andet. De unge der fortsat er på anti-psykotisk medicin, når de begynder at bruge Gaderummet, er – i sagens natur – i behandling til anden side. De fleste unge kender udmærket alle stoffers virkning, og de tænker nærmest som deres egen psykiater. De unge der kører videre her, ender med den førtidspension, som de tit allerede er indstillet til. De unge, der i Gaderummet vælger at droppe deres anti-psykotiske medicin, de gør det af deres egne grunde, for de er dér hvor noget sådant ikke diskuteres med nogen. De er socialiseret til at modtage behandling, fra tiden før Gaderummet, har ofte modtaget den med tvang utallige gange, så når de kan vælge selv, så beslutter de uden at spørge nogen til råds. Her kan Gaderummet ikke gøre andet end at prøve at følge med, og faktisk – som på en åben psykiatrisk afdeling – motivere til at man dog tager lidt af sin medicin, diskuterer det med sin psykiater osv. osv. De fleste unge lidt oppe i årene klarer det ikke, starter selv efter lidt turbulens og tid igen. Men nogen gør sig også erfaringer, der betyder at de næste gang gør det anderledes, med bedre resultat. Det er som med rygere, både cigaretrygere eller hashrygere, generelt. Pludselig bliver der ikke længere snakket om det; men den dag det sker, så er det en ikke-ryger der udtaler sig, og i denne kontekst er det så en ung, der står på sine egne ben, trappet ud af sig selv, ingen har vidst noget.

Problemet er, at hvis indordningsforholdet bliver gjort til et spørgsmål om medicin eller ej, så er man væk fra de bevægelige sociale og psykologiske grundforhold, hvor muligheden for gensvar på udviklingsbehov er til stede som potentialitet, såfremt der kan findes hen til dem og de kan gribes ret. En lateral indfaldsvinkel gør genstanden flad, og udvisker dermed spændingerne mellem de niveauer i psyken, som udvikling kan sætte af fra, overvinde hidtidige begrænsninger. Herunder begrænsninger i det psykiskes velbefindende, som ellers må dulmes, symptombehandles, rent medicinsk. At det ligger udenfor Gaderummets arbejdsfelt at udtale sig om medicin gennem faglig brugeroplysning, det er grundlæggende at svigte Gaderummets unge sjæle. Desuden er neuropsykologiske og neurofysiologiske forhold og processer niveauer i psyken, ikke psykens fundamentalniveau, der er mere grundlæggende end disse, og som kun ved særskilt belastning træder selvstændigt frem, uden på nogen måde at gå restløst op heri som dominant. Der er ingen grund til at genopfinde Darwins biologiske determinisme. Det betyder så også, at gøres det muligt med den berørte at oparbejde psykosociale og psykosomatiske greb om problemers spændingsforhold, genese, opbygning og reproduktion, så kan deres stagnerende respektiv restriktive virke, potentielt ophæves gennem medkollektivisters indviede greb i anordningen og subjektes eget udvidede indgreb i sit person-kollektiv-forhold.

Når Tilsynet benævner, at divergerende holdninger til en persons behandling, er behandlingsbegrænsende, så refererer Tilsynet til det forældede dogme om den rette behandling af den rette lidelse med det rette middel. Dette findes ikke, det er noget der konstrueres hen ad vejen, selv inden for sukkersyge-området; det er selv inden for det medicinske område en forladt essens-tankegang, der ikke spejler genstandens kompleksitet. Det er ligeledes et gammelt dogme indenfor Hospitalspsykiatrien – i form af det lukkede kliniske kollektiv, der stiller diagnosen på den andens vegne – og hvor afdelingen har hånd og halsret over den indlagte. Dets ræson her i denne sammenhæng skal her stå hen som ubesvaret! For Gaderummets unge gælder det, at de er i et fristed; her brydes alle meninger, hvor det for de ansattes vedkommende også kræver en medreflekteret faglighed på emnerne.

At gøre medicin til et emne, den enkelte kun kan diskutere ordentligt med sin psykiater, det er ideologisk herrre-knægt logik, udsigende at den enkelte unge på medicin ikke længere er et psykologisk og socialt væsen. Problemet er at nogen unge efterhånden også begynder at opleve det sådan. Det er de unge der ad åre havner i psykiatriske bofællesskaber – men det betyder langt fra at deres liv bliver mindre turbulent eller mere tilfredsstillende.

Når Tilsynet er ude med riven omkring at lade tingenes tilstand på medicinens område bestå, så skaber Tilsynet problemer. Også i år kom der en rapport om den store overmedicinering af gamle på vores plejehjem, herunder plejehjemmene i Københavns Kommune. Socialfaglig Tilsyn reagerer på Embedslægen, men hvorfor forandres det ikke. For 5 år siden, for 10 år siden – og jeg synes også jeg hørte dette for 15 og 20 år siden - er samme kritik af miserabel behandling ved overmedicinering med anti-psykotiske midler af gamle blevet fremført, men intet sker. Sket er noget andet, på det sidste, blandt andet at der er meget kort til ”du skal på medicin”, ”der er behov for en psykiatrisk udredning” osv. Der er ikke mange dage imellem at Gaderummet møder sådanne udsagn fra social- og sundhedsassistenter, kommunalt uddannede sagsbehandlere, sekretærer, jobkonsulenter, beskæftigelsesvejledere mv., og ganske ganske tit er grundsituationen identisk med følgende: Der skal laves en aftale med en ung ud fra konceptet om en kontraktaftale med den unge, som den unge indkaldes til med hensyn til effektivering. Makker den unge ikke ret, eller har fattigdomstræk, så er det anmodningen om medicin kommer fra sagsbehandlende side. Når psykisk syge kan konstateres mere kriminelle nu end for 4 år siden, så er det måske mere de sociale vilkår, der er blevet forværret (og det er de også), end det er indholdet i etiketten psykisk syg, der har ændret sig. Men dette er svært at få øje på og benævne, i en tid hvor fattige og svage unge, politisk-ideologisk skal (over)leve af ingenting, og hvis de ikke kan dette, så må de være psykisk syge!

Det er heller ikke rart at konstatere det vedvarende i, at der overmedicineres med anti-psykotiske midler, med overdødelighed af medicin-miks, som tilsyneladende ingen ende har, jf. Sundhedsstyrelsens dugfriske udredning af forbruget af medicin blandt de 18- til 64-årige sindslidende, herunder in mente hvad unge med behandlingsdomme specielt udsættes for. Gaderummet har vedvarende kontakt med flere unge med behandlingsdomme, men det er svært uredelige sager, da dommene ofte står i skærende kontrast til, ikke forbrydelsernes art, men forseelsens art. Og alt dette skal typisk udredes med en påtvungen tvangsmedicinering foran sig, døgnets 24 timer, i op til 5 år!

Husfilosoffen

”Husfilosoffen” som Tilsynet benævner Gaderummets cand.phil. – og som før sin tid i Gaderummet blandt andet oversatte værker af Søren Kierkegaard fra dansk til polsk – ender typisk op med at være den, der varetager de tunge og tungeste sager, blandt andet tidligere nævnte unge med langvarige behandlingsdomme, der er en blanding af alt komplekst. Hun bliver tovholder, arbejdshest og murbrækker for at tingene på sigt udarbejdes til fremme for de berørtes samfundsmæssige liv.

Det er svært at bryde sig om benævnelsen ”husfilosof”. Det er sikkert kærligt ment, men ingen i huset bruger det eller har hørt det før. Det er ikke blevet opfattet kærligt, men mere som en kasten grams på husets faglighed.

Sluttelig

Jeg skal tage højde for, at nogle formuleringer kan virke afvisende eller stødende, men jeg er ganske berørt af igen at skulle bruge energi på formalia, og ikke på de unge. Jeg ved at formalier er grundbetingelsen for mit virke i forhold til offentlig myndighed; formalier her er bare kommet ud af trit med det faktiske liv, som unge præsenterer os for i deres tilstedekomst til Gaderummet, og til kommunens tidligere godkendelsesskrivelse. Gaderummet gjorde en landvinding med projekt "Indre Lænke", trods betingelser af brand, som Tilsynet også nævner eksistensen af, men det var bare starten i Rådmandsgade. Vi har masser mere at byde, for selvfølgelig kan unge under kontrollerede forhold ikke udvikle sig til at blive andet end taber, men under kamp for det hele liv for alle, er alle med i udviklingsprocessen og vejen frem. Det er eminent kommunens opgave på et område som Gaderummets.

*Kalle Birck-Madsen, daglig leder
6.december 2006*

22. januar 2007

sendt 25. januar 2007 til Bestyrelsen

Til Bestyrelsen for Gaderummet og til Bestyrelsen for Gaderummet-Regnbuen.

MISTILLIDSVOTUM til BESTYRELSESFORMANDEN

Som medarbejdere i Gaderummet finder vi det nødvendigt at bede bestyrelsen om at gribe ind i den nuværende husproces. Som medarbejdergruppe står vi uforstående overfor, at den nuværende Bestyrelsesformand Ole Henriksen handler og agerer som han gør. Vi opfatter at Ole Henriksen ikke har iagttaget ansvaret for egen habilitet i flere verserende sager.

Udløsende årsag til dette mistillidsvotum er en både ukorrekt og usaglig skrivelse fra Ole Henriksen, som blev afleveret til det åbne bord til Husmødet i Gaderummet søndag den 21. januar 2007, indeholdende et helt uacceptabelt angreb på medarbejdergruppen, hvor der indirekte stilles spørgsmålstegn ved motiverne for ansættelsen af personalet.

Vi skal påpege, at vi ikke her vil kommentere skrivelser direkte – den er "simpelthen for beskidt" som en medarbejder udtrykte det. Skrivelser er vedlagt til bestyrelsens orientering.

Vi ser desværre ikke nogen anden mulighed i den nuværende situation end et direkte mistillidsvotum til bestyrelsesformanden. Vi har forsøgt alle mulige konfliktløsende tiltag, men forgæves. Vi er meget kedse af måtte tage dette skridt, men ser ikke andre muligheder, når vi skal tage et professionelt ansvar for Gaderummets boere og brugere alvorligt. Konfliktprocessen, der blev åbnet i december, har som konsekvens medført en stadig større lammelse af husets organisatoriske og formelle handleevne, lige som dagligdagen for husets mennesker og samarbejdsklimaet for de ansatte lider stor skade.

Vi må konkludere, at Ole Henriksen ikke længere er i stand til at varetage et bestyrelsesansvar endslige posten som formand.

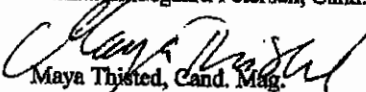
Vi skal overfor bestyrelsen understrege, at vi som medarbejdere bakker op om den daglige leder Kalle Birek-Madsen, og at vi opfatter Ole Henriksens fortsatte deltagelse i Gaderummets sammenhænge på de nuværende præmisser som uforenelig med den fortsatte faglige udviklingsbestrebelse og det gode arbejdsklima i Gaderummet.

Vi opfordrer derfor Ole Henriksen til af egen drift at nedlægge sit hverv som formand og træde ud af bestyrelsen. I modsat fald opfordrer vi bestyrelsen til at iagttage den påkrævede procedure i overensstemmelse med foreningens vedtægter.

22. januar 2007

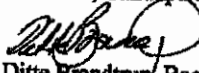
Således vedtaget af medarbejderne i Gaderummet-Regnbuen.

Fatima Lindegaard Petersen, Cand. Psych.

Maya Thisted, Cand. Mag.

Alina Djakowska, Cand. Phil.

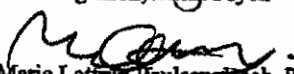

Pia Strøm, Cand. pæd. Psych.

Ditte Brandtrup, Bach. Soc.

Anne Svoldgård Jønsson, Bach. Psych

Anne Marie Janus Jensen, Stud. Psych.

Sten Jørgensen, Bach. Psych

Marie Lottrup Poulsen, Bach. Psych.

Søndagsmødet d. 21. januar 2007.

Der er løbet meget vand i åen siden d. 14. december 2006, og der hældes mere og mere forkert ud til stillingtagen. Da jeg ikke længere har lyst til at blot at se på, skal jeg hermed ganske kort give mit syn. Jeg kan ikke se hverken hoved eller hale i de mange forklaringer, der indtil nu er fremkommet i balladen mellem Manuel og Christine, så derfor kan jeg ikke tage og har ikke taget stilling i sagen. På foranledning af Thomas Graack har de to parter lukket sagen. Carl Erik Birck Madsen ønsker den videreført til nu også at omfatte mig.

Det medfører, at der rejses tvivl omkring min person (jeg forsøger at fremme Nikolajs ansættelse i Gaderummet). Jeg kan ikke huske, hvem der foreslog, at Nikolaj skulle arbejde med regnskaber i Gaderummet, men da Nikolaj blev spurgt herom af Carl Erik, afviste han blankt. Han havde set, hvorledes Slobodan blev behandlet. Det er rigtigt, at jeg taler med CASA om et forskningsprojekt vdr. effekten af Gaderummets virke. CASA vil have en af deres egne til studiet. Jeg mener, at det skal være en af Gaderummets egne (tidligere foreslået Alina). Jeg mener, at undersøgelsen skal bruges til at sikre Gaderummet. CASA samtalerne fører til, at jeg beskyldes for nepotisme (familie og venner får særlige fordele). Jeg må konstatere, at Nikolaj ikke har modtaget én eneste lønkrone fra Gaderummet indtil nu, hvorimod jeg kan konstatere, at Alina der blev ansat ca. 2000 til 10 timer pr uge, fra 2004 til 2005 er steget med faktor 2,17, på samme tid, som hun blev mere eller mindre "sengekammerat" med lederen. At den gamle gode studiekammerat fra 80'erne Anne Svoldgård Jønson, der blev ansat i begyndelsen af 2005 til 20 timer pr uge i tre måneder, stadig er ansat og nu med over 30 timer pr uge, og at Ditte, Carl Erika "vist nok familie", til 10 timer om ugen. Jeg skal ikke her bedømme den enkelte indsats, men blot spørge, hvem er det, der fremmer egne interesser (lederen, familie og venner hæver 49 % af lønbudgettet i Gaderummet).

Så er der den med et forklaringsproblem (svampe). I sommeren 2006 blev der af Carl Erik vejledt om, hvorledes man skulle sikre sig, at Martin, når han fik svampe i Thylejren, skulle være ædru. Der var ikke tale om, at han ikke måtte få dem. I 2004 blev de svampe indsamlet, der blev benyttet nytåret 2006, og under kyndig vejledning af Carl Erik tørret på loftet i det gamle Gaderum. Ved samme lejlighed røg han en joint indeholdende knuste svampe og hash.

Problemet er slet ikke den såkaldte konflikt mellem Manuel og Christine, men at Nikolaj rent faktisk har fået frem i sin opgave, at huset Rådmandsgade 60 er delt i to. Nemlig Regnbuen på første sal og Gaderummet forneden. Regnbuen bestemmer alt. Denne oplysning kunne medføre, at der opstod ønsker om anden fordeling, derfor skal Nikolaj drives ud, og om nødvendigt også mig, således at man ikke får tid til at opdage denne viden.

Til førstkommande bestyrelsesmøde i Gaderummet ønsker jeg disse problemer drøftet, herunder hvorledes, der kan indføres en personalepolitik så familie og venner ikke tilgodeses, og en personalepleje så personalet trygt tør handle til gavn for boere og brugere. Ligeledes vil jeg have drøftet, hvorledes brugerindflydelsen kan genskabes, således at brugerne ikke gemmer sig "for læreren" eller således, at der ikke er enetale af "Kalle il Jung".

Dvs. dagsordenspunkter til bestyrelsen: 1. Ansættelsesprocedure. 2. Personalepolitik og 3. brugerindflydelsen

ole

Generalforsamlingsudtalelse fra Generalforsamling i Gaderummet, afholdt den 28. februar 2007

- Det besluttes at formand for Bestyrelsen Ole Henriksen og bestyrelsesmedlem Laue Traberg Smidt ekskluderes med øjeblikkelig virkning og derfor ikke længere har nogen form for tilknytning til Gaderummet og således på ingen måde kan repræsentere huset.
- Ligeledes skal det understreges at dokumenterne, "Paladsfuseren" af 28. januar, samt pressemeddelelsen af 5. februar, "Efter stormen kom afklarende ro", optræder som Gaderummets svar på processen med kommunen, herunder Tilsynsrapporten.
- Det skal bemærkes at Socialforskningsinstituttet er udkommet med den fjerde landsdækkende evalueringsrapport på Gaderummets område, Storbypuljen. Her fremhæves Gaderummets arbejde og position og det bliver klart at stedet yder en særlig og vigtig indsats på området for marginaliserede unge.
- Gaderummets har senest tydeliggjort sit arbejde gennem forskningsrapporten "Projekt Indre Lænke – en undersøgelse af social fastlåsthed blandt marginaliserede unge", september 2006. Og sådant arbejde skal vi blive ved med. Der arbejdes aktuelt på at kunne følge rapporten op med et videre forskningsprojekt i form af psykologiske model- og tavleobjekter, hvor det direkte sociale- og psykologiske arbejde, dokumenteres og almenføres sammen med sin brugergruppes egne erfaringer og deltagelse - til brug for andre handlende subjekter uden om os. Jf. papiret "Økonomi 2006 og faglige udfordringer".
- Det er Generalforsamlingens klare opfattelse, at Gaderummets virke kan fortsætte som hidtil, og at den forefundne faglige udvikling fuldt ud honorerer Tilsynets krav. Ønskes en konflikt i kontoret i kommunen, hvor Gaderummet hører hjemme, så er det selvfølgelig muligt, men vi finder ikke noget grundlag for den ud fra de nuværende forhold og i betingelserne for vores virke. Gaderummet stræber på at kunne gribe tidligere ind, samt have mulighed for at følge op på de sager, der gribes ind i, men i længden kræver dette en væsentlig ressourcetilførsel omkring faglig arbejdskraft og til midten for ungegruppen.
- TVGaderummet er Gaderummets projekt, fostret ved fællesmødebordet, og det hører hjemme her. Ole Henriksen har her, i sin egenskab af formand, skrevet under på sendetilladelsen, men i kraft af Ole Henriksens eksklusion, må det fremover tegnes af en anden fra Gaderummet.

/ Vedtaget på Generalforsamlingen i Gaderummet, den 28. februar 2007

Pressemeddelse

Efter stormen kom afklarende ro

Yderligere belastende forhold vedrørende bestyrelsesformanden
Dobbeltspil
Konflikttypen
Fællesmødeudtalelsen
Legalisering uden opgiven af rummeligheden

Siden husets beslutning at afsætte bestyrelsesformanden med øjeblikkelig varsel blev truffet d.28.januar 2007 har der været stille. I huset og uden for huset. Det er som har luften stået stille. Og nu skal vi videre.

Yderligere belastende forhold vedrørende bestyrelsesformanden

Der er så kommet yderst belastende forhold frem om bestyrelsesformanden, ikke forhold begået i huset, men til anden side, tidligere. Hvis disse forhold havde været huset bekendt, så var han end aldrig blevet bestyrelsesmedlem i Gaderummet.

Trods sin formandspost gennem flere år - bestyrelsesformanden er tidligere bruger af Gaderummet - har han aldrig været del af det regnskabsmæssige i huset overhovedet. Det følte jeg mig ikke tryk ved. I bakspejlet, og set i lyset af de seneste begivenheder, skulle jeg nok tidligere have taget min maveforremmelse mere alvorligt. Det opdukkede gamle belastende forhold, ligner til forveksling drejebogen fra formanden til den initierede konflikt i huset i december 2006.

Dobbeltspil

Huset har sin ære i behold. Dets økonomi er uberørt af bestyrelsesformanden. Men det er vores fejl ikke at få bedre øje på ham selv og det grundlæggende dobbeltspil. Og det står tilbage for huset at forklare, specielt overfor huset interessenter. Vi er allerede blevet klar over mange andre ting, og håber ikke der er flere skader vi ikke kender.

Bestyrelsesformanden har gjort meget godt, men også meget uheldigt.

Konflikttypen

Da konflikten kom, blev det 6 ugers mareridt, og ikke 6 år som sådan noget, ukendt, kan ta! Konflikttypen er ikke ukendt for os, men svær at gribe an, da alle niveauer, i udgangspunktet, er sat omvendt sammen. Det er en konflikttype, der kan lægge alt øde i strid og afskalning, i små miljøer, i store miljøer, de rigtige aktører tilstede, i de bestemte positioner. Men at det også var den konflikttype, der var på spil, det blev først afklaret, da fællesmødebordet skulle tale d.28.januar 2007, hvor begge bestyrelser skulle træde i karakter på Gaderummets situation.

Det er en rodfæstet praksis at man taler til bordet i Gaderummet, og vil man ikke møde op, så er man bare ude, uden videre, den tid det måtte tage at besinde sig. Gaderummet er ikke et handelselskab, hverken for nogen indefra eller udefra.

Fællesmødeudtalelsen

Med fællesmødeudtalelsen d.28.januar 2007 tages kompetencen tilbage til fællesmødebordet i Gaderummet. Kompetencen kommer herfra og huset viderefører den gennem fagligt og socialt omsorgs- og udviklingsarbejde. Huset skal finde sin form gennem en selvejende institution med sin egen bestyrelse. Det er den bestyrelse, der nu har sat sig ud af kraft, og en ny adækvat bestyrelse skal den kommende tid konstitueres.

Gaderummet - Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Socialpsykologisk fristed for udstødte unge
info@gaderummet.dk
www.gaderummet.dk

Tlf. 3537 4735
3581 5555
Fax. 3537 4736

I den nye bestyrelse må der være rene linier, og ikke dobbeltspil. Hvis ressourcegruppen og staben i huset både skal presses af plat fra gaden, og fra bestyrelsesniveuet gennem en løssluppen formand, så er det svært at få noget til at fungere. Og hvis der også er kørt dobbeltspil til kommunen, så bliver det ikke nemmere. Der er brug for at eventuelle tråde redes ud, klargøres.

Forholdet til kommunen må gå videre med en time-out. Det er som at blive ramt af en atombombe på tillidens område. Et svigt og et bedrag, en intimidering af rang. Altid har vi gået og troet at ordentlig sagsmæssig Kooperation var vejen frem, men her føler vi os mødt med interageren, rollespil, repræsentation og kommanditering, og vi har ikke set det, trods at det gjorde krav på vores fremtidige identitet.

Da huset afsatte formanden, vidste vi ikke hvad vi ved i dag. Men Fællesmødeudtalelsen indeholder paradoksalt nok allerede konturerne af det nye belastende forhold. Om to måneder ville bestyrelsesformanden også være kommet i spil som én, der skulle have råderet over stedets økonomi!

Legalisering uden opgaven af rummeligheden

Huset er med sin godkendelsesaftale af 23. december 2005 lovliggjort. Det skete på baggrund af den forefundne praksis, som denne fagligt er bygget op gennem årene. Tilsynet for Københavns Kommune har så ønsket, et år efter vores flytning og lovliggørelse, at stille de yderligere krav, at vi gennemfører en anden pædagogisk praksis, der skulle bringe os på linie med generelle normer for institutioner i Københavns Kommune – og dette trods vi netop er opstået for at nå de unge, der ellers smutter igennem eller mistrives i disse sædvanlige rammer med en fastholdelse eller forværring af deres problemer til følge.

Problemet kan ikke løses, holder kommunen fast i Tilsynets krav. Man kan anstændigvis ikke bede Gaderummet om at rive sit eget arbejde og opbyggede faglige kultur ned, når det løser disse problemer. Kravet om at gøre pædagogikken til en dominerende herre-knægt-akse, vil betyde, at først skal halvdelen af personalet fyres, så skal halvdelen af husets brugere forment adgang, så skal al glas/ruder udskiftes til panserglass, så skal entreen pakkes ind i en jernsluse og have 24 timers vagt med nødknap til politiet, så skal

Dette vil føre til en uløselig fordobling af problemet og opgaverne, i stedet for at bidrage til en løsning af dem.

Det er vigtigt at være opmærksomt på, at midlerne som Gaderummet eksisterer i kraft af, kommer fra Socialministeriet. Københavns Kommune administrerer og fører tilsyn. De Socialministerielle midler indgår i et generelt løft på området på landsbasis, og de er bundet hertil. Konverteres Gaderummet til en pædagogisk sted, som kommunens andre tilbud, så vil anvendelsesområdet også blive forvrænget. Sammenholdt med at Socialministeriets orientering om at "pædagogiske metoder kan godkendes, hvis de er fagligt forsvarlige, selv om de afviger fra de metoder, som anvendes i tilsvarende amtskommunale tilbud", er der den tilstrækkelig plads i lovgivningen til, at Gaderummets arbejde kan fortsætte gennem indre udvikling. Det er ligeledes værd at huske, at såvel Socialministeren som Socialborgmesteren ved den officielle åbningsreception d. 17. maj 2005 udtrykte deres ønske om, at Gaderummet fortsætter sit arbejde som hidtil, nu i lovlige lokaler, og at der fortsat i Gaderummet vil være højt til loftet. Jf. videoen fra receptionen [her](#).

Løsningen er, at vores faglige praksis udbygges, og at den gives ressourcer til at gribe tidligere ind, og at der er ressourcer til at handle videre, når der interveres. Så vil Tilsynets påbud finde sin naturlige plads. Se også oplæget "[Økonomi 2006 og faglige udfordringer](#)".

Kalle 5. februar 2007

R. Hoff
 Wladimir Nard
 Brian
 Michael Nard
 Emil Ludjersen
 Jany

Paladsfuseren i Gaderummet!

En sælsom blanding af inhabilitet, intrigieren, løgn og stoffer.

Gaderummet har til mødet d.28.januar 2007, med deltagelse af bestyrelserne for den gamle og den nye forening, diskuteret sagen omkring uretmæssig indtrængen i huset.

D.17.december 2006 placerede husets bestyrelsesformand sig i en inhabil position, da han intervererede til fordel for sin søn og dennes kæreste, der forinden havde lavet problemer i huset, både overfor andre brugere og boere.

Siden har bestyrelsesformanden handlet videre i sin inhabilitet, og har med sine handlinger groft skadet huset, dets faglige arbejde, det brugere, dets boere og personalegruppe.

Hele sagen er fra starten af: ulykkelig. Arbejdet – der er et fagligt og socialt fællesarbejde – og som består af det, det gøres til, blev angrebet. Nogen ville selv ha det, gøre det til deres private ejendom, men i en sælsom blanding af inhabilitet, intrigieren, løgn og stoffer, der – fordi det var så utænkeligt – nok blev set, men også skubbet væk igen. Det kunne det så ikke i længden, og da sagen kom til fællesmødebordet, valgte indtrængerne at gå.

Vi vil gerne med denne udtalelse udtrykke, at vi finder sagen løst på den måde, at husets arbejder videre som hidtil. Huset er et rigtigt velfungerende sted, alle men'erne til trods. Det hænger sammen, og nytten for dets brugere, boere og omgivelser er tydelig.

Vi vil med dette møde udtrykke, at vi finder at bestyrelsesformanden er gået af og ud af bestyrelsen allerede, og opfordrer foreningerne til straks at handle retmæssigt til fremme for denne udtalelse. Samtidig må vedtægterne gennemtænkes på ny, således at den fremtidige bestyrelse ikke løsriver sig fra det arbejde, den er opbygget til at tjene. Det vil ligeledes være vigtigt at arbejde for at fremme, at der ikke er så meget pres fra oven af på de sociale sammenhænge, der søger at rette op på tingenes miserable tilstand. Så var sådanne skærmydsler måske ikke opstået.

I den kommende periode, indtil en ny ansvarlig bestyrelse for den selvejende institution er konstitueret, varetager og tegner den daglige leder Kalle Birck-Madsen dette arbejde og huset ud ad til.

Mødet erklærer hermed Gaderummet for befriet område.

Brian
 Husmødet
 Gaderummet d.28.januar 2007
 Kimm Anthony
 Ahmed
 Ali
 Bo
 HASSAN
 Bibi Nansen
 Thomas
 Sune Sparre
 James Jensen

Søren
 N. Andersen
 Sara
 Yoon Ahn
 Kalle
 Brian
 Alan
 S. O. Appai
 Dan
 HASSAN
 HASSAN
 HASSAN

Kalle
 Birck-Madsen
 Kalle Birck-Madsen

Gaderummet - Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Socialpsykologisk fristed for udstødte unge
info@gaderummet.dk
www.gaderummet.dk

Tlf. 3537 4735
3581 5555
Fax. 3537 4736

Pressemeddelse

Efter stormen kom afklarende ro

Yderligere belastende forhold vedrørende bestyrelsesformanden
Dobbeltspil
Konflikttypen
Fællesmødeudtalelsen
Legalisering uden opgiven af rummeligheden

Siden husets beslutning at afsætte bestyrelsesformanden med øjeblikkelig varsel blev truffet d.28.januar 2007 har der været stille. I huset og uden for huset. Det er som har luften stået stille. Og nu skal vi videre.

Yderligere belastende forhold vedrørende bestyrelsesformanden

Der er så kommet yderst belastende forhold frem om bestyrelsesformanden, ikke forhold begået i huset, men til anden side, tidligere. Hvis disse forhold havde været huset bekendt, så var han end aldrig blevet bestyrelsesmedlem i Gaderummet.

Trods sin formandspost gennem flere år - bestyrelsesformanden er tidligere bruger af Gaderummet - har han aldrig været del af det regnskabsmæssige i huset overhovedet. Det følte jeg mig ikke tryk ved. I bakspejlet, og set i lyset af de seneste begivenheder, skulle jeg nok tidligere have taget min mavefor-nemmelse mere alvorligt. Det opdukkede gamle belastende forhold, ligner til forveksling drejebogen fra formanden til den initierede konflikt i huset i december 2006.

Dobbeltspil

Huset har sin ære i behold. Dets økonomi er uberørt af bestyrelsesformanden. Men det er vores fejl ikke at få bedre øje på ham selv og det grundlæggende dobbeltspil. Og dét står tilbage for huset at forklare, specielt overfor huset interessenter. Vi er allerede blevet klar over mange andre ting, og håber ikke der er flere skader vi ikke kender.

Bestyrelsesformanden har gjort meget godt, men også meget uheldigt.

Konflikttypen

Da konflikten kom, blev det 6 ugers mareridt, og ikke 6 år som sådan noget, ukendt, kan ta! Konflikttypen er ikke ukendt for os, men svær at gribe an, da alle niveauer, i udgangspunktet, er sat omvendt sammen. Det er en konflikttype, der kan lægge alt øde i strid og afskalning, i små miljøer, i store miljøer, de rigtige aktører tilstede, i de bestemte positioner. Men at det også var dén konflikttype, der var på spil, det blev først afklaret, da fællesmødebordet skulle tale d.28.januar 2007, hvor begge bestyrelser skulle træde i karakter på Gaderummets situation.

Det er en rodfæstet praksis at man taler til bordet i Gaderummet, og vil man ikke møde op, så er man bare ude, uden videre, den tid det måtte tage at besinde sig. Gaderummet er ikke et handelsselskab, hverken for nogen indefra eller udefra.

Fællesmødeudtalelsen

Med fællesmødeudtalelsen d.28.januar 2007 tages kompetencen tilbage til fællesmødebordet i Gaderummet. Kompetencen kommer herfra og huset viderefører den gennem fagligt og socialt omsorgs- og udviklingsarbejde. Huset skal finde sin form gennem en selvejende institution med sin egen bestyrelse. Det er den bestyrelse, der nu har sat sig ud af kraft, og en ny adækvat bestyrelse skal den kommende tid konstitueres.

Gaderummet - Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Socialpsykologisk fristed for udstødte unge
· info@gaderummet.dk
www.gaderummet.dk

Tlf. 3537 4735
3581 5555
Fax. 3537 4736

I den nye bestyrelse må der være rene linier, og ikke dobbeltspil. Hvis ressourcegruppen og staben i huset både skal presses af plad fra gaden, og fra bestyrelsesniveuet gennem en løssluppen formand, så er det svært at få noget til at fungere. Og hvis der også er kørt dobbeltspil til kommunen, så bliver det ikke nemmere. Der er brug for at eventuelle tråde redes ud, klargøres.

Forholdet til kommunen må gå videre med en time-out. Det er som at blive ramt af en atombombe på tillidens område. Et svigt og et bedrag, en intimidering af rang. Altid har vi gået og troet at ordentlig sagsmæssig Kooperation var vejen frem, men her føler vi os mødt med interageren, rollespil, repræsenteren og kommanditering, og vi har ikke set det, trods at det gjorde krav på vores fremtidige identitet.

Da huset afsatte formanden, vidste vi ikke hvad vi ved i dag. Men Fællesmødeudtalelsen indeholder paradoksal nok allerede konturerne af det nye belastende forhold. Om to måneder ville bestyrelsesformanden også være kommet i spil som én, der skulle have råderet over stedets økonomi!

Legalisering uden opgaven af rummeligheden

Huset er med sin godkendelsesaftale af 23.december 2005 lovliggjort. Det skete på baggrund af den forefundne praksis, som denne fagligt er bygget op gennem årene. Tilsynet for Københavns Kommune har så ønsket, et år efter vores flytning og lovliggørelse, at stille de yderligere krav, at vi gennemfører en anden pædagogisk praksis, der skulle bringe os på linie med generelle normer for institutioner i Københavns Kommune – og dette trods vi netop er opstået for at nå de unge, der ellers smutter igennem eller mistrives i disse sædvanlige rammer med en fastholdelse eller forværring af deres problemer til følge.

Problemet kan ikke løses, holder kommunen fast i Tilsynets krav. Man kan anstændigvis ikke bede Gaderummet om at rive sit eget arbejde og opbyggede faglige kultur ned, når det løser disse problemer. Kravet om at gøre pædagogikken til en dominerende herre-knægt-akse, vil betyde, at først skal halvdelen af personalet fyres, så skal halvdelen af husets brugere forment adgang, så skal al glas/ruder udskiftes til panserglass, så skal entreen pakkes ind i en jernsluse og have 24 timers vagt med nødknap til politiet, så skal

Dette vil føre til en uløselig fordobling af problemet og opgaverne, i stedet for at bidrage til en løsning af dem.

Det er vigtigt at være opmærksomt på, at midlerne som Gaderummet eksisterer i kraft af, kommer fra Socialministeriet. Københavns Kommune administrerer og fører tilsyn. De Socialministerielle midler indgår i et generelt løft på området på landsbasis, og de er bundet hertil. Konverteres Gaderummet til en pædagogisk sted, som kommunens andre tilbud, så vil anvendelsesområdet også bliver forvrænget. Sammenholdt med at Socialministeriets orientering om at ”pædagogiske metoder kan godkendes, hvis de er fagligt forsvarlige, selv om de afviger fra de metoder, som anvendes i tilsvarende amtskommunale tilbud”, er der den tilstrækkelig plads i lovgivningen til, at Gaderummets arbejde kan fortsætte gennem indre udvikling. Det er ligeledes værd at huske, at såvel Socialministeren som Socialborgmesteren ved den officielle åbningsreception d.17.maj 2005 udtrykte deres ønske om, at Gaderummet fortsætter sit arbejde som hidtil, nu i lovlige lokaler, og at der fortsat i Gaderummet vil være højt til loftet. Jf. videoen fra receptionen [her](#).

Løsningen er, at vores faglige praksis udbygges, og at den gives ressourcer til at gribe tidligere ind, og at der er ressourcer til at handle videre, når der interveres. Så vil Tilsynets påbud finde sin naturlige plads. Se også oplæget ”[Økonomi 2006 og faglige udfordringer](#)”.

Kalle 5.februar 2007

R. Hoff
Wladimir Mand
Bent
Michel Nordhoff
Emil Ludjersen
Jenny

Paladsfuseren i Gaderummet!

En sælsom blanding af inhabilitet, intrigeren, løgn og stoffer.

Gaderummet har til mødet d.28.januar 2007, med deltagelse af bestyrelserne for den gamle og den nye forening, diskuteret sagen omkring uretmæssig indtrængen i huset.

D.17.december 2006 placerede husets bestyrelsesformand sig i en inhabil position, da han intervererede til fordel for sin søn og dennes kæreste, der forinden havde lavet problemer i huset, både overfor andre brugere og boere.

Siden har bestyrelsesformanden handlet videre i sin inhabilitet, og har med sine handlinger groft skadet huset, dets faglige arbejde, det brugere, dets boere og personalegruppe.

Hele sagen er fra starten af: ulykkelig. Arbejdet – der er et fagligt og socialt fællesarbejde – og som består af det, det gøres til, blev angrebet. Nogen ville selv ha det, gøre det til deres private ejendom, men i en sælsom blanding af inhabilitet, intrigeren, løgn og stoffer, der – fordi det var så utænkeligt – nok blev set, men også skubbet væk igen. Det kunne det så ikke i længden, og da sagen kom til fællesmødebordet, valgte indtrængerne at gå.

Vi vil gerne med denne udtalelse udtrykke, at vi finder sagen løst på den måde, at husets arbejder videre som hidtil. Huset er et rigtigt velfungerende sted, alle men'erne til trods. Det hænger sammen, og nytten for dets brugere, boere og omgivelser er og tydelig.

Vi vil med dette møde udtrykke, at vi finder at bestyrelsesformanden er gået af og ud af bestyrelsen allerede, og opfordrer foreningerne til straks at handle retmæssigt til fremme for denne udtalelse. Samtidig må vedtægterne gennemtænkes på ny, således at den fremtidige bestyrelse ikke løsriver sig fra det arbejde, den er opbygget til at tjene. Det vil ligeledes være vigtigt at arbejde for at fremme, at der ikke er så meget pres fra oven af på de sociale sammenhænge, der søger at rette op på tingenes miserable tilstand. Så var sådanne skærmydsler måske ikke opstået.

I den kommende periode, indtil en ny ansvarlig bestyrelse for den selvejende institution er konstitueret, varetager og tegner den daglige leder Kalle Birck-Madsen dette arbejde og huset ud ad til.

Mødet erklærer hermed Gaderummet for befriet område.

Brian
Husmødet
Gaderummet d.28.januar 2007

Søren Rasmussen
M. Andersen

Kalle Birck-Madsen
Søren Rasmussen

Kim Arntsen
Anders Juhl
Julie
Alvin Dalsgaard
Kalle
Brian
Sara
Yon Anvarson
Kalle Birck-Madsen
Danish
HASSAN
Bibi Nelsen
Thomas T.J.
Søren Rasmussen
James Jensen
Poul
Wesley
Pastor
Anders
Johannes
Hassan
Julian
Kalle
Brian
Sara
Yon Anvarson
Kalle Birck-Madsen
Danish
HASSAN
Bibi Nelsen
Thomas T.J.
Søren Rasmussen
James Jensen

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Laue Traberg Smidt [mailto:LTS@hrslaw.dk]

Sendt: 8. marts 2007 11:03

Til: Maya Thisted

Emne: SV: Gaderummet - efter onsdagens møde

Du forstaar vist ikke saa meget af hvad der foregik i gaar. Du deltager i arbejdet i bestyrelsen frivilligt, og ingen stiller krav om at du skal forstaa det hele. Et vist minimum af indsigt gør dog det hele nemmere.

Det eneste konkrete du sagde i gaar viste at du troede en bestyrelse skal være enig, saa din viden om bestyrelsesarbejde er heller ikke saa stor.

Saa maa du bare vente og se hvad der sker. For som medlem af bestyrelsen deltager du i arbejdet med at gennemgaa regnskabet og de tilhørende bilag.

Det vil sikkert blive interessant. Ikke frugtbart, men forudsigeligt interessant. Og resultatet afspejler om regnskabet godkendes. Hvis ikke det sker skal pengene tilbagebetales.

Med venlig hilsen
Laue Traberg Smidt
Advokat

ADVOKATERNE

Lygten 2 C

2400 København NV

Tel 70 20 12 00

Fax 70 20 04 48

Direkte 31 11 01 00

LTS@humanrightslaw.dk=

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Maya Thisted [mailto:mthisted@tiscali.dk]

Sendt: 8. marts 2007 10:50

Til: 'Laue Traberg Smidt'

Emne: SV: Gaderummet - efter onsdagens møde

Kære Laue

Din mail undrer mig. Som sædvanlig bliver sandheden i dine hænder til et stykke farverigt modellervoks, der frit kan formes efter forgodtbefindende.

Jeg kan desværre ikke genkende dit referat fra gårdagens møde. Jeg hørte mig selv og dig tale om revision og så kommunen - ikke omvendt.

Jeg ved nu af erfaring at en dialog med dig ikke er mulig. Dette er tydeligt, da du ikke svarer på det jeg skriver. Det skrevne giver ikke anledning til refleksion, undren eller nye veje. Du skriver blot tilbage af dit eget spor med bedreviden omkring hvad der er godt for Gaderummet, upåagtet at jeg har min daglige gang i Gaderummet og har haft det i snart syv år. I stedet kalder du til orden ved at fortælle hvordan Gaderummet bør organiseres, hvem der bør gøre hvad.

Jeg har gennem årene i Gaderummet fået flere lukrative jobtilbud, som jeg har afslået, da jeg dels holder meget af mine kollegaer og af brugerne, men ligeså meget fordi jeg stadig tilegner mig ny viden, både om sociale fænomener som

hjemløshed, ensomhed, udstødthed og fattigdom og gennem gaderumsarbejdet lærer og udvikler metoder til at gøre dette arbejde på nye måder. Jeg oplever at jeg stadig bliver overrasket over hvad Gaderummets særlige form kan udrette. I vores nyligt afsluttede forskningsprojekt "Indre Lænke", forsøger vi at begrebssætte dele af denne praksis. Har du læst den?

Jeg mener således at det er umådeligt arrogant og ignorant at tro at man blot efter få besøg i Gaderummet kan pege på ekspertløsninger og nye organisationsformer. Er du ikke interesseret i at lære noget om/af Gaderummet? Er du ikke nysgerrig på fænomener du ikke lige forstår eller har mødt før?

Hvad er dit drive i forhold til Gaderummet? Hvad er dit drive i det hele taget? Hvad er dit menneskesyn? Jeg kender ikke dine bevæggrunde til at gå med Ole i denne sag. På mødet i går, oplevede jeg et meget bittert, forpint menneske, Ole. Jeg ved han holder af Gaderummet, men hans forfængelighed er større end hans omsorg for de udstødte og tvinger ham på blodigt hævn tog, som da han nævnte for kommunens repræsentanter om man kunne have en leder af et værested der var dømt efter våbenloven? Det er gammel viden omkring Kalle, viden der er tilgængelig på Internettet og som Ole har vidst i alle de år han er kommet i Gaderummet. Hvis han har været betænkelig ved det, skulle han som sin første handling som formand havde gjort indsigelser. At han gør det 10 år efter på en tilfældig dato i 2007 kan da ikke handle om andet end hævn og tilsvinelse - det må selv du da indrømme. Det er således en falsk dagsorden vi arbejder efter. Det handler ikke om at fremme noget i Gaderummet, men om at vise Kalle hvor skabet skal stå. Jeg kan desværre ikke se andre motiver - kan du?

Jeg oplever således din og Oles kamp for Gaderummet som en kombination af den enes sårede forfængelighed og hævntørst, garneret med den andens lettere skjulte motiver, jeg gætter på ærgerrighed, magtfølelse og den overlegenhedsfølelse, det kan give at besidde et magtfuldt sprog som jura, som man kan åbne og lukke døre med.

Angående politiets overgreb, har vi i Gaderummet altid klaget over politiets uretmæssige indtrængen og dette fortsætter vi med. Samfundets svage og marginaliserede borgere skal politiet da ikke bare gøre med hvad de vil, det skal bekæmpes uanset om det er fordelagtigt for nogen eller ej. Du nævnte i går at du stiller dig som de svages beskytter - hvordan kan du så anbefale at Gaderummet ikke melder dette?

Igen må jeg understrege at Gaderummet altid er på brugernes side. Det er os i personalet der har kræfterne, vi må kæmpe for dem der bliver trådt på. Har du en viden omkring hvordan sådanne sager håndteres, må du som bestyrelsesmedlem netop være med til at kritisere en eventuel inhabilitet hos kommunen.

Du skal være velkommen til at bruge tid på regnskabet, med vid at alle dine og Oles krumspring tager ressourcerne fra samfundets allersvageste unge. Jeg synes i stedet du burde bruge din tid, begavelse og kendskab til fondskonstruktioner til at søge midler til Gaderummet, således at 2007 kunne blive et år med mere folkekøkken, flere aktiviteter, mere viden om gruppen i form af forskningsmidler og måske endda flere ansatte.

Mvh. Maya

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Laue Traberg Smidt [mailto:LTS@hrlaw.dk]
Sendt: 7. marts 2007 18:23
Til: Maya Thisted
Emne: Gaderummet - efter onsdagens møde

Kære Maya,

Jeg forstår at du omkring min person bruger bærmen af dansk presse som kilde. Det bør du aldrig gøre uden at spørge modparten. Mit livs erfaring er at når der er krig er sandheden det første offer og personer som Ekstrabladet ikke kan lide aldrig får en chance til at fortælle sandheden - eksempelvis at alle klager over mig, i den anledning du nævnte, blev erklæret åbenlyst grundløse efter den undersøgelse Ekstrabladet fik Advokatrådet til.

Du forlanger at forstå alting. Det er fint, men du bør veje dine kilder med omhu. Bemærk, at dagens møde viste jeg også havde ret med hensyn til revisionen.

For så vidt angår striden mellem Kalle på den ene side og Ole og (nu også) mig på den anden side forstår jeg ikke hvorfor Kalle farer så hårdt frem og interesserer os for vores fortid. Jeg og Ole har tilsammen en viden om Kalles fortid som vil forskrække enhver politiker på rådhuset. Jeg synes imidlertid det er uinteressant, hvis han passer sit arbejde. Min kritik af Kalle er professionel og går på at han er en dårlig administrator - demonstreret blandt andet af en dubiøs personalepolitik. Efter min vurdering er han i øvrigt en særdeles god leder af gaderummet. Han bringer imidlertid stedet i vanry ved dele af sin adfærd.

Den måde hvorpå personalet har håndteret den interne konflikt betyder at man ikke har nogen som helst autoritet tilbage når der er ballade. Eksempelvis ved en klage over politiets nylige fremfærd. Hvem kan dog have tillid til en institution og en leder der bruger så udemokratiske 60-er metoder? Ved en klage over politiet skal den behandles af politiklagenævnet som kommunen har stor indflydelse i. Gaderummet og personalet har i den grad brug for en tung bestyrelse, men man får ingen til at stille op når man risikerer både øretæver og tilsvining af personer som ikke engang kan skyde tilbage for ikke at knalde hele glashuset (her tænker jeg på Kalles tilsvining af mig - jeg får løbende referater).

Næste akt bliver regnskabet. Det bliver ikke morsomt. Der er jeg på hjemmebane. Jeg håber sandelig der er kommet en løsning fra jer inden det sker - men jeg må vel regne med at I alle er handlingslammede.

Mvh
laue

Fra: Gaderummet-Regnbuen [mailto:socpsyk@post6.tele.dk]
Sendt: 2. marts 2007 14:34
Til: Anders Ladegaard; fn@post4.tele.dk
Emne: Gaderummet. Anmodning om udtalelse ifm. revisorskift/revision

Statsautoriseret revisor Finn Nilsen og
 statsautoriseret revisor Anders Ladegaard

Vedr. revisor-afløsning.

I december 2006 handlede tidligere bestyrelsesformand for Gaderummet, Ole Henriksen, sig ind i en inhabil situation, han ikke senere har ønsket at rette op på, men derimod brugt til en krigserklæring mod Gaderummet.

Der er nærmest ikke det usande forhold, der ikke er blevet konstrueret siden, herunder en mistænkeliggørelse af Gaderummets regnskab og revision. Nedenfor kan læses en mail fra Laua Traberg Smidt, som er sendt rundt til bestyrelsen, og som jeg har svaret på, da jeg fik den fra Maya i bestyrelsen.

Jeg skal bede Jer om, at I bekræfter jeres position ift. revisionen af regnskabet. Jeg er ikke bekendt med, at der er nogen problemer overhovedet i forbindelse med, at Finn stopper og Anders tager over. Jeres udtalelse vil blive tilstillet bestyrelsen og kommunen, når jeg modtager den.

Med venlig hilsen
 Kalle

Fra: Gaderummet-Regnbuen [mailto:socpsyk@post6.tele.dk]
Sendt: 2. marts 2007 13:42
Til: bbjj@webspeed.dk; alfrys@hum.ku.dk; fatima.l@softhome.net; piastroh@gmail.com; Ditte Brandrup (dittebrandrup@hotmail.com); Kalle Birck-Madsen (kallebm@mail.dk); lts@hrlaw.dk; marielottrup@hotmail.com; mthisted@tiscali.dk; ohillo1@hotmail.com; stentao@hotmail.com; anne.marie.janus.jensen@nordrevaenge.dk; marielottrup@hotmail.com; stella.bs@get2net.dk; anne.j@kabelhettet.dk
Emne: Information fra Gaderummet, og diverse misinformation fra anden side

Til dem, det måtte angå!

Angående Generalforsamlingen d.28.februar 2007 i Gaderummet
 Vedhæftet er generalforsamlingsbeslutning.

Vedr. revision af regnskabet, jf. nedenstående mail fra Laue.

Siden Gaderummets start er regnskabet revideret af statsautoriseret revisor Finn Nielsen. Så gik Finn Nielsen på pension fra sit arbejde i starten af 2002-2003, men han beholdt forskellige små regnskaber, herunder Gaderummets. Sidste år i januar 2006 ifm. revisionen af regnskab for år 2005, meddelte Finn Nielsen, at han helt stopper med sit revisionsarbejde. Da vi mødtes om det endelige regnskab i marts 2006, deltog en ny revisor, som Finn Nilsen havde anbefalet os som hans afløser. Denne revisor blev accepteret af Gaderummet, og han har just her i slutningen af februar 2007 fået regnskabet overbragt til endelig revision. Det er sådan, at når en revisor stopper, så udtaler han sine grunde hertil, og det er selvfølgelig del af år 2006-regnskabet, da der her er ny revisor. Der er ikke nogen revisor, der er gået i utide eller andet. Det er en konstrueret løgn – som mange andre udtalelser fra Laues side.

Laue har været i Gaderummet måske en håndfuld gange i hele sit liv. Og ellers intet gjort, andet end obstruktion.

Med venlig hilsen
 Kalle

Fra: Laue Traberg Smidt [mailto:LTS@hrlaw.dk]

Sendt: 2. marts 2007 06:49

Til: undisclosed-recipients:

Emne: Gyldigheden af valg af bestyrelse

Kære venner i bestyrelsen,

Bestyrelsen er ikke valgt på en generalforsamling – så vidt jeg husker vedtægterne. Man kan derfor ikke på nogen som helst forsamling i Gaderummet bare afsætte, vælge eller genvælge bestyrelsen.

Problemet for en ny bestyrelse valgt i strid med vedtægterne er ikke kæmpestort, hvis bestyrelsen er enig med alle andre om at man bare fungerer. Problemet opstår imidlertid lidt senere når medlemmerne af bestyrelsen skal underskrive på regnskabet 2006 (og senere 2007). Selv om man ikke er lovligt valgt påtager man sig nemlig et personligt ansvar for årsregnskabet ved at underskrive det. Som medarbejdervalgt har man samme ansvar. Ansvar betyder at kommunen har nogle personer at gå løs på hvis det senere viser sig at der er brugt penge på noget kommunen ikke kan lide. Det er især giftigt når revisor har smidt håndklædet. Kommunen har nemlig fortalt mig at Gaderummets revisor smed håndklædet i ringen allerede inden bestyrelsen blev gået. Det giver mig urolige fornemmelser at vi som bestyrelse ikke er blevet informeret af ledelsen om at revisor har nedlagt sit hverv i utide. Kommunen har tilmed oplyst mig om at revisor ikke vil tage ansvaret for årsregnskabet 2006. Jeg er meget urolig over den oplysning og over at vi ikke i bestyrelsen er blevet informeret herom. Det er et klart faresignal. Jeg er glad for at jeg ikke kommer til at underskrive regnskabet.

Mvh

Laue

Narre Farimagsgade 11
1364 København KTel +45 70 15 78 11
Fax +45 70 15 78 12

Mail info@ap.dk

Gaderummet - Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N

Att.: Kalle Birck-Madsen

København

5. marts 2007

100227-AL

Skift af revisor

Vi har forstået, at der i forbindelse med diskussioner i bestyrelsen, har været forlydende om, at "...revisor har smidt håndklædet i ringen" og at "...revisor har nedlagt sit hverv i utide".

For en god ordens skyld skal vi oplyse, at ovenstående ikke er tilfældet. Statsautoriseret revisor Finn Nielsen, der gennem en årrække har været revisor for foreningen, har siden 2004 foretaget en nedtrapning af sit arbejde som følge af pensionering. I forbindelse hermed har AP | Statsautoriserede revisorer v/statsautoriseret revisor Anders Ladegaard overtaget en række af Finn Nielsens klienter. Som en konsekvens heraf deltog Anders Ladegaard den 19. april 2006 i et møde med Kalle Birck-Hansen og Finn Nielsen. På mødet blev drøftet problemstillinger omkring regnskabet for 2005 og regnskabet blev gennemgået med henblik på at give Anders Ladegaard den fornødne indsigt i foreningens regnskabsførelse, således at han fra og med regnskabsåret 2006 kunne varetage revisionen af foreningens årsregnskab.

Den 29. august 2006 deltog statsautoriseret revisor Anders Ladegaard og revisor Michael Pedersen i et møde med Kalle Birck-Hansen og regnskabsansvarlig Ditte Brandstrup med henblik på planlægning af revisionen for regnskabsåret 2006.

Der er således i foråret og sommeren 2006 foretaget en helt sædvanlig overdragelse af revisionen af Foreningen Gaderummet fra statsautoriseret revisor Finn Nielsen til statsautoriseret revisor Anders Ladegaard med henblik på, at statsautoriseret revisor Anders Ladegaard fra og med regnskabsåret 2006 skal overtage revisionen. De indledningsvist refererede udsagn om, at "...revisor har smidt håndklædet i ringen" og at "...revisor har nedlagt alt hverv i utide", er således forkerte.

Såfremt du har spørgsmål i denne forbindelse, er du velkommen til at kontakte undertegnede.

Med venlig hilsen

AP | Statsautoriserede Revisorer

Finn Nielsen

Statsautoriseret revisor

Anders Ladegaard

statsautoriseret revisor

Fra: Laue Traberg Smidt [mailto:LTS@hrlaw.dk]
Sendt: 23. februar 2007 17:29
Til: Maya Thisted
Emne: SV: fredag

Hej.

Ærgerligt at jeg ikke havde dit mobilnummer. Men det var godt jeg tog hjem. Har været spærret inde lige siden. I dag er togene så småt ved at komme i gang. Mødet på onsdag bliver aflyst bl. a. fordi hverken Ole eller jeg kan deltage.

Man vil gerne drøfte med os hvordan vi forestiller os kommunens kontrol med de bevilgede penge skal ske. Man vil sikkert prøve at overtale os til at træde til igen som bestyrelse. Det er nemlig uholdbart for en offentlig myndighed at både revisor og bestyrelse er fratrukket i utide - og personalet leger ungdomsoprør. Klaus Rifbjerg beskrev engang i en kronik i Politiken hvor latterligt det var for ham at være den evige ungdomsoprører når han har begyndende prostataproblemer.

Mødet med os vil ikke løfte sløret for hvad kommunen vil gøre for så kan de ikke lægge pres på os. Kommunen overvejer blandt andet at lægge Gaderummet sammen med en anden institution. Det er en naturlig løsning for derved billiggøres administrationen og man sparer løn til den ene leder. Det er den slags forslag en bestyrelse som vores sagtens kan skyde ned, men lige nu vil ingen eksterne løfte en finger. En løsning forudsætter vist at Kalle står ved sin udtalelse om at Gaderummet er det vigtigste - også vigtigere end enkeltpersoner. Men det har vi jo været igennem. Gaderummets handlemuligheder er ikke mange. Når ungeren bliver ryddet er kommunens selvsikkerhed stor. Jeg frygter det værste. Resten af mine informationer egner sig kun til personlige samtaler over en kop kaffe.

Kh
laue

Med venlig hilsen
Laue Traberg Smidt
Advokat

ADVOKATERNE
Lygten 2 C
2400 København NV
Tel 70 20 12 00
Fax 70 20 04 48

Direkte 31 11 01 00
LTS@humanrightslaw.dk

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Maya Thisted [mailto:mthisted@tiscali.dk]
Sendt: 23. februar 2007 16:48
Til: Laue Traberg Smidt
Emne: SV: Gaderummet

Hej Laue,

Ærgerligt at mødet i onsdags ikke blev til noget. Jeg har dags dato modtaget en indkaldelse til et nyt Bestyrelsesmøde på kommunen på onsdag, som jeg godt kan deltage i, da det er i Gaderums-arbejdstiden.

Ville de informationer du har være vigtige at kende inden mødet, eller får jeg alligevel den viden denne dag?

God weekend - Maya

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Laue Traberg Smidt [mailto:LTS@hrlaw.dk]

Sendt: 21. februar 2007 15:25

Til: Maya Thisted

Emne: SV: Gaderummet

Jeg håber du ser dette. Jeg må aflyse. Er nødt til at køre hjem på grund af snevejret. Jeg bor i Sverige.

Kh

laue

Fra: Laue Traberg Smidt [mailto:LTS@hrlaw.dk]
Sendt: 28. januar 2007 12:45
Til: Maya Thisted
Emne: SV: Personalet må gøre noget

Kære Maya,

Der er masser af plads for nye ideer når man ikke har ryggen mod væggen. Jeg handler ud fra hvad jeg har oplevet den sidste måneds tid, hvor der spilles hasard – også af personalet gennem det fremsatte mistillidsvotum. Jeg tager ikke hensyn til om Ole eller Kalle kan lide modellen. Det er en overlevelsesmodel i forhold til dem der betaler. Jeg tror du må se i øjnene at der øjensynligt blandt personalet er nogle der er lige glad med institutionen Gaderummet. Ellers ville de ikke have taget initiativet til den mistillid. Det mistillidsvotum betyder at der skal ske en afklaring hurtigt.

I øvrigt er det Gaderum jeg beskriver det som fremgår af vedtægterne, som generationen før dig har vedtaget og fået godkendt. Så tankegangen kan ikke være ny for alle.

Mvh
laue

Fra: Maya Thisted [mailto:mthisted@tiscali.dk]
Sendt: 28. januar 2007 12:36
Til: 'Laue Traberg Smidt'
Emne: SV: Personalet må gøre noget

Kære Laue,

Det du lister op er et helt andet Gaderum end det vi kender i dag. Det tror jeg ikke engang Ole er interesseret i. Det er jo en fuldstændig standardmodel for institutioner og viderefører ikke Gaderummets originale ideer. Jeg ville ønske at du var lydhør og kunne være med til at udvikle nye veje.

Jeg ville ønske at du ville svare på mine skrivelser. Du har blik på en prik i en fjern horisont. Vejen går lige mod den og hvad man måtte miste, ofre og ødelægge undervejs er underordnet. Jeg synes umiddelbart at du havde interessante betragtninger ved de få møder vi har været til sammen, så din udviste rigiditet forbavser mig. Du virker ikke åben for andre perspektiver end den slagplan der åbenbart er lagt.

Øv – bare verden var anderledes.

Maya

Fra: Laue Traberg Smidt [mailto:LTS@hrlaw.dk]
Sendt: 28. januar 2007 11:51
Til: Maya Thisted
Emne: SV: Personalet må gøre noget

Kære Maya,

1. Ole skal slet ikke have noget forhold til personalet og skal ikke deltage i møder med personalet.
2. Kalle skal følge anvisningerne fra bestyrelsen. (Når bestyrelsen beslutter at der skal skrives et brev skal det skrives etc.)
3. Kalle skal ikke have ansvar for husets økonomi, men er bortset herfra husets leder.
4. Der skal udformes en personalepolitik, hvor det aftales at den bedste person til jobbet skal ansættes og ikke venner og bekendte af nogen som helst. Bestyrelsen kan ikke blande sig i hvem der ansættes, men normeringer og stillingsindhold skal besluttes i bestyrelsen ved åbne møder hvor alle er velkomne – men når der stemmes stemmer alene personer med stemmeret.
5. Vi har alle ret til at sige hvad vi mener men især Kalle og Ole skal være opmærksom på at de ikke kan udtale sig som enkeltpersoner når de samtidig er henholdsvis leder og formand.

Hvis ovennævnte besluttes kan jeg godt være med til at tage ansvaret for fremtiden.

Mvh
laue

Fra: Laue Traberg Smidt [mailto:LTS@hrlaw.dk]

Sendt: 28. januar 2007 11:08

Til: Maya Thisted

Emne: SV: Personalet må gøre noget

Kære Maya,

Jeg leder efter en måde at demontere konflikten på og jeg ser ingen som helst vej frem i den vej personalet har valgt. Det har jeg sagt snart i lang tid og intet er sket. Det er ikke trusler at konstatere nøgternt at hvis konflikten ikke løses inden mødet i eftermiddag kommer der andre der løser den for os.

Modsat dig har jeg en svindende respekt for Kalle når han så åbenlyst kører sig eget løb, som fører frem mod katastrofen. Han lytter jo slet ikke, hvis han er uenig – eksempelvis i tilsynsrapporten. Så bidrager det til min overbevisning om at noget må ændres i ledelsen.

Mvh
laue

Kære Laue,

Jeg glider ikke af på en kritik af Kalle. Det handler blot om at Kalle knokler dagligt i Gaderummet. Hvor sjovt er det at arbejde et sted, hvor kompetencen til at handle forandrende ind på det man arbejder med, skal fratages en og styres af en bestyrelse? Jeg har respekt for det handlende menneske og ikke for dem der i behørig afstand mener at vide bedst. Jeg har respekt for Kalles enorme arbejde og mener at løsninger i Gaderummet må skabes i respekt for dette arbejde. Dermed ikke sagt at jeg er enig i alle Kalles ledelsesmæssige beslutninger, men han lægger dem da frem til diskussion. Det er præcis de kampe vi har kæmpet gennem årene og som Ole førhen har bakket op om. Ole kommer eller rettere sagt kom flere gange ugentligt, men det matcher desværre ikke en arbejdsindsats som den Kalle ligger i huset og har desværre ikke bibragt ham indsigt i huset.

Mistillidsvotumet er givet på baggrund af de injurier som Ole har fremsat i sin skrivelse af 21. januar og nægtet at svare på. Han sad som en magtfuldkommen person og nægtede at svare på personalets spørgsmål. Kalder du det dialog eller forsøg på at løse en konflikt?? Hvorfor skal vi som personale bøje af overfor en bestyrelsesformand der pludselig vil træde i karakter, når vi internt ved at det handler om en uløst konflikt et helt andet sted? Det er umuligt. Ole har altid været i dialog med huset. Lige pludselig stiller han sig over huset og vil bestemme. Kan du ikke forstå at det er en umulig strategi, selvom den fra dit juridiske perspektiv ser logisk ud? Hvis magtbalancen er sådan at Ole bare kan svine til og så kalde til orden har vi typeeksemplet på enhver anden institution og det er vi netop ikke interesseret i. Udlægningen i Oles papir er ikke korrekt. Alene de nævnte årstal er forkerte. Jeg ved det da jeg blev ansat før Alina i 2001. Desuden har Ole ofte spurgt mig om jeg ville være økonomiansvarlig i Gaderummet, ved en eventuel niveaudeling, hvilket jeg altid har afvist, da jeg ikke er uddannet indenfor dette område. Jeg har i stedet tænkt på hvornår han er blevet kompetent til at udpege medarbejdere og lave jobhandler i porten?

Jeg synes at det er tydeligt at Ole ikke udviser ansvarlighed. Han er inhabil og kan ikke handle forandrende ind på et hus i krise. Hvorfor vil du ikke se det fra et bruger og et medarbejderperspektiv? Du kalder bare til orden med trusler. Man kan ikke forandre på et hus i krise. jeg har måske ikke din erfaring, men jeg føler mig som en god kender af den menneskelige natur. Jeg må desværre sande at magt og ære er ledetrådene i denne sag og ikke værestedets unge eller en daglig arbejdsplads der knokler for at tilvejebringe bedre vilkår.

Maya

Fra: Laue Traberg Smidt [mailto:LTS@hrlaw.dk]

Sendt: 28. januar 2007 10:21

Til: Maya Thisted

Emne: SV: Personalet må gøre noget

Kære Maya,

Det er for nemt at sige at jeg følger Ole. Jeg kan ikke sidde stille og se på at Kalle lukker stedet ved sin halsstarrighed og manglende lyst til at følge spillereglerne. For mig er stedet vigtigere end enkeltpersoner. Det gælder Kalle og det gælder Ole – og det gælder personalet som enten af egen drift eller efter inspiration er brikker i et spil hvor indsatsen er stedets eksistens.

Jeg er ikke blind for at Ole kan have haft andre motiver, såvel som Kalle. Jeg sidder i bestyrelsen og er mig bevidst at vi forvalter offentlige penge som vil være spildt hvis stedet lukket. Hvis konflikten fortsætter vil den formelle magt vinde. Det er en simpel konstatering.

Personalet har givet Ole er mistillidsvotum. Det betyder at der er åbnet for at bestyrelsen modsat kan blande sig i personalets forhold. Derfor bør det votum trækkes tilbage så dialogen kan starte. Ellers kan bestyrelsen i al fremtid blande sig i alle personspørgsmål – eksempelvis ved ansættelser og afskedigelser. Det kan jeg bestemt ikke lide. Da Anne blev ansat i 20 timer om ugen var det til at rydde op i vores edb-anlæg. Det skal bestyrelsen ikke blande sig i hvis ledelsen skønner at hun er kompetent hertil – men tilsvarende skal personalet ikke blande sig i personspørgsmål i bestyrelsen. Den slags skal vente til generalforsamlingen kommer og hvor vedtægterne fastlægger spillereglerne.

Du glider af når jeg antyder kritik af Kalle. Det er den konfliktskyhed der slår stedet ihjel. Faktisk lige så effektivt som tilsynsrapporter gør det. Du taler om Kalle på samme måde som man taler om et handicappet barn til en børnefødselsdag: Du fremfører flere gange hvor mange hensyn han fortjener. Det er fremtiden for Gaderummet det gælder og ikke opbygning af mindsten over fordums bedrifter. Du og de andre personaler har et ansvar I ikke kan smøge af jer – vis ansvarlighed og kom op af skyttegravnen. Det preller af på mig at I arbejder til en lav løn – skal vi konkurrere om hvem der bruger ofrer sig mest for de svage eller som giver de største bidrag? Sådant kan jeg ikke lide at klaveret spiller.

Mvh
laue

Kære Laue,

Det er da Oles hævn. Kan du slet ikke få øje på det. Jeg er ikke Kalles private ven, sengekammerat eller familiemedlem, blot en medarbejder gennem mange år, men jeg har øje for at han har skabt et særligt rum for unge, der ikke har andre steder at være og at vi har en arbejdsplads, hvor medarbejderne sjældent er syge, hvor vi alle arbejder for den samme lave timeløn, ingen af os stiger i løn, da vi accepterer vilkårene med det lave budget. Et sted der ikke findes magen til i København. Hvis du og Ole vil skyde det i sænk allerede mandag uden blik for brugernes fremtid, forstår jeg jer ikke. Det er da at gå ny-liberalismens ærinde, at skyde sociale projekter i sænk. Der kommer jo ikke et alternativ til Gaderummet – har I tænkt på det? Det handler ikke om DKP metoder, men om langsigtet arbejde. Jeg ville ønske at du, der ikke er optændt af had og bitterhed kunne få øje på det og besinde dig i dit forehavende. Du har valgt at følge Ole i denne sag. Han vil i sin kortsynethed bare vise Kalle hvor skabet står og at han har magten til at stille det hvor han vil.

Jeg har været med Ole til møde i CASA, hvor han prøvede at fremme sin egen søns sag ved at få gjort ham til projektleder af et projekt om Gaderummet (sønnen er ikke bachelor endnu). I hans skrivelse til Gaderummet skriver han at jobbet var tiltænkt Alina, hvilket er direkte løgn. Jeg har ikke sagt noget om dette til nogen, da jeg til dels forstår at Ole vil sikre sin søn og dels er konfliktsky og ikke ville hælde yderligere benzin på bålet. Men jeg ser hans ekstreme overreaktion som en sårethed over Nikolajs manglende position i Gaderummet. Ole har været en del af Gaderummet længere tid end jeg. Hans pludselige trang til at forandre alt, må da drives af noget, tror du ikke? Ellers har han da tidligere været en umoralsk formand, der bare har ladet stå til.

Selvfølgelig skal der være en udvikling i Gaderummet, men ikke over night, det kan ingen magte. Hvis man er en dygtig og engageret bestyrelse, finder man i samarbejde med brugere og personale en farbar vej, ikke med trusler, lukkede møder eller en lukning.

Maya

Fra: Laue Traberg Smidt [mailto:LTS@hrlaw.dk]

Sendt: 28. januar 2007 09:20

Til: Maya Thisted

Emne: Personalet må gøre noget

Kære Maya,

Du har fat i noget centralt når du siger at konflikten skal løses i fællesskab, men det forudsætter dialog. Den slags forbenede DKP metoder at undsige hinanden med mistillidsvotum er ikke befordrende.

Nu er situationen at Kalle som har skabt stedet også lukker stedet, hvis bestyrelsen ikke danser efter hans pibe. Det er for primitivt – uanset Oles motiver til at være den ene del af konflikten. Jeg synes I som personale bør formidle en løsning og ikke blot danse efter Kalles pibe. Nogle blandt personalet er gamle venner til Kalle og netop den del af personalet har da en forpligtelse til at finde løsninger i stedet for at grave grøfter. Det skylder man sine venner.

Verden er fuld af personer som er fremragende projekt-skabere, men som ikke egenhændigt kan køre de selv samme projekter når det er blevet hverdag. Jeg var i Nicaragua under sandinisterne i begyndelsen af halvfemserne og så mange eksempler på at personer som var revolutionshelte fik positioner i belønning hvor de kørte hele fabrikker i sænk. De var analfabeter inden for drift og ledelse. Men ingen turde anfægte deres positioner for de var pionerer og helte. Det ødelagde et helt land.

Hvis jeres mistillidsvotum bliver trukket tilbage så vi kan få en åben dialog på mødet, kan det blive et godt møde. Hvis det fra begyndelsen af mødet står klart at der ikke bliver en ordentlig og redelig dialog, vil Ole og jeg forlade mødet og så er det ikke et bestyrelsesmøde. Vi har derefter ikke andet valg end at foretage en indberetning til kommunen og ministeriet om at bestyrelsen ikke længere har styr på tingene – som vi er forpligtet til. Du kan selv regne ud hvad der vil ske mandag. Så vil du se mappemænd i aktion.

Mvh

Laue

PS: Denne mail er kun sendt til dig.

Fra: Laue Traberg Smidt [mailto:LTS@hrlaw.dk]

Sendt: 27. januar 2007 22:31

Til: Maya Thisted

Emne: SV: konsekvens af vedtægterne

Kære Maya (kun skrevet til dig).

Jeg har for flere dage siden mailet at jeg mener at Gaderummet er i livsfare. Hensynet hertil må overordnes alt andet. Jeg er skuffet over at personalets bidrag er et mistillidsvotum. Det løser ingen problemer.

Mvh

laue

Med venlig hilsen
Laue Traberg Smidt
Advokat

ADVOKATERNE

Lygten 2 C
2400 København NV
Tel 70 20 12 00
Fax 70 20 04 48

Direkte 31 11 01 00
LTS@humanrightslaw.dk

Fra: Maya Thisted [mailto:mthisted@tiscali.dk]

Sendt: 27. januar 2007 22:22

Til: 'ole henriksen'; info@gaderummet.dk; socpsyk@post6.tele.dk; thomas_nielsen72@hotmail.com; ole@fuerbo.dk; Laue Traberg Smidt; stella.bs@get2net.dk; bbjj@webspeed.dk; noohousef@hotmail.com; sjoeqvist@hotmail.com

Cc: stentao@hotmail.com; anne.marie.janus.jensen@nordrevaenge.dk; marielottrup@hotmail.com; piastroh@gmail.com; fatima.l@softhome.net; alfrys@hum.ku.dk; anne.j@kabelnettet.dk; kallebm@mail.dk; tajs@care2.com; boulder_dash@rocketmail.com; larsSchou@ofir.dk

Emne: SV: konsekvens af vedtægterne

Til alle,

Jeg følger med undren denne brevveksling og hele situationen i Gaderummet. Er det virkelig den resterende bestyrelses holdning der reflekteres i Oles skrivelser? Skal vi sidde ved et lukket møde og beslutte noget om Kalle og hans livsværk – os der bare har koblet os på undervejs og som ikke bruger det meste af ugens syv dage på at hjælpe dem der intet har. Skal det virkelig være sådan et ubehageligt magtspil? Jeg tror det ikke. Jeg vil ikke tro det. Jeg håber at vi i bestyrelsen kan mødes i morgen i Gaderummet sammen med de mennesker det angår og i respekt for Kalles livsværk forsøge at løse denne efterhånden Gordiske knude. Man kan simpelthen ikke skrive at man vil drøfte Kalle som person på et lukket møde.

Jeg mener ikke at Kalle er perfekt, men han har muliggjort Gaderummet og jeg finder det usmageligt at kuppe ham på denne måde. Det må høre op og samtalen må tilbage i Gaderummet.

Jeg må pointere overfor dem der ikke har deres daglige gang i Gaderummet at alle i Gaderummet lider under denne konflikt og Ole har ikke ønsket dialog. Forsøg på dialog er blevet imødegået af formuleringer som at han vil procedere senere. Ole har også valgt at ignorere personalets udmeldinger, hvilket desværre efterhånden gør det smerteligt klart for mig at dette handler om strategi og magt. Jeg havde troet at Gaderummet og dets brugere stod dit hjerte nærmere Ole, end et spørgsmål om ære, magt og det sidste ord.

Jeg håber at andre i bestyrelsen vil komme til orde.

En skuffet, desillusioneret og dybt rystet Maya

Gaderummet - Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Socialpsykologisk fristed for udstødte unge
Info@gaderummet.dk
www.gaderummet.dk

Tlf. 3537 4735
3581 5555
Fax. 3537 4736

Sendt til Deadline, DR, 30.april 2007

Følgende oplæg til indslag fremsendte vi til Aftenshowet sidste uge uden respons. Da vores sted møder sin skæbne på onsdag ved møde i Socialudvalget, mener vi at emnet er højaktuelt. Vi mener at denne debat knytter sig til de aktuelle debatter om førtidspensionering af unge psykisk syge under 30 år pga. den store stigning i tildeling, til bortskæringen af institutioner for børn og unge i kraft af amternes nedlægning, og til spørgsmålet om de frivillige organisationers rolle, hvis selvbestemmelse generelt er under pres (jf. vedhæftede artikler fra dagspressen).

Nu er det nedenstående oplæg formuleret temmelig specifikt på vores sag, men vores debattør cand.phil. Alina Djakowska kan uden problemer anlægge et bredere perspektiv.

Med håb om mulighed for at åbne denne vigtige debat.

Med venlig hilsen
Maya Thisted, cand.mag.
Socialfaglig medarbejder Gaderummet-Regnbuen

Oplæg til indslag:

Vi er et projekt for hjemløse unge der har eksisteret i lidt over ti år. Vores tilbud består af tre funktioner der rummes i vores hus på Nørrebro, det drejer sig om et værelse -, bo - og rådgivningssted. Vores brugergruppe har hovedsageligt socioøkonomiske og psykosociale problemstillinger, og nogle har en psykiatrisk historie bag sig. Stedet er i høj grad brugernes sted. Vi har således en brugerindflydelse der ikke kendes andre steder i tilbud til hjemløse.

Tilbudet begyndte som et privat initiativ i 1996, men drives i dag med midler fra storbypuljen, et årligt beløb på 3,9 mill. Københavns Kommune har tilsynsmyndigheden og har i en rapport af november 2006 pålagt stedet en række påbud, som skal efterleves.(se relevante bilag: www.gaderummet.dk) I tvisten omkring disse påbud, synes hele sagen at være kommet ud af proportioner, hvilket bekymrer os meget i Gaderummet. Vi synes at noget andet må være på spil, når man vælger at sætte så voldsomme kræfter ind overfor et sted, der

1. aldrig har haft klager over medarbejdere fra hverken brugere eller deres pårørende.
2. hvis arbejde er fremhævet og prisbelønnet flere gange.
3. hvis praksis er døgnåben for både brugere, boere og gæster der måtte være nysgerrig på stedet.
4. hvis brugergruppe udgøres af de dobbeltudstødte unge, som ingen andre institutioner har haft held med at integrere i nogen sammenhænge

Vi ser nu i pressen(JP-KBH, Nyhedsavisen og TV2-LORRY), at vores sted præsenteres som et bosted for de allerdårligst fungerende psykisk syge og at vi som personale blot bruger vores dag på at tale de unge fra at indtage deres medicin, hvis vi da ikke bare ser på mens brugerne ryger hash dagen lang.(Thor Grønlykkes(medlem af Socialudvalget for A) formulering i TV2-Lorry) Selvom vi har forsøgt at redegøre for vores praksis, synes dette fordrejede billede at udgøre handlegrundlaget for Socialudvalget, der i onsdags skulle beslutte Gaderummets fremtid. En fremtid på overlevelsesshjælp og tilknyttet et konsulentfirma, der skal ændre grundlæggende på husets struktur. Samtidig med at huset i forvejen lever på et minimalt eksistensniveau, helt ude af trit. Vi mener således at der må være mere på spil end blot elimineringen af Gaderummet i dets nuværende form, der altid har måttet kæmpe for sin særlige praksis.

Der synes at være en ideologisk dagsorden.

Et samfund kan kendes på den måde det behandler dets svage på. Hvis dette stadig er et gyldigt parameter, er vi meget bekymrede for fremtiden, især da vi har at gøre med samfundets allersvageste og mest marginaliserede individer. Er menneskesynet ved at skifte? Er det ikke muligt at gå i kritisk dialog med

Gaderummet - Regnbuen
Rådmandsgade 60
2200 København N.

Socialpsykologisk fristed for udstødte unge
Info@gaderummet.dk
www.gaderummet.dk

Tlf. 3537 4735
3581 5555
Fax. 3537 4736

magthaverne, herunder psykiatrien, uden at få mistænkeliggjort egen praksis? Her må vi igen præcisere, at Gaderummet aldrig har oplevet dødsfald, farlig vold eller andre episoder der kunne berettige en kritik af stedet.

Vi ville gerne stille op til en dialog med en lokalpolitiker og/eller en repræsentant fra psykiatrien. Vi finder det vigtigt at man i en tid, hvor medicinforbruget bare vokser og vokser, samtidig vælger at lukke et sted, der forsøger at vise alternative veje til en medicinfri tilværelse hvor det er det menneskelige fællesskab, der udgør handlegrundlaget og ikke medicinen.

Der er mange veje ind i problemstillingen.

Vi ville stille med vores medarbejder, cand.phil. Alina Dzakowska.

Med venlig hilsen
Maya Thisted, medarbejder
Gaderummet

Aktuelle avisklip

[2007-03-29 Politiken. Tilgiv os - vi vidste ikke hvad vi gjorde](#)

[2007-04-21 Jyllands-Posten. Børnehaver ensrettes](#)

[2007-04-21 Politiken. Regler kvæler omsorgen i vores samfund, v Bent Rold Andersen](#)

[2007-04-29 Jyllands-Posten. Førtidspensionen skal være tidsbegrænset](#)

Københavns Kommune
Socialforvaltningen
Bernstorffsgade 17
1592 København V
Att.: Kontorchef Anders Kirchhoff

Den 23. marts 2007
KF/bf
J.nr. 8950/01

Vedr.: Gaderummet.

Jeg er blevet kontaktet af ledelsen af Gaderummet, som har bedt mig være behjælpelig med at skabe et velordnet grundlag for den fortsatte drift af Gaderummet – Regnbuen som socialpsykologisk fristed for udstødte unge.

Efter at have gennemgået sagen og efter mødet med Københavns Kommune den 14. ds. er det min opfattelse, at der er 2 problemer, der skal analyseres, nemlig de organisatoriske forhold og de problemstillinger, der er knyttet til Københavns Kommunes tilsynsrapport af den 3. januar dette år.

Udgangspunktet for mine anbefalinger er, at problemerne skal løses i tæt samarbejde med Københavns Kommune som godkendende og tilsynsførende myndighed.

Usikkerheden omkring det organisatoriske kan delvis tilskrives, at man aldrig er blevet helt færdig med organisationsstrukturen.

I Københavns Kommunes godkendelse af Gaderummet af 23. december 2005 er bl.a. opstillet det vilkår, at Gaderummet organiseres som en selvstændig institution (fond) i overensstemmelse med reglerne i fondslovgivningen.

Der er arbejdet med dette vilkår, og vedtægterne mangler nu kun små tilrettelser samt at blive underskrevet af en bestyrelse, nedsat i overensstemmelse med vedtægterne.

FOLDSCHACK
FORCHHAMMER

Advokaterne
Foldschack & Forchhammer

Knud Foldschack, Advokat
Lulla Forchhammer, Advokat
Line Berfod, Advokat
Birgitte Bræbech, Advokat
Jesper Graff, Advokat
Maria Wameier, Stud.jur.

Skindergade 23, 4. sal
DK - 1159 København K

+ 45 33 44 55 66 telefon
+ 45 33 98 30 43 fax

www.ecolaw.dk

Gaderummet drives i skrivende stund efter min opfattelse stadig i regi af den oprindelige stiftende forening og med dennes CVR-nr. Bestyrelsen har indtil nu ikke ønsket at godkende regnskaber for den gamle forening, da vedtægterne for den nye organisation ikke var færdigbehandlet i Civilstyrelsen. Regnskabet for 2005 blev sidste år godkendt af foreningen.

Der er ikke oprettet selvstændigt CVR-nr. for den nye fond. Der er ikke sket virksomhedsoverdragelse. Der er ikke udarbejdet åbningsbalance og afsluttende regnskab bl.a. vedrørende aktiver og passiver, formentlig fordi man har ventet på godkendelsen.

For at skabe klarhed over strukturen foreslås det, at Gaderummet ved ledelsen, medarbejderne og brugerne indenfor en kort frist

- gør vedtægterne færdige
- sender kommunen forslag til en bestyrelse, der er nedsat i overensstemmelse med vedtægterne. Forslaget vil lægge vægt på at sikre kontinuiteten i forhold til den nuværende lidt tilfældigt nedsatte bestyrelse indenfor rammerne af vedtægterne. Dog er det oplyst, at 2 af de "gamle" bestyrelsesmedlemmer har mistet tilliden blandt personalet og brugerne, og de kan derfor ikke vælges til bestyrelsen i den nye struktur.
- overfører Gaderummets aktiviteter til den nye juridiske enhed. Dette omfatter lejekontrakter, ansættelseskontrakter, økonomi m.v. samt regnskabs- og registreringsberigtigelse, jfr. ovenfor.

Med hensyn til problemerne, der knytter sig til Københavns Kommunes tilsynsrapport af 3. januar, ønsker Gaderummet indledningsvis at tilkendegive, at man har oplevet forløbet af tilsynsbesøgene som konstruktive, ligesom den fremsendte tilsynsrapport er relevant. Gaderummet er også meget glade for de mange positive elementer, som rapporten indeholder.

Den daglige ledelse vil derfor naturligvis bestræbe sig på at efterkomme de påbud, følge de henstillinger og lytte til de gode råd, der også findes i rapporten.

Den daglige leder har tilkendegivet, at de ressourcer, der er til rådighed, og karakteren af de problemer, brugerne i Gaderummet kæmper med, kan gøre, at nogle af påbudene er vanskeligere at efterkomme end andre – hvilket tilsynet også påpeger i sin rapport.

Den daglige leder ønsker til de enkelte påbud at bemærke følgende:

- Gaderummet/ledelsen gør i forvejen en indsats for at sikre, at beboerne er over 18 år. Indsatsen skærpes.

- Gaderummet/ledelsen vil gøre alt, hvad de kan indenfor gældende regler for at sikre, at unge med svære psykiske lidelser tilbydes relevant psykiatrisk behandling, og at dette sker i samarbejde med H:S.
- Gaderummet/ledelsen tager påbuddet om, at der ikke må overnattes i andre rum end dem, der er indrettet hertil, til efterretning. De vil ligeledes så vidt muligt henvise dem, der overnatter i køkkenerne til andre rum. Der finder løbende en omstrukturering sted, så det fysiske rum bruges mest hensigtsmæssigt ud fra de aktuelle behov.
- Gaderummet/ledelsen vil gerne forbedre samarbejdet med behandlingspsykiatrien bl.a. om anvendelse af medicin. Gaderummet vil straks invitere psykiater Henrik Ringdom fra Hvidovre Hospital, som de i dag har samarbejde med, til en drøftelse om udvikling af samarbejdet.
- Gaderummet/ledelsen sætter sig ind i og arbejder efter Sundhedsstyrelsens vejledning om administration af medicin.
- Gaderummet/ledelsen er meget glade for, at tilsynet har registreret den succes, man har haft med en nul-tolerance-politik overfor alle andre stoffer end hash.

Man er ligeledes enig med tilsynet i, at der som følge af Gaderummets opgave formentlig i et vist omfang vil være unge blandt beboerne, der ryger hash. Påbuddet om at gribe ind på dette område er derfor en stor udfordring. Gaderummet er imidlertid indforstået med, at Københavns Kommune som tilsynsmyndighed ikke kan tillade åbenlys brug af hash. Gaderummet vil derfor følge tilsynets påbud om sammen med de unge at arbejde med dette og andre misbrugsproblemer.

Med hensyn til tilsynets henstilling om at rydde op i gården og lave en plan for en færdiggørelse af de håndværksmæssige projekter, har Gaderummet noteret sig denne henstilling og vil lægge sig i selen for at imødekomme denne.

Endelig har min klient tilkendegivet, at man vil drøfte med de unge hvorledes, man yderligere kan forbedre kontakten til de pårørende. En kontakt Gaderummet prioriterer højt i arbejdet med de enkelte unges sociale netværk.

På mødet med Københavns Kommune den 14. ds. blev der endvidere efterlyst en forklaring på, at en gruppe unge med anden etnisk oprindelse blev anholdt i Gaderummet i tidsrummet omkring rydningen af Ungdomshuset Jagtvej 69.

Gaderummets daglige leder forsikrer, at Gaderummet ikke giver husly til unge udlændinge uden lovlige opholdstilladelse i landet. Gaderummet er meget opmærksom på sin rolle som socialpsykologisk fristed for udstødte unge.

De unge, der blev anholdt, var ifølge den daglige ledelse bl.a. unge danskere med anden etnisk oprindelse, som er inde i et støtte- og behandlingsforløb i Gaderummet. Imidlertid indebærer Gaderummets åbenhed, at der kan være besøgende, hvilket også var tilfældet i den aktuelle situation. Blandt de anholdte var der derfor også en mindre gruppe norske gæster, som ikke hører til blandt Gaderummets beboere.

For at sikre en tilfredsstillende og tillidsskabende drift mellem kommunen som tilsynsmyndighed, bestyrelsen som øverste ansvarlig enhed, medarbejderne og brugerne som de daglige aktører og Kalle Bick-Madsen, som daglig leder, foreslås det, at der etableres et dobbelt lederskab med henblik på at opgradere den administrative indsats og styrke arbejdet i Gaderummet, eventuelle bevillingsmæssige konsekvenser af en sådan disponering må naturligvis afklares.

Jeg håber med ovenstående at have skabt et udgangspunkt for at komme videre med at få rammerne for Gaderummets arbejde på plads, således at det meget vigtige socialpsykologiske arbejde kan styrkes yderligere.

Med venlig hilsen

Knud Foldschack
E-mail: foldschack@ecolaw.dk

Bestyrelsesmøde

Bestyrelsesmøde, kl. 13.00, onsdag, den 16. maj 2007 på Bernstorffsgade 17

(Der var ikke indkaldt korrekt til mødet, endsige fremsendt dagsorden. Stella og jeg fandt ud af mødested og tid ved at ringe til Kommunen. Kun Maya havde fået fremsendt en mail, hvor det fremgik at mødet var den 16. maj i Bernstorffsgade 17, kl. 14-15. Jeg ringede derfor for at få oplyst mødelokalet, hvortil jeg til min overraskelse blev orienteret om det korrekte mødetidspunkt.)

Tilstede: Advokat Moesgaard, kommunens støtteperson til Bestyrelsen, ekskluderet medlem af bestyrelsen Laue Traberg Smidt, ekskluderet formand for Bestyrelsen Ole Henriksen, Bestyrelsesmedlem Birte Bech-Jørgensen, Bestyrelsesmedlem Stella Sørensen, Bestyrelsesmedlem Maya Thisted.

Fuldmagt fra Yusef Mohammed til Maya Thisted.

Medarbejder Anne Marie var mødt op som referent, da Kalle var syg, men blev bortvist af Ole, Laue og Birte med begrundelse om at der skulle diskuteres personfølsomme sager. Som Laue fremhævede overfor Stella, da hun beklagede sig over at der nu ingen referent var, "*Og tro mig, hun kan ikke skrive referat, jeg kender hende udmærket*".

Indledningsvist blev Moesgaard præsenteret, som en advokat stillet til rådighed for bestyrelsen af kommunen. (Ole havde vist arrangeret det) Stella var meget vred over ikke at have fået fremsendt mødeindkaldelse eller dagsorden, selvom Maya havde anmodet pr. mail om at han skulle sende til hende. Ole begrundede det med at hans computer nok kun virkede ind imellem. At Stellas adresse ikke figurerede på en rundsendt meddelelse, kom der en længere søforklaring på. At vi ikke var orienteret om mødetidspunkt eller sted, blev der trukket på skulderen af og da Anne Marie var bortvist blev dette helt fatale brud på vedtægterne og direkte chikane af udvalgte bestyrelsesmedlemmer ikke ført til referat. Birte orienterede mig om at hun var indkaldt telefonisk. Advokaten Moesgaard orienterede om Bestyrelsens ansvar. At vi hæftede økonomisk for Gaderummet og da vi ingen midler havde, var det et naturligt tiltag at nedlægge fonden. Han gjorde meget ud af vigtigheden af at overholde høringsfrister i forhold til afskedigelse af personalet og eksemplificerede ved en selvejende børnehave, som havde retssager flere år efter pga. manglende høringsperiode for lederen.

Herefter gik mødet i gang.

Advokaten Moesgaard tilbød sig som referent. Ole læste dagsordenen igennem, herefter bad jeg om ordet. Jeg meddelte at Kommunen havde været ude for at holde et dialogmøde, som brugerne ikke havde oplevet som positivt, dette modsagde Laue straks, da han havde set referat fra Sven Bjerre, som var meget positivt.

Herefter meddelte jeg at jeg ikke fandt at Bestyrelsen arbejdede for Gaderummets interesser. Jeg ønskede derfor at fritstille min og Yussufs bestyrelsespladser og herefter stille vores mandat til rådighed for en legitim Bestyrelse. Jeg meddelte at jeg ville gå, men på opfordring fra Birte, blev jeg som observatør.

Indledningsvist blev der stemt om alle i Bestyrelsen kunne støtte fyringen af personalet. Birte bemærkede at hun følte sig som deltager i Milgrams eksperiment. At kommunen tvang hende til at give Gaderummet stød og at hele scenariet forekom hende meget ubehageligt. Herefter stemte alle for, på nær de to fritstillede. Som Laue bemærkede, ville han ikke sætte sin ejerlejlighed på spil for Gaderummet. Stella var meget usikker på sin stemme, men især Laue pressede på og pointerede at hvis nogen stemte nej, ville han have anført navn på vedkommende i referatet, så vedkommende kunne hæfte på den kæmpegæld der kunne være ved at hæfte for medarbejdernes lønninger. Hun stemte tøvende for.

Herefter stemte man om overdragelse af lejemålet Rådmandsgade 60 til Københavns Kommune. Igen med Laue, Birte og Oles kommentarer om at man ikke ville sidde med det ansvar. Alle stemte for overdragelse til Kommunen, på nær de to fritstillede.

Herefter stemmes der om Kalle skal bortvises.(er ikke sikker på ordlyden af denne afstemning – håber det er tydeligt i referatet fra advokaten)Der stemmes umiddelbart for(Stella stemmer blankt), men det annulleres igen, da der ikke er et juridisk grundlag for bortvisning. (usikker på dette afsnit – skal sammenlignes med advokatens)

Ole er vild for at sætte en meget snæver høringsramme op for medarbejderne og især Kalle. Her blander kommunens advokat sig og siger at Bestyrelsen ikke bør følge Kommunens fordringer blindt, men bør veje hensynet til medarbejderne tungest. At kommunens tidsfrist overskrides (d. 31.5.07)er kommunens problem, mener han. Ole giver medarbejderne en dag mere. Det virker som om Ole og Laue finder det meget vigtigt at handle indenfor tidsrammen. De udveksler mange blikke under denne diskussion.

Undervejs til mødet kom Laue med flere bemærkninger, såsom at *"Mikkel Warming virkelig var blevet banket på plads til udvalgsrådet"*. Eller at *"vi, med kommunal erfaring, kender jo spillet"*, som Laue bemærker til Birte og Ole.

Andre betragtninger:

Stella og jeg sidder allerede i mødelokalet. Ole dukker kort tid efter op. Et minut efter kommer Laue. Ole viser ham straks brevet som Kalle har sendt til Ole, med kopi til psykologforeningen, Laue mumler noget a la *"dybt ulovligt, kan ikke lade sig gøre"*. Da de senere snakker om Kalles manglende samarbejde, påpeger jeg at de jo som skrevet af Kalle kan rekvirere papirerne hos Socialministeriet, hvortil Laue bemærker at det ikke er holdbart, da der kunne gå papirer tabt undervejs. Ligeledes betoner de det vigtige i at Kalle udleverer dem, som den eneste gyldige måde at vise ansvar. Jeg påpeger at det jo er fordi vi i Gaderummet ikke anerkender dem som en gyldig Bestyrelse, at vi har valgt denne fremgangsmåde. Laue råber at det er løgn, at ingen vil give så tåbeligt et råd. Laue bliver ved at betone at han må have medarbejdernes lønsedler og ansættelsespapirer, så han kan drage omsorg for - og udtænke handleplaner for udsatte, svage medarbejdere. Jeg meddeler at vi som medarbejdere allerede er klar over vores muligheder. Laue vil gerne have ført til referat at jeg siger at medarbejderne ikke har brug for hjælp, hvilket jeg nægter at få ført til referat, dette respekteres.

Da mødet er slut, går Ole hjemmevant med advokaten op til Jens for at formulere skrivelsen til Kalle på korrekt jursprog. Den skal fremsendes fredag, bemærkes det.

På intet tidspunkt spørges der til Gaderummet, dets brugere og boere.

Maya